

ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 8

«Ένας ἄξιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη καὶ ἔγινε κάτι, ποτὲ δὲν θὰ πάθη χαμένος, ἐκτὸς βέβαια ἂν ὁ Θεὸς τοῦ ἀφαιρέση τὴν ζωήν. Ἔχετε αὐτὴν τὴν πεποίθησι καὶ τραβήξετε μπροστά».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Μὴ σκέπτεσθε εἰς τὴν πόρταν τῆς ζωῆς, ὅπου εἰσέρχεσθε, μὴ σκέπτεσθε ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα δυστύχημα, ἕνας ὄλεθρος εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ καταποντισθῆτε».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θὰ ὑποφέρετε εἰς τὴν ζωήν σας, ἂν θελήσετε νὰ εἶσθε ἀληθινοί, ὅπως πρέπει νὰ εἶσθε καὶ θὰ θέλετε νὰ εἶσθε. Ἂν θέλετε νὰ εἶσθε ἐπιστήμονες, λειτουργοὶ τῆς ἐπιστήμης πραγματικοί, ἱερεῖς τῆς ἐπιστήμης, ἂν θέλετε νὰ εἶσθε Ἕλληνες παλαίοντες διὰ μεγάλα ἰδανικά, θὰ ὑποφέρετε εἰς τὸν βίον σας. Καὶ θα ὑποφέρετε καὶ πολύ. Καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ εὔποροι ἀπὸ σᾶς, ὅσοι εἶσθε, θὰ ὑποφέρετε, ἀκόμη δὲ περισσότερον οἱ πτωχοί. Στερήσεις πάσης ἀπόψεως, ἐναντιότητες τῆς τύχης, ἐναντιότητες τῶν ἀνθρώπων, κακοτυχίαι, ὅλα θὰ σᾶς ἔλθουν. Ἀλλὰ τί νομίζετε; Νομίζει κανεὶς ἀπὸ σᾶς ὅτι προορισμὸς τοῦ βίου εἶναι ἡ ἀπόλαυσις; Πρέπει νὰ ἐννοήσετε ὅτι ἡ μεγαλυτέρα εὐτυχία, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι νὰ παλαίῃ καὶ νὰ ὑποφέρῃ εἰς τὴν ζωήν του. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοεῖ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ εὐτυχία δὲν ἔχει ἐννοήσει τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ὑπάρχει στάδιον ἀνοικτὸν δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ζήσουν ἐλευθέρως, νὰ ἐργασθοῦν ἐλευθέρως ὅπως προαγάγουν καὶ τὸν ἑαυτόν τους καὶ τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον καὶ γίνουν πιστοὶ ὑποστηρικταὶ καὶ συντρέχοντες τὸ σημερινὸν Κράτος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Μίαν μόνον ἐλευθερίαν δὲν σᾶς ἀφήνω. Νὰ βλάψετε τὸ σύνολον, ὁλόκληρον τὴν Κοινωνίαν. Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν θὰ σᾶς ἀφήσῃ ποτὲ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν. Ὅποιος δὲ ἀπὸ σᾶς φαντάζεται ὅτι ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐλεγκτής, ἄρα καὶ ὑπέρτερος ἀπὸ τὸ Κράτος, θὰ παραλογίζεται».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ

ΠΡΟ ὀλίγου καιροῦ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωσεν ἐγκύκλιον γιὰ νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς νέους στρατιώτας τὸν σεβασμὸν ποὺ ὀφείλεται ἀπὸ μέρους των εἰς τοὺς ζῶντας πολεμιστὰς τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων καὶ ἰδιαίτερα εἰς ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, ποὺ φέρουν ἐμφανεῖς τὰς διακρίσεις τῆς θυσιαστικῆς ὁρμῆς ποὺ τοὺς ἐνέπνεεν ὅταν ἐπολεμοῦσαν γιὰ νὰ προασπίσουν καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὰ σύνορα τῆς Πατρίδος — τὰ τραύματα καὶ τὴν ἀναπηρίαν των.

Νὰ περιγράψωμε τώρα τὴν συγκίνησιν ποὺ ἀναμοχλεύει μέσα εἰς τὰς ψυχὰς καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις αὐτὴ ἡ ἐγκύκλιος; Θὰ ἦτο κάπως περιττόν. Ὅ,τι ἑλληνικὸν καὶ πιὸ πολὺ ἀκόμη, ὅ,τι ἀνθρώπινον ἔχομε μέσα μας, ἦτο φυσικὸν ν' ἀναστατωθῇ μὲ μόνην τὴν σκέψιν ὅτι ἐχρειάσθηκε νὰ βγῇ ἕνα χαρτὶ γιὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ στοὺς νέους κάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ τοὺς καίῃ καὶ νὰ τοὺς φλογίζῃ, τὸν σεβασμὸ καὶ τὸν θαυμασμὸ γιὰ κείνους ποὺ ἔκαμαν μεγαλύτερη καὶ ἐνδοξότερη τὴν Πατρίδα.

Αὐτὸ ὅμως εἶναι ἄλλο θέμα, ποὺ ἔχει, βέβαια, καὶ αὐτὸ τὴν ἐξήγησί του. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἐξήγησι θὰ μᾶς πήγαινε μακρυά, πολὺ ἔξω ἴσως ἀπὸ τὸ σκοπὸ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Ἀρκετὸ εἶναι νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἀνατρεπτικὴ πλημμύρα ποὺ ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ τὸν πόλεμο ξαμολύθηκε ἐπάνω ἀπὸ τὸν Κόσμο καὶ ποὺ χρόνια εἶχε κλυδωνίσει, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους τόπους, καὶ τὸν δικό μας. Χρόνια ὁλάκαιρα ἀφήναμε τὴν ψυχή μας καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας μὲ τὰ ἱερώτερά της αἰσθήματα, μὲ αὐτὰ ποὺ ἔζησε καὶ ἐθάμπωσε τὸν κόσμο ἐπὶ χιλιετηρίδας, ἀνυπεράσπιστη νὰ τὴν γυμνώνῃ ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρετές, καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς ὀμορφιές της τὸ φοβερὸ κῦμα τῆς ἀσεβείας, τὸ κῦμα τῶν βαρβάρων εἰκονοκλαστικῶν ἰδεῶν ποὺ ἔφταναν ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ ζόφου καὶ τοῦ τρόμου. Χρόνια ὅλοι μαζὶ οἱ πολιτικοί, ἡ ἰθύνουσα κοινωνία, οἱ σπουδασμένοι κι' οἱ γραμματικοί, τὸ βιβλίο καὶ οἱ ἐφημερίδες, δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ καλλιεργοῦν τὸν δισταγμό, νὰ σπείρουν τὴν ἀμφιβολία, γιὰ ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἀρχὲς καὶ τὶς ἰδέες ποὺ ἐστήριξαν σὲ χαλεποὺς καιροὺς τὴ ζωή του καὶ ἐφώτισαν μὲ θαυμαστὰ ἔργα τὶς καλὲς ὧρες τῆς ἱστορίας του.

Κι' ἔπρεπε νὰ βγῇ μιὰ μέρα ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας ἄντρας, ποὺ ἐπόνεσε μοναχός του, μαζευμένον καὶ συμπυκνωμένον τὸν πόνον ὅλου τοῦ λαοῦ καὶ μαζὶ τὸν πόνον ὅλων τῶν ἑλληνικῶν γενεῶν

πού πέρασαν καί περισσότερο ἀκόμα τόν πόνο τῶν γενεῶν πού ἔρχονται καὶ νὰ ὀρθώσῃ τὴ δύναμι καὶ τὴν πνοή του ἐναντίον αὐτῆς τῆς καταστροφικῆς πλημμύρας, τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ ξεπεσμοῦ, ποὺ εἰς τὴν βαθύτερή της οὐσία δὲν ἦταν παρὰ πλημμύρα ἀσεβείας. Ἔπρεπε νὰ βγῇ ἕνας ἄντρας γιὰ ν' ἀδράξῃ μὲ τὰ χέρια του καὶ νὰ στρέψῃ τὴν πορεία τῆς ἐθνικῆς ζωῆς πρὸς ὅ,τι ἦτο ἀνέκαθεν ἰδικόν μας, γνησίως ἑλληνικόν. Πρὸς τὰς ἱστορικὰς πηγὰς τῆς ζωῆς μας, πρὸς τὴν αἰωνίαν ἑλληνικήν μας παράδοσιν, πρὸς τὸ πνεῦμα, πρὸς τὸν Θεόν.

Ἡ ἐγκύκλιος ποὺ ἀνεφέραμε στὴν ἀρχή, μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα, εἶναι καὶ αὐτὴ καρπὸς καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς στροφῆς. Ἡ ἐγκύκλιος ὅμως δείχνει τὸν δρόμο σ' ἕνα κατ' ἀνάγκην στενὸ καὶ περιωρισμένο κύκλο. Ἐνῷ ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι κάτι πολὺ εὐρὺ καὶ πολὺ γενικό. Καὶ τὸ κάτι αὐτὸ εἶναι νὰ ξαναζήσῃ καὶ νὰ ξαναεμπεδωθῇ στὴν ὅλη μας ἀγωγή, καὶ στὴ ζωή μας ὅλη, σ' ὅλες τὶς σφαῖρες καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της ὁ ΣΕΒΑΣΜΟΣ. Στὸ σπίτι καὶ στὸ σχολειό. Στὸ ἐργαστῆρι καὶ στὸ δρόμο. Στὸ χωράφι καὶ στὸ ἐργοστάσιο. Ὁ σεβασμὸς ἔχει τὴν θεμελίωσίν του εἰς τὸ θεῖον. Γιὰ τοῦτο ἡ πηγή του εἶναι ἀπαρασάλευτος. Ἀπὸ τὴν πηγὴν αὐτὴ παίρνει τὴν ἱερότητα, ποὺ μ' αὐτὴν ἁγιάζει τοὺς θεσμοὺς τοὺς κοινωνικούς. Ὁ σεβασμὸς εἶναι ἡ συνδετικὴ ὕλη κάθε ἱεραρχίας. Στὸ σεβασμὸ στηρίζεται ἡ οἰκογενειακὴ ἁρμονία, ἡ εὐταξία καὶ ἡ εὐπρέπεια. Ἀπ' αὐτὸν ἀντλεῖ τὸ κῦρος καὶ τὴν δύναμί της ἡ ἐξουσία τῶν γονέων, ποὺ εἰς τὴν ἐκδήλωσί της εἶναι γεμάτη ἀπὸ τρυφερότητα, στοργὴν καὶ ἀγάπην. Αὐτὴ ἡ στοργὴ καὶ ἡ ἀγάπη, ποὺ ἀποπνέει ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα, κάμνει τὸν ζυγόν της χαροποιόν, γλυκύτατον δεσμόν.

Ἡ νεότης εἶναι προνόμιον. Τὸ μεγαλύτερον προνόμιον τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ἡ παρουσία της πλατύνει τοὺς ὁρίζοντας καὶ δίνει τὸ ἐλπιδοφόρον βάθος εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ζωῆς. Εἰς τὸ πρόσωπόν της οἱ κουρασμένοι τῆς ζωῆς, αὐτοὶ ποὺ ἐπάλαιψαν γιὰ ν' ἀνεβοῦν καὶ ἀπόστασαν ἀνεβαίνοντας, βλέπουν τὴν δυνατότητα καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὀνείρου, μὲ τὰ φτερὰ τοῦ ὁποίου ἐξεκίνησεν ἡ ζωή τους. Καὶ ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δικαιώνει ὅλην τὴν θλῖψιν τῆς ἀπογοητεύσεως, ὅλην τὴν τραγικότητα τῶν ἀνεκπληρώτων πόθων καὶ τῶν ἀπραγματοποιήτων ἰδανικῶν.

Οἱ νέοι πρέπει νὰ τὰ γνωρίζουν καὶ νὰ τὰ αἰσθάνωνται ὅλα αὐτά. Ὁ σεβασμὸς θὰ πηγάζῃ τότε αὐθόρμητος καὶ κατακάθαρος, ὡς χαρούμενον καθῆκον, ὡς γλυκύτατον χρέος. Ὡς χρέος πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐδαπανήθησαν στρώνοντες τὸν δρόμο γιὰ νὰ περάσουν αὐτοί. Ὄχι πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν πολέμων μόνον, ποὺ εἶναι τόσον ἐμφανὲς τὸ δικαίωμά τους ν' ἀπαιτοῦν τὸ σέβας. Ὄχι πρὸς τοὺς γονεῖς μόνον, ποὺ ὡς πρὸς αὐτοὺς ὁ φυσικὸς δεσμὸς καὶ ἡ στοργὴ κάμνει ἄμεσα ἀπαιτητὸν τὸ χρέος τοῦ σεβασμοῦ. Ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλους ἐκείνους, ποὺ ἔξω ἀπὸ τὸν στενὸν οἰκεῖον κύκλον, πλατύτερα, μέσα εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἐκουράσθησαν ἀγωνιζόμενοι, εἴτε ἐπέτυχαν εἴτε ἀπέτυχαν. Πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ τοὺς ἀποτυχημένους, πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Περισσότερον πρὸς τοὺς τελευταίους, γιατὶ αὐτοὶ ἔχουν πικραθῆ καὶ κουρασθῆ περισσότερον. Ἔτσι τὰ μάτια των, ποὺ εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι γυρισμένα πρὸς τὸ μέλλον, θ' ἁπλωθοῦν σεμνά, γεμᾶτα κατανόησιν πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ἡ κατανόησις αὐτὴ θὰ πλατύνῃ περισσότερον τὴν ὅρασίν των, θὰ πλουτίσῃ τὴν πεῖραν των καὶ θὰ τοὺς δώσῃ τὸν τρόπον νὰ μεταλαμβάνουν ἀπὸ τὴν μυστηριακὴν ἁγιότητα τῆς θυσίας, τῆς μόνης, ποὺ σ' ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ σ' ὅλους τοὺς τόπους δίδει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μας φύσιν νόημα καὶ ἀξίαν σχεδὸν θεϊκήν.

Κδς

Η Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς! Εἶπε τὰ χαρακτηριστικὰ λόγια τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖο: «Ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ Ε. Ο. Ν. εἶναι θεσμὸς κρατικός, ἔργον μου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζω τὰς μεγίστας ἐλπίδας. Προσεπαθήσαμεν τελευταίως νὰ τὸν προσαρμόσωμεν καὶ μὲ τὸ σχολεῖον, οὕτως ὥστε νὰ ἀλληλοσυμπληροῦνται. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, Κύριοι, ΕΙΜΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ ΕΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΗ ΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΝΑ ΤΗΝ ΘΡΑΥΣΩ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΝ».

Λόγια ποὺ μποροῦσε νὰ πῇ μόνο ἕνας δυνατὸς Ἀρχηγός. Οἱ παρατηρήσεις του ἀπὸ τὴν ἄγρυπνη παρακολούθησι τῆς συναφείας μεταξὺ Ε.Ο.Ν. καὶ σχολείου ἀποκρυσταλλώθηκαν τώρα σ'αὐτὴ τὴν ἀπόφασι, σ'αὐτὰ τὰ λόγια.

Ἡ σοφὴ καὶ δυνατὴ χειρονομία τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτη νὰ πάρῃ στὰ χέρια του τὰ ἡνία τοῦ ἅρματος τῆς Παιδείας εἶναι σοβαρή. Ἡ παρομοίωσι αὐτὴ ἔρχεται στὸ νοῦ μου ἀπὸ μιὰ εἰκόνα ποὺ κάποτε κάπου εἶδα. «Τὸ ἅρμα τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου στὴν ἀρχαία του μυθικὴ παράστασι — τὸ ἅρμα τοῦ ἀνατέλλοντος Νοῦ, ποὺ ζητεῖ ἀνάμεσα σὲ μουχλιασμένα σύννεφα, ποὺ ἡ ἀμάθεια σκορπίζει, νὰ χύσῃ φῶς καὶ λάμψι στὸν κόσμο». Αὐτὴ ἦτανε ἡ λεζάντα. Ἡ παρομοίωσι δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀτυχής.

Χωρὶς τὸ ἅρμα αὐτὸ τοῦ ἀνατέλλοντος Νοῦ, ἕνας λαὸς θὰ μένῃ στὸ σκοτάδι καὶ καμμιὰ δύναμι δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴ μούχλα καὶ τὴ μαυρίλα, οὔτε ἡ σοφία τῶν προγόνων, οὔτε ἡ κοσμοξακουσμένη τελειότητα τῆς Ἀπολλώνιας ὀμορφιᾶς.

Ἡ νέα Ἑλλάδα εἶχε κάνει στὴν ἀρχὴ τοῦ περασμένου αἰῶνα πολλὰ μὴ εὐφρόσυνα πάνω στὸ ἐπίπεδο τῆς Παιδείας. Σὰν ἕνα νέο κορίτσι, ποὺ χρόνια κλεισμένο βρίσκεται ξαφνικὰ σ' ἕνα ἡλιολουσμένο μονοπάτι, ἔξω ἀπὸ τὰ κάγκελλά του. Δὲν ξέρει ποῦ νὰ στρέψῃ τὸ βῆμα. Δεξιὰ - ζερβὰ τὴν χειραγωγοῦσαν οἱ ξένοι. Ξένος στρατός, ξένη κοινωνικὴ ζωή, ξένοι κυβερνῆτες καὶ ξένη ἐκπαίδευσι.

Οἱ Βαυαροὶ ἐπέμεναν ἀμέσως στὴν ἵδρυσι Πανεπιστημίου. Κι' ἔγινε! Ἡ πυραμίδα ἄρχισε νὰ χτίζεται ἀπὸ τὴν κορφή. Στέκονταν στὸν ἀγέρα χωρὶς βάσι κι' ἦταν μόνο ἕνα ἐπιφανειακὸ κατασκεύασμα, ζωγραφισμένο φαντασμαγορικὰ στὰ σύννεφα. Ποιὸς Ἕλληνας θὰ μποροῦσε τότε νὰ φοιτήσῃ στὸ Πανεπιστήμιο, τὸ ἀνώτατο αὐτὸ ἐργαστήριο τῆς γνώσης καὶ τῆς σοφίας; Καὶ ποιὸς Ἕλληνας θὰ δίδασκε; Ἤρθανε Βαυαροὶ καθηγητές. Δίδασκαν σὲ γερμανικὴ γλῶσσα. Ἄδικα χτυποῦσαν μὲ τὴν περίφημη σοφία τους στὴν ψυχὴ καὶ στὸ νοῦ τῶν ὀλιγαρίθμων ἀκροατῶν των. Ἡ πυραμίδα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας χρειάζονταν βάσι ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τεθῇ οὔτε ἀπὸ βασιλιάδες, οὔτε ἀπὸ ὑπουργούς, οὔτε καὶ ἀπὸ ξακουστοὺς ξένους καθηγητές. Μόνο ὁ Χρόνος, ὁ πολυδύναμος βασιλιάς, ἔβαλε γεροδύναμα τὴ βάσι αὐτὴ μὲ τ' ἀγκωνάρια της τὰ βαρειὰ στὴν ἐκπαίδευσι τοῦ ἑλληνόπαιδου τὸ θεμέλιο τοῦ λαϊκοῦ ἑλληνικοῦ σχολειοῦ. Ἔτσι ἐκείνη ἡ γενεά, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ἔφκιασε τὸ Πανεπιστήμιο — τὸν ἀνώτατο σταθμὸ τῆς Παιδείας — καὶ τὸ καμάρωνε μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια ὡς ποὺ ἦρθε ἡ νέα γενεὰ καὶ τὸ κατέκτησε.

Ὅλες τὶς κατόπιν δεκαετηρίδες παράδερνε ἀληθινὰ ἡ Παιδεία ἀνάμεσα σὲ παιδαγωγικὲς καὶ μορφωτικὲς θεωρίες ξένες, κάποτε μάλιστα πολὺ ξένες πρὸς τὴν ἑλληνικὴ ψυχοσύνθεσι. Ἐστάλησαν σωρεία οἱ ὑπότροφοι ψυχολόγοι καὶ παιδαγωγοὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Γυρίζοντας ἔφερνε ὁ καθένας τὸ σάκκο του γεμάτο σοφίες, ὅμως πάντα ξένες πρὸς τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Καὶ τὸ ἑλληνικὸ παιδὶ γίνονταν τὸ «λαγουδάκι τοῦ πειράματος» ἤ, κάλλιο, τὸ κεφάλι τοῦ κασίδη, στὸ ὁποῖο ὁ καθένας μάθαινε μπαρμπέρης. Ὅλοι μιλοῦσαν γιὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ κανεὶς γιὰ τὴ ζωή. Τί τοὺς ἔμελλεν ἐκείνους ἡ ζωή; Μετροῦσαν μὲ σαντιμέτρα τὴν πνευματικὴ ἱκανότητα, μὲ τέστ, μὲ ὅλας τὰς νέας μεθόδους τῶν ξένων παιδαγωγῶν, ὅμως ἀγρὸν ἀγόραζαν γιὰ μιὰ ἐθνικὴ ἀγωγή. Κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ ἴδιοι ἔφευγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νἄχουν κλείσει μέσα στὰ στήθεια τους τὴν Ἑλλάδα, καὶ ξεχνῶντας στὰ ξένα τὴν πραγματικότητά της καὶ τὴν ἀνάγκη της γύριζαν πίσω φουσκωμένοι μὲ θεωρίες καὶ κενὲς σοφίες. Ὅλα εἶχαν φθάσει στὴν Ἑλλάδα: ἡ μέθοδος Πεσταλότζι, ἡ Φρεβελιανή, ἡ μέθοδος τοῦ σχολείου Ἐργασίας, ἡ μοντέρνα καταμέτρησι τῆς νοημοσύνης κατὰ τὸν Στέρν, καὶ μόνο ἡ ἐθνική μας ἀγωγὴ πάθαινε τὴν πιὸ κωμικοτραγικὴ ἀβαρία.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς χώρας μας ἔλειπαν ὅλα αὐτὰ τὰ σπουδαῖα καὶ τὰ τρανά, τὰ μοντέρνα καὶ ἐκπληκτικά, ἔμενε ὅμως ἡ ἐθνικὴ ἀγωγὴ μὲ τό:

«Φεγγαράκι μου λαμπρὸ
φέγγε μου νὰ περπατῶ....».

Τότε σκοπὸς ἦτανε ἡ διατήρησι τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ. Ἀργότερα ξεχάστηκαν ὅλα αὐτὰ σὰν τετριμμένα κι' ἀνάξια προσοχῆς κι' ἀρχίσανε νὰ μεταδίδωνται γνώσεις καὶ πάλι γνώσεις, ποὺ ἄγγιζαν τὸν νοῦ χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν δύναμι νὰ διαμορφώσουν τὴν ψυχὴ καὶ τὸν χαρακτῆρα γιὰ τὴν κατανόησι καὶ τὴ δρᾶσι πρὸς τὴν ἐθνικὴ ὑπόστασι.

Ἀκόμα δὲν εἶχε ἀνανήψει ἡ Παιδεία ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τῆς γνωσεομανίας, ποὺ ἐδημιούργησε τὶς τάξεις τῶν μορφωμένων φαντασμένες καὶ φουσκωμένες ,καὶ τὴν πλάκωσε ἄλλο μεγάλο κακό: ἡ κομμουνιστικὴ ἀποσύνθεσι.

Μὲ πεῖσμα, μὲ τρομερὴ ἐπιμονή, ἅπλωσε τὰ πλοκάμια της στὸν κλάδο αὐτὸ τῆς ζωῆς μας! Δὲν ὑπάρχει μέσο ποὺ νὰ μὴ μεταχειρίστηκε κι' οὔτε τρόπος ποὺ νὰ μὴ μετῆλθε. Οἱ μορφωμένοι, ποὺ εἶχανε μόνο γνώσεις καὶ καμμιὰ ἐθνικὴ συνείδησι, ἔπεσαν πρῶτοι θύματά της. Ἔβλεπαν μέσα στὶς ὑποσχέσεις καὶ τὶς θεωρίες της ὄχι τὴ δύναμι τοῦ προλεταριάτου, παρὰ τὴν πτῶσι τοῦ συνόλου καὶ τὴν ἀτομική τους ἀποθέωσι. Γύρευαν πεδίο δράσεως καὶ τὸ βρήκανε μέσα στὴν Παιδεία. Ἔγιναν ἄλλοι συνειδητὰ κι' ἄλλοι ἀσυνείδητα ὄργανα μιᾶς βάρβαρης τρομοκρατικῆς θέλησης, ποὺ ζητοῦσε νὰ ἀποσυνθέσῃ τὶς ἐθνικὲς συνειδήσεις καὶ τὰ Ἔθνη γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ μιᾶς οὐτοπιστικῆς θεωρίας. Γιατὶ ἡ θεωρία τοῦ Ἑβραίου Μάρξ - Μόρνταχάϊ δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα παρά, ἐκμηδενίζοντας τὶς ἐθνικὲς ὁλότητες, ἤθελε νὰ θέσῃ σὲ κυριαρχία τὸ ἄτομό του καὶ τὴ φυλή του. Ὅποιος δὲν τὸ ἔχει νοιώσει ὡς τὰ τώρα, δὲν ἔχει νοιώσει τὶς βαθύτερες συνάφειες τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἔγιναν λοιπὸν οἱ μορφωμένοι μας, οἱ χωρὶς συνείδησι, μυστικὰ καὶ φανερά, ἡ μάστιγα τῆς λαϊκῆς μας μορφώσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀγωγῆς. Εἶχε παντοῦ

εἰσχωρήσει ἡ ἀποσύνθεσι ἐκείνη ποὺ κυνηγοῦσε κατὰ πόδας τὴν οἰκογένεια, τὴ γυναῖκα, τὸ κορίτσι, τὸ παιδί, τὴν ἐκκλησία, τὸν ἐργάτη καὶ χτυποῦσε καὶ τσάκιζε κάθε ἀξία.

Πολλὰ γυμνάσια ἤτανε κόκκινα, τὸ Πανεπιστήμιο τρίβονταν ἀδύναμο ἀνάμεσα σὲ δυὸ μυλόπετρες, τὸ λαϊκό, τὸ δημοτικὸ σχολεῖο,προχωροῦσε στὸν κόκκινο δρόμο, οἱ διαλέξεις τῶν μορφωμένων εἶχανε τὶς χαρακτηριστικὲς ἐρυθρὲς πινελιὲς καὶ ἡ περιώνυμη«Ἐκπαιδεφτικὴ μεταρρύθμιση» μὲ τοὺς κομμουνιστὲς στὸ Ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο ἔδωσε τὸ τελειωτικὸ πλῆγμα.

Τώρα ποὺ ἡ Ε. Ο. Ν. ξάπλωσε σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ζωντανεμένη ἀπὸ τὴ μεγάλη πνοὴ ἑνὸς ἐξαιρετικοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἑνὸς δυναμικοῦ Ἐπιτρόπου, ποὺ τὸν φτερώνουν ἀϊτένια ἐθνικὰ φτερά, διακόπτεται αὐτὴ ἡ προηγούμενη ἀποσυνθετικὴ ἐργασία.

Μερικοὶ κοντόθωροι ἔφερναν ἀκόμα καὶ στερνὰ ἀπὸ 28 μῆνες τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης ἀντίδρασι μυστική. Εἴτε ἀπὸ στραβὸ ἐγωπαθισμὸ καὶ ἀτομισμό, εἴτε ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ δηλητήριο ἡ ἐκπαίδευσι σὲ πολλά της μέρη ἤτανε σάπια. Χρειάζονταν ὁ Ἡρακλῆς γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὸν σταῦλον τοῦ Αὐγείου.

Καὶ βρέθηκε αὐτὴ ἡ Ἡράκλειος δύναμι, βρέθηκε στὴν ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Κυβερνήτη - Ἀρχηγοῦ μας. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς δασκάλους νὰ νοιώθουν τὸ ἐπάγγελμά τους ὡς ἐ π α γ γ ε λ ί α κι' ὄχι ὡς ἐ π ά γ γ ε λ μ α. Ἀπαιτεῖ νὰ μὴν εἶναι θηριοδαμαστὲς ἢ βοσκοὶ κοπαδιοῦ ζώων. Ἀπαιτεῖ νὰ ξεπεράσουν τὸν ἀτομισμὸν καὶ τὸν ἐγωπαθισμόν. Ἀπαιτεῖ νὰ θέσουν τὸ προηγούμενο κῦρος τοῦ Ἐγὼ τους κάτω ἀπὸ τὸ «Ἐμεῖς» τοῦ συνόλου. Ἀπαιτεῖ τὸν ἐξαγνισμὸ καὶ τὴν ἀναγέννησί τους. Γιατί στὴν παιδαγωγικὴ τῶν ζωντανῶν σήμερα λαῶν ζητεῖται παντοῦ τὸ «Ἐμεῖς». Ὅταν ἐπιτύχουμε νὰ λύσουμε μὲ ἐπιτυχία τὴν ἀναγέννησι τῶν δασκάλων καὶ παιδαγωγῶν μας, τότε λύνεται πολὺ εὔκολα καὶ τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας μας, ποὺ ἡ μεγάλη χειρονομία τοῦ δυνατοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἔθνους θέλει νὰ βάλῃ κάτω ἀπὸ τὴν ὁμόπνοη γραμμὴ ποὺ ἔχει χαράξει μὲ τὴν ἡρωϊκὴ μονοκονδυλιὰ τῆς 4 Αὐγούστου τοῦ 1936 στὴν νεοελληνικὴ ἱστορία.

ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ - ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΛΛΟΙ ἀπὸ σᾶς ἀκούσατε καὶ ἄλλοι ἐδιαβάσατε τὸ λόγο τοῦ Ἀρχηγοῦ στὴν Ἑκατονταετηρίδα τοῦ Πολυτεχνείου. Μᾶς μίλησε καὶ μᾶς εἶπε γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Ὅτι ἐλευθερία δὲν εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀπὸ κακὴ συνήθεια καὶ ἀταβισμὸ αἰώνων δουλείας ἐνόμιζεν ὁ Ἕλλην. Ἐνόμιζε δηλαδὴ ὅτι ἐλευθερία εἶναι ἡ καταπάτησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου. Τὸ «τί εἶσαι σὺ καὶ τί εἶμαι ἐγώ». Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ ἐλευθερία μποροῦσε καὶ μπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ μόνο σὲ λαοὺς πρωτογόνους, ἐκεῖ ὅπου εὐδοκιμεῖ καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου, διότι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου στηρίζεται.

Σὲ μᾶς ἡ ἀντίληψις αὐτή, ὅπως καὶ προηγουμένως εἶπα, εἶναι κληρονομία τῶν χρόνων τῆς δουλείας. Τότε ὅμως εἶχε τὴν δικαιολογίαν τῆς ὑπάρξεώς της, τότε ἦτο ἀνάγκη ἀμύνης καὶ ἐθεωρεῖτο ἔξυπνος ἐκεῖνος ποὺ μποροῦσε νὰ καταστρατηγήσῃ καὶ νὰ καταπατήσῃ νόμους καμωμένους ἀπὸ τὸν κατακτητή, μὲ τὴν πρόθεσι νὰ καταπατήσῃ καὶ αὐτός, νὰ ὑποδουλώσῃ καλύτερα τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ραγιᾶ, νὰ ἀφομοιώσῃ, νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰ πάντα. Ἐθεωρεῖτο λοιπὸν τότε ἐλευθερία ἡ καταστρατήγησις, εἴτε φανερὰ εἴτε μὲ πονηρία, τῶν νόμων τοῦ κατακτητοῦ. Καὶ ἦταν ἴσως δικαιολογημένη ἡ ἀντίληψις αὐτή, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ κατακτητὴς ἐπεδίωκε νὰ καταπνίξῃ κάθε σκέψι ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τότε ὅμως πέρασαν χρόνια. Ἐγίναμε Κράτος ἐλεύθερο πλέον. Σύνολο ἐλεύθερο. Μᾶς ἔμεινε ὅμως ἡ κακὴ συνήθεια. Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ νομίζῃ τὸν ἑαυτό του ἔξυπνο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ καταπατήσῃ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου. Νομίζει τὸν ἑαυτό του ἔξυπνο — γιὰ νὰ φέρω καθημερινὰ παραδείγματα — ἐκεῖνος ποὺ τοῦ συνιστᾷ ὁ ἀστυφύλαξ νὰ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιο καὶ μετὰ δύο βήματα, μόλις γυρίσῃ τὴν πλάτη ὁ ἀστυφύλαξ, κατεβαίνει πάλι στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου, καὶ νομίζει τὸν ἑαυτό του ἔξυπνο ὁ ὁδηγὸς ποὺ θορυβεῖ μὲ τὴν σειρῆνα του τὴν νύκτα, ἐνῷ ἀπαγορεύεται καὶ τὸ γνωρίζει. Καὶ δὲν καταλαβαίνουν πῶς αὐτὸ ὄχι μόνον ἐλευθερία δὲν εἶναι, ἀλλά, τὸ ἐναντίον, ἴδιον δουλοπρεποῦς χαρακτῆρος. Καὶ πῶς δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα μεθαύριο νὰ ζητήσουν ἀπὸ ἄλλους νὰ σεβασθοῦν τὴν ἐλευθερίαν των, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ δὲν σέβονται τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἑνὸς ἀτόμου τελειώνει ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ἡ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ νοιώσουμε βαθειά. Αὐτὸ εἶναι ἡ πειθαρχία ποὺ ζητᾷ ὁ Ἀρχηγός, ἡ πειθαρχία ποὺ εἶναι ἡ βάσις τῆς Ἐλευθερίας καὶ ποὺ κάνει τὰ Κράτη καὶ τὰ Ἔθνη νὰ γίνωνται μεγάλα, πραγματικῶς μεγάλα, καὶ νὰ μεγαλουργοῦν. Εἶναι ἐλεύθερος, πραγματικὰ ἐλεύθερος, μονάχα ἐκεῖνος ποὺ σέβεται τὴν ἐλευθερία τοῦ ἄλλου, διότι τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν σεβασμὸ γιὰ τὴν δική του ἐλευθερία. Τὸ ἀντίθετο δὲν γίνεται, οὔτε ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ κανεὶς νὰ σεβασθοῦν πρῶτα οἱ ἄλλοι τὴν δική του ἐλευθερία γιὰ νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδώσῃ.

Ἐκεῖνος ποὺ κατεβαίνει στὸν δρόμο — γιὰ νὰ πάρω τὰ ἴδια παραδείγματα — δὲν ἔχει κἂν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ τοῦ τροχοφόρου νὰ μὴ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιο καὶ ὁ ὁδηγὸς ποὺ δὲν σέβεται τὴν ἐλευθερία τῆς ἡσυχίας ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐνοχλεῖ ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένη ἐξυπνάδα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ σεβασθοῦν οἱ ἄλλοι τὴν δική του ἡσυχία ὑπὸ οἱανδήποτε μορφή.

Ἡ ἐλευθερία εἶναι καθήκοντα πρῶτα καὶ ὕστερα δικαιώματα. Κι' αὐτὸ μᾶς τὸ εἶπε ἐπίσης ὁ Ἀρχηγός. Καὶ τώρα ποὺ ἦρθε τὸ Νέον Κράτος καὶ στηρίζει ὅλη του τὴν Δύναμι καὶ τὶς Ἐλπίδες σὲ σᾶς, τὴν Νεολαία, αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε. Ἡ ὑπερήφανη στολὴ ποὺ φορεῖτε σᾶς φορτώνει καθήκοντα, καὶ ὅταν τὰ ἐκπληρώσετε αὐτά, τότε σᾶς δίνει δικαιώματα.

> «Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν κανεὶς δὲν εἶναι ἐλεύθερος, μὰ κανεὶς ἀπολύτως. Ἀκόμη δὲ καὶ ἐγώ, τὸν ὁποῖον ἴσως θεωρεῖτε ὡς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, ἐγὼ εἶμαι ὁ πλέον ἀπὸ ὅλους σας σκλαβωμένος». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ καὶ τὸ δυνάμωμα τῆς θελήσεως προάγεται καταπληκτικὰ μὲ μικρὲς προσπάθειες ποὺ αὐξάνουν βαθμηδόν. Π. χ. ἕνα παιδὶ πιστεύει πὼς δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα στὸ τραπέζι ποὺ μελετᾷ. Ἂν ὅμως κάθε μέρα αὐξάνῃ κατὰ πέντε λεπτὰ τὴ δόσι τῆς μελέτης του, μέσα σὲ ἕξη ἡμέρες θὰ μπορέσῃ νὰ μελετᾷ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἄλλη μισὴ ὥρα. Βλέπετε πόσο δύσκολο εἶναι στὸ νήπιο νὰ μάθῃ νὰ περιπατῇ στὴν ἀρχή, καὶ ὅμως, ὕστερα ἀπὸ λίγο, μὲ τὴν ἐπιμονὴ τὸ κατορθώνει.

Ἐπίσης ὁ τεμπέλης εἶναι δύσκολο στὴν ἀρχὴ νὰ καταπιαστῇ μὲ τὶς ἐκδρομές. Καὶ ὅμως, ἂν ἐπιμείνῃ, μπορεῖ ὕστερα ἀπὸ λίγο νὰ ἀναρριχᾶται ὅλη τὴν ἡμέρα στὰ βουνά, αὐτὸς ποὺ ἐσερνότανε σὰν σαλιάγκος στοὺς δρόμους τῆς πόλεως.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν δύναμι νὰ ἀπαλλασσώμεθα σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὴν ἀδράνεια καὶ νὰ γίνωμεν δραστήριοι μὲ τὴν τακτικὴ ποὺ εἴπαμε, καταβάλλοντες κάθε μέρα μιὰ μικρὴ προσπάθεια. Ἐννοεῖται πὼς πρέπει νὰ εἴμαστε ὑπομονητικοὶ σὲ ὅ,τι ἀναλαμβάνομεν νὰ πράξωμεν.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν πὼς ἡ θέλησις κατακτᾶται κατὰ βαθμίδας. Ἐμεῖς, ὡς λαὸς θερμόαιμος, κουραζόμεθα εὔκολα στὴν προσπάθεια αὐτή. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἐλάττωμα πρέπει νὰ ἀποφύγωμε.

Ἕνας μεγάλος ποιητής, ὁ Σίλλερ, ἔγραψε:

«Ἐκεῖνος ποὺ ἐπιμένει στὶς ἰδέες του μορφώνει τὸν κόσμο σύμφωνα μὲ τὸ ὑπόδειγμά του».

Ἡ ἀτελὴς θέλησις εἶναι βλαβερή, καὶ μάλιστα ὅταν ἐγκαταλείπωμεν ἕνα ἔργον ἡμιτελές· αὐτὸ φέρει ἀποθάρρυνσιν διπλασίαν ἀπὸ τὸ θάρρος ποὺ ξεκινήσαμε γιὰ νὰ τὸ ἀρχίσωμε.

Ἕνας ἄλλος σοφὸς λέγει:

«Νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν πρώτη εὐκαιρία ποὺ σᾶς παρουσιάζεται γιὰ νὰ ἐνεργήσετε σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασι ποὺ ἐλάβατε».

«Νὰ εἶσθε ἕτοιμοι νὰ αἰσθανθῆτε μὲ γοργότητα καὶ νὰ ἀκολουθήσετε τὴν πρώτη παρόρμησι ποὺ σᾶς ὠθεῖ πρὸς αὐτή».

«Μικρὲς προσπάθειες, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἀδιάκοπα στὴ φύσι, παράγουν θαυμαστὰ ἀποτελέσματα».

«Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι», λέγει ἡ ἀρχαία παροιμία.

Ἀξιοθαύμαστος ἐπίσης εἶναι ὁ σχηματισμὸς μιᾶς νήσου ἀπὸ κοράλλια, ποὺ γίνεται μὲ βραδύτατη ἐνέργεια μικρῶν ζωΰφίων ἐπὶ αἰῶνας, γιὰ νὰ τὴν ὑψώσουν στὴν ἐπιφάνεια ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς ἀβύσσου. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς πράξεις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἂν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅλους τοὺς μεγάλους ἐφευρέτας, ποὺ ἐνίκησαν μοναχὰ μὲ τὴν ἐπιμονή, θὰ δικαιώσῃ ἐκεῖνον ποὺ εἶπε: «Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ἡ μεγίστη δύναμις στὸν κόσμο».

Οἱ μικροὶ κόποι, ἄλλως τε, δὲν βλάπτουν τὴν ὑγείαν, ἀπεναντίας τονώνουν τὸν ὀργανισμόν, γιατὶ ἡ ψυχολογία βεβαιοῖ πὼς κάθε μέτριος κόπος, ποὺ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις μας, προκαλεῖ εὐχαρίστησιν.

Κάθε νέος λοιπὸν πρέπει νὰ ἀποκτᾷ τὴν ἕξι τῆς ἀδιάκοπης δράσεως, καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ πρέπει κάθε βράδυ νὰ καθορίζῃ τὸ ἀκριβὲς πρόγραμμα τῆς ἐργασίας γιὰ τὴν ἄλλη μέρα, καὶ νὰ μὴ σπαταλᾷ οὔτε τὸ ἐλάχιστο μόριο τοῦ χρόνου του.

Ἡ συνήθεια αὐτὴ νὰ καταρτίζωμε πρόγραμμα ἀφ' ἑσπέρας τῆς αὐριανῆς μας δράσεως εἶναι ἕνα βασικὸ στοιχεῖο ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐπιτυγχάνωμε τὴν ἐκπλήρωσι ὅλων τῶν ἐργασιῶν μας χωρὶς νὰ μᾶς διαφεύγῃ καμμιὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅπως εἴπαμε, ἐντείνοντες τὴν ἐπιμονή μας γιὰ νὰ ἐκτελέσουμε τὸ πρόγραμμα τῆς ἄλλης ἡμέρας ἀκριβῶς, ἐπιτυγχάνουμε νὰ δυναμώνουμε τὴν θέλησίν μας. Ἐπιτυγχάνουμε δηλ. τὴν πραγματοποίησι τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγαθοῦ διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ζωήν.

Γιὰ νὰ μαθαίνετε

ΓΙΑΤΙ;

ἕνα ὑπόγειο μᾶς φαίνεται ζεστὸ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸ τὸ καλοκαῖρι;

ΔΙΟΤΙ:

ἡ θερμοκρασία ἑνὸς ὑπογείου εἶναι σχεδὸν πάντα ἡ ἴδια χειμῶνα - καλοκαῖρι. Στὰς Ἀθήνας ἐξάφνα ἡ θερμοκρασία τῶν ὑπογείων εἶναι περίπου 15—16 βαθμῶν ὅλο τὸ χρόνο. Ἐπομένως εἶναι τὸν χειμῶνα πιὸ ὑψηλὴ καὶ τὸ καλοκαῖρι πιὸ χαμηλὴ ἀπὸ τὴ θερμοκρασία τοῦ ὑπαίθρου. Ὅταν λοιπὸν τὸν χειμῶνα ἐρχώμαστε ἀπ' ἔξω, ποὺ κάνει συνήθως 6—7 βαθμοὺς καὶ βρίσκωμε στὸ ὑπόγειό μας 15—16 βαθμούς, φυσικὰ μᾶς φαίνεται ἀρκετὰ ζεστό. Ὅταν, ἀντιθέτως, τὸ καλοκαῖρι ἐρχώμαστε ἐξαντλημένοι ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ζέστη τῶν 30 καὶ 32 βαθμῶν ὑπὸ σκιάν, εἶναι φυσικὸν νὰ βρίσκουμε δροσερὸ τὸ ὑπόγειο μὲ τόσο χαμηλὴ θερμοκρασία.

ΓΙΑΤΙ;

τὰ κάστανα σκάζουν μὲ κρότο ἂν δὲν τὰ χαράξουμε πρὶν τὰ βάλουμε νὰ ψηθοῦν στὴ φωτιά;

ΔΙΟΤΙ:

τὰ κάστανα περιέχουν κάτω ἀπὸ τὸ φλοιό τους ἀέρα καὶ χυμό. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἀέρας καὶ ὁ χυμὸς αὐτὸς ζεσταθοῦν, διαστέλλονται σύμφωνα μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ζητοῦν νὰ βροῦν μιὰ διέξοδο, μὰ ὁ φλοιὸς τὰ ἐμποδίζει. Ὅταν ὅμως αὐτὰ ζεσταθοῦν ἀκόμα περισσότερο, ἡ δύναμίς των νικᾷ τὴν ἀντίστασι τοῦ φλοιοῦ καὶ βγαίνουν μὲ ὁρμή, σπάζοντάς τον.

ΓΙΑΤΙ;

τὸν χειμῶνα βλέπουμε ν' ἀχνίζῃ ἡ μύτη καὶ τὸ στόμα μας;

ΔΙΟΤΙ:

ὁ ἀέρας, ποὺ ἐκπνέομε, ἐπειδὴ βγαίνει ἀπὸ τοὺς πνεύμονάς μας, εἶναι πολὺ πιὸ ζεστὸς ἀπὸ τὸν ἐξωτερικό, περιέχει δὲ μεγάλη ποσότητα ὑδρατμῶν, ποὺ εἶναι συνήθως ἀόρατοι σὲ ὑψηλὴ θερμοκρασία. Τὸν χειμῶνα ὅμως ποὺ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν παγωμένο ἀέρα τὴν ὥρα τῆς ἐκπνοῆς συμπυκνώνονται οἱ ὑδρατμοὶ αὐτοὶ καὶ τοὺς βλέπομε νὰ βγαίνουν σὰν ἀχνὸς ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὰ ρουθούνια μας.

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ
ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος συνεχίζων τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν καὶ Τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας ἀνεχώρησε τὸ δεύτερον ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἑσπέραν τῆς 21ης λήξαντος μηνός, ἀφιχθεὶς εἰς Θεσσαλονίκην τὴν πρωΐαν τῆς 22ας, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν Σταθμὸν ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης. Εὐθὺς ἀμέσως ἀνεχώρησε διὰ Κοζάνην, γενόμενος καὶ ἐκεῖ ἐνθουσιωδέστατα δεκτός. Εἰς Κοζάνην ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὡμίλησεν εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κοζάνης Ἀρρένων καὶ Θηλέων ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Δημαρχείου, ἐπεθεώρησε δὲ μετὰ ταῦτα τὰ Γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Δημαρχείου εἶχε παραταχθῆ τμῆμα Σκαπανέων μετὰ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ τῆς Κοζάνης ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, συνοδευόμενος μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Νομοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Κοζάνης καὶ Γεν. Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν., τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων. Εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὁπόθεν διῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, οἱ κάτοικοι ὑπεδέχοντο αὐτὸν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὰς ὁδοὺς ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων, ὡς καὶ τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., προέβαινον δὲ εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου.

Ἐνθουσιώδη ἐπίσης ὑποδοχὴν ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν κ. Κυβερν. Ἐπίτροπον οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Φαλαγγῖται Πτολεμαΐδος, οἵτινες παρετάχθησαν εἰς τὴν ὁδόν, μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ τῆς μουσικῆς τῆς πόλεως. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν, ἀνεχώρησε δὲ κατόπιν μεταβὰς εἰς Καστορίαν, ὅπου ἐπεθεώρησεν ἐπίσης τοὺς ἐκεῖ Σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ Καστορίας μετέβη τὴν μεσημβρίαν τῆς ἑπομένης εἰς Φλώριναν, ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς Ἔδεσσαν, ἐπιθεωρήσας καὶ τὰ ἐκεῖ τμήματα, κατόπιν δὲ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐδέσσης μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Γιαννιτσῶν.

Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω πόλεις, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔτυχεν ἐνθουσιωδεστάτης ὑποδοχῆς. Πανταχοῦ οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Φαλαγγῖται ἐξεδήλωναν τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ τὴν χαράν των, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν 25ην λήξαντος μηνὸς ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος μετέβη εἰς τὰς Σέρρας. Ἅμα τῇ ἀφίξει του συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε.Ο.Ν., ὡμίλησε δὲ κατόπιν εἰς συγκέντρωσιν βαθμοφόρων. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, πρὸς τιμήν του, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἐπίσης καὶ αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἐκ Σερρῶν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέβη εἰς Δράμαν, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἔξωθι τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ μηχανοκινήτων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως εἶχον συγκεντρωθῇ ὁ Νομάρχης Δράμας καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, αἵτινες καὶ ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Ἐπίτροπον. Εἰς τὸ Στάδιον τῆς πόλεως εἶχον συγκεντρωθῇ ἐπίσης τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν., εἰς τὰ ὁποῖα ὡμίλησεν ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος, μετὰ δὲ τὴν ὁμιλίαν ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων πρὸ τῶν Ἀρχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν βαθμοφόρων, συνειργάσθη δὲ κατόπιν μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐκ Δράμας ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Καβάλλας, ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθέντος εἰς Δράμαν, τοῦ Νομάρχου Δράμας, τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Δράμας, μετέβη εἰς Καβάλλαν. Ἅμα τῇ ἀφίξει του μετέβη ἀμέσως εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὀργανώσεως, ἔνθα ἐγένετο παρουσίασις τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, 26ην λήξ. μηνός, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐπεσκέφθη τὸν Σωματάρχην, τὸν Ἐπιτελάρχην καὶ τὸν Δήμαρχον Καβάλλας, συνειργάσθη δὲ κατόπιν διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ Νομάρχου Καβάλλας καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἀπόγευμα συνειργάσθη μετὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. μετὰ ταῦτα δὲ μετέβη εἰς Ἐλευθερούπολιν, ἕδραν τῆς Ὑποδιοικήσεως Παγγαίου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡ πόλις ἦτο σημαιοστόλιστος, οἱ κάτοικοι δὲ ὑπεδέχθησαν ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τὸν Κυβ. Ἐπίτροπον, ὅστις ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα καὶ ὡμίλησεν εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν.,ἐπιστρέψας κατόπιν εἰς Καβάλλαν, ὅπου εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεως, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ ἐνθουσιῶντος πλήθους προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν τμημάτων, ἀρρένων καὶ θηλέων, ἅτινα παρήλασαν κατόπιν πρὸ τῶν Ἀρχῶν.

Τὴν 25ην Νοεμβρίου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἑορτάζουσαν Α. Β. Υ. τὴν Πριγκήπισσαν Αἰκατερίνην, τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Πρὸς τὴν Α. Β. Υ.
τὴν Πριγκήπισσαν Αἰκατερίνην

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω παράκλησιν Ὑμετέρα Βασιλικὴ Ὑψηλότητι, ὅπως Αὕτη εὐαρεστουμένη δεχθῇ ἐπὶ σημερινῇ ὀνομαστικῇ Της ἐπετείῳ διαπύρους εὐχὰς Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων, Σκαπανισσῶν καὶ βαθμοφόρων Ε. Ο. Ν. καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Αἰκατερίνη ἀπέστειλεν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων εὐχαριστήριον τηλεγράφημα, ἔχον οὕτω:

«Ἀλέξανδρον Κανελλόπουλον
Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας
Ἀθήνας

«Ὑμᾶς, Φαλαγγίτας, Φαλαγγιτίσσας, Σκαπανεῖς, Σκαπανίσσας καὶ Βαθμοφόρους εὐχαριστῶ θερμότατα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ»

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ

Στοὺς Νέους καὶ στὶς Νέες τῆς Ὀργανώσεώς μας πρόκειται λαμπρὸν τὸ παράδειγμα τοῦ ἀκαταπονήτου ἐργάτου της, τοῦ ἁγνοῦ καὶ ἰδεολόγου Νέου της, ὁ ὁποῖος, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἐνστερνισθεὶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔταξε τὸν ἑαυτόν του ὁλόκληρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ποτισμένος ἀπὸ τὰ νάματα τῶν πλουσίων πηγῶν Ἐκείνου, μὲ τὰ ὁποῖα ἀρδεύεται καὶ ζωογονεῖται ἡ Νέα Ἑλλάς, ἐγκαταλείψας κάθε ἄνεσιν καὶ κάθε ἄλλον σκοπὸν τῆς ζωῆς του, ἀφωσιώθηκε μὲ ὅλη τὴν ὁρμὴ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς νεότητός του στὸ νὰ ὀργανώσῃ τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία σὲ σῶμα ἀντάξιο τῶν ἱστορικῶν της παραδόσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Νέου Κράτους καθὼς τὶς ἐχάραξε καὶ τὶς ἐνέπνευσε καὶ ἄγρυπνα τὶς παρακολουθεῖ ὁ Ἀρχηγός.

Οἱ Νέοι ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοὺς ὁποίους, εἴμεθα βέβαιοι, δὲν διέφυγε ὁ ἄκρατος πατριωτικὸς ἐνθουσιασμὸς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου των, ἂς ἀκολουθοῦν μὲ πίστιν τὸ παράδειγμά του καὶ διὰ τῆς προθυμίας καὶ πειθαρχίας των, εἰς τὰς ἑκάστοτε διαταγάς, ἂς τὸν ἐνισχύσουν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του.

Κς

Ο «ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ»

ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

— Τί δουλειὰ κάνει ὁ μπαμπᾶς σου;

—Ἐργατικός.

— Νὰ τὸν χαιρετήσῃς ἐκ μέρους μου, παιδί μου, ἀκοῦς;

Τὸν διάλογο αὐτὸν συνέλαβε τὸ αὐτὶ τοῦ ὑποφαινομένου ἕνα πρωῒ ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Ἀρχηγοῦ δὲν εἶχε καλὰ-καλὰ σταματήσει, ὅταν μιὰ μικρούλα ὡς δέκα ἐτῶν μπῆκε τρέχοντας στὸν περίβολο τοῦ ὑπουργείου, γλύστρησε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χέρια κάποιου, ποὺ ἐπεχείρησε νὰ τὴν συγκρατήσῃ, καὶ σκαρφάλωσε ἐπάνω στὸ μασπιὲ τοῦ πρωθυπουργικοῦ αὐτοκινήτου γιὰ νὰ προσφέρῃ μιὰ ἀνθοδέσμη ποὺ κρατοῦσε στὸν Ἀρχηγό.

— Τί δουλειὰ κάνει ὁ μπαμπᾶς σου;

Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἀπηυθύνθη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ στὴ μικρούλα γιὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησι ὅτι ἦταν ἐργατικός.

Τὸ χαμόγελο ποὺ ἀνθίζει πάντοτε στὰ χείλη τοῦ Κυβερνήτου, ὅταν δέχεται τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνοπαίδων, δὲν ἦταν ἀρκετὸ αὐτὴ τὴ φορὰ γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὶς εὐχαριστίες του στὴν μικρούλα. Ἐχάϊδεψε τὶς ξανθὲς μποῦκλες της μὲ στοργὴ καὶ μὲ τὴν ἀνθοδέσμη στὰ χέρια ἀνέβηκε τὶς σκάλες τοῦ ὑπουργείου.

Μόλις πέρασε τὸ κατώφλι τῆς πόρτας ἕνας κλητῆρας ἔσπευσε νὰ πάρῃ τὸ καπέλλο καὶ τὸ μπαστοῦνι του, ἐνῷ συγχρόνως ἅπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ πάρῃ καὶ τὴν ἀνθοδέσμη.

Ὁ Ἀρχηγὸς τὸν ἐκύτταξε αὐστηρά.

— Νὰ τὰ βάλω στὸ νερό, γιὰ νὰ μὴ μαραθοῦν, δικαιολογήθηκε ὁ κλητῆρας.

— Τὸ νερὸ νὰ τὸ φέρῃς μέσα, γιατὶ τὰ λουλούδια αὐτὰ τὰ θέλω στὸ γραφεῖο μου, τὸν διέταξε ὁ Κυβερνήτης. Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος ἑνὸς δημοσιογράφου, ποὺ τὸν εἶχε πλησιάσει, ἐπρόσθεσε, ἐνῷ τὸ πρόσωπό του ἔλαμπε ἀπὸ παιδιάστικη χαρά:

— Μοῦ τὰ προσέφερε ἡ κόρη ἑνὸς ἐργάτου!

★

Κατὰ τὴν περιοδείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως στὴν Πελοπόννησο, ποὺ μέχρι Τριπόλεως τὸν ἠκολούθησε καὶ ὁ Ἀρχηγός, παρακολουθήσαμε τὴν πάρα κάτω σκηνὴ ποὺ συνέβη στὸν σταθμὸ τοῦ Ἀχλαδόκαμπου.

Μόλις τὸ τραῖνο σταμάτησε, δυὸ πελώριοι Ἀχλαδοκαμπῖτες μὲ πάλλευκες φουστανέλλες καὶ μακρυὲς γενειάδες ἐπλησίασαν τὸ βαγόνι τοῦ Κυβερνήτου καὶ κραδαίνοντας τὰ καριοφύλια τους ἀπήτησαν νὰ κατεβῇ ἀμέσως κάτω ὁ «Μπάρμπα Γιάννης».

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀναγκάσθηκε νὰ.... ὑπακούσῃ καὶ σὲ λίγο βρισκόταν περικυκλωμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς χωρικούς, ποὺ ἐπέμειναν σώνει καὶ καλὰ νὰ τὸν χαιρετήσουν διὰ χειραψίας.

Καὶ οἱ χειραψίες ἄρχισαν, ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ ἕνας χωρικὸς ποὺ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι εἶπε γελῶντας:

— Να μὲ συμπαθᾷς, κύριε Πρόεδρε, ποὺ τὸ χέρι μου δὲν εἶναι τόσο μαλακό, ἀλλὰ δὲν φταίω ἐγώ. Ὅλη τὴ μέρα, βλέπεις, τρίβεται ἀπάνω στὸ ξύλο τῆς τσάπας γι' αὐτὸ ἔχει κάνει ρόζους.

— Καὶ μοῦ ζητᾷς νὰ σὲ συμπαθήσω γι' αὐτό; τοῦ ἀπήντησε ὁ Ἀρχηγός. Ἀμ δὲν τὰ λὲς καλά. Ἴσα-ἴσα πρέπει νὰ σ' εὐχαριστήσω γιατὶ μὲ κάνεις νὰ νοιώθω αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὅτι ἀγκαλιάζω ὁλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ γῆ.

Ἡ τελευταία φράσις τοῦ Ἀρχηγοῦ σκεπάστηκε ἀπὸ ἕνα οὐρανομήκες «Ζήτω τοῦ Μπάρμπα Γιάννη», ποὺ ἀκούστηκε δυὸ φορές. Μιὰ — τὴν πρώτη — βγῆκε ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ἀγροτῶν καὶ τὴ δεύτερη ἀντιλάλησε ἀπὸ τὰ φαράγγια, σὰν νὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς...

★

Ἕνα πρωῒ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας ἐκλήθη ἐπειγόντως ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμιὰ συγκεκριμένη αἰτία. Δὲν ἦταν βέβαια κάτι ποὺ σπανίως συμβαίνει, γιατὶ ὁ Ἀρχηγός, προκειμένου νὰ διεκπεραιώσῃ μιὰ κρατικὴ δουλειὰ ἢ νὰ ζητήσῃ κάποια πληροφορία ποὺ τοῦ χρειάζεται, δὲν διστάζει νὰ καλέσῃ τὸν ἁρμόδιο ὑπουργὸ στὴν πιὸ ἀκατάλληλη ὥρα. Ἀλλὰ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας μόλις πρὸ μισῆς ὥρας εἶχε τελειώσει τὴν συνεργασίαν του μὲ τὸν Κυβερνήτη. Τί τὸν ἤθελε λοιπόν;

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς πρὶν μπῇ καλὰ-καλὰ στὸ πρωθυπουργικὸ γραφεῖο ἔμαθε τὴν αἰτία τῆς κλήσεώς του.

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐπληροφορήθηκα, τοῦ εἶπε ὁ Ἀρχηγός, ὅτι στὸ τάδε ἐργοστάσιο παραβιάζεται τὸ ὀκτάωρο. Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσετε ἀμέσως μίαν ἔφοδο καὶ σᾶς περιμένω ἐδῶ γιὰ νὰ μοῦ πῆτε τὸ ἀποτέλεσμα.

Καὶ τὸν περίμενε μέχρι τὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, γιατὶ τὸ ἐργοστάσιο βρισκόταν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ χρειάσθηκε ὧρες γιὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ ὁ ὑφυπουργὸς καὶ νὰ γυρίσῃ.

Ὅταν ὅμως ἔμαθε ὅτι ἦταν ἀλήθεια καὶ ὅτι χάρις στὴν ἐνέργειά του οἱ «φίλοι του» οἱ ἐργάτες, ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ, ἀπηλλάγησαν τῆς παραπάνω ἐργασίας, ποὺ τοὺς ἐπέβαλλε ὁ ἐργοδότης, ἔφυγε γιὰ τὸ σπίτι του ἱκανοποιημένος.

Ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του τὸν ἐρώτησε κάποιος ἀνώτερος ὑπάλληλος:

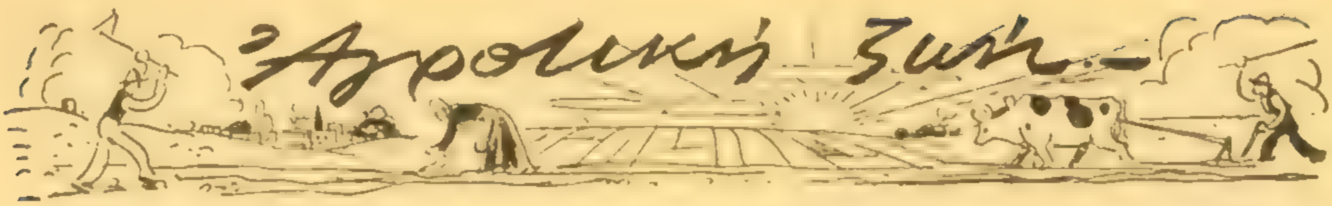
— Δὲν ἐπήγατε ἀκόμη γιὰ φαΐ, κ. Πρόεδρε;

—Ὄχι, τώρα πάω, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Κυβερνήτης. Κι' ἔχω μιὰ ὄρεξι!

Η ἱκανοποίησι ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του. Καὶ δικαιολογημένα. Εἶχε ἀνακουφίσει ἕναν ἀριθμὸ ἐργατῶν καὶ αἰσθανόταν ὅ,τι καὶ κάθε ἄνθρωπος ὅταν εὐεργετῇ τοὺς φίλους του.

Ν. Τσς.

Οἱ ἐργασίες τοῦ Γεωργοῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον

Α΄ Στὴν Κτηνοτροφία

Ὀκτώβριος:

1) Ὁ κτηνοτρόφος ἐξακολουθεῖ τὸ πάχυμα τῶν βωδιῶν, χοίρων καὶ ὀρνιθοειδῶν.

2) Φροντίζει γιὰ χειμαδιὸ καὶ προετοιμάζει τὶς καλύβες καὶ τὸ μαντρί του. Στὸ τέλος τοῦ μῆνα κατεβάζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ βουνὰ στὰ παραχειμάδια.

3) Φροντίζει νὰ ἀποθηκεύη σανὸ βίκου, λαθουριοῦ, ρόβης γιὰ τὶς ἡμέρες ποὺ δὲν βρίσκουν τὰ αἰγοπρόβατα φυσικὴ τροφὴ σὲ καιρὸ βαρυχειμωνιᾶς ἢ τοὐλάχιστο ξερόχορτο ἢ τριφύλλι, ἄχυρο ἤ, σὲ ἀνάγκη, ξυλοκέρατα (χαρούπια), πίτουρα κτλ. γιὰ νὰ μὴ καταστραφοῦν τὰ ποίμνιά του ἀπὸ τὴν ἔλλειψι ἐλεύθερης βοσκῆς.

4) Στὰ θερμὰ μέρη τὰ πρόβατα ἀρχινᾶνε νὰ γεννοῦν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβρη. Τὰ νεογέννητα βόσκουν σὲ χλόη θερισμένου τριφυλλιοῦ ἢ σὲ πρώϊμη χλόη κριθαριοῦ.

5) Ὅσα ἀρνιὰ προορίζονται γιὰ πούλημα, δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθᾶνε τὰ ποίμνια, ἀλλὰ νὰ διατηροῦνται μέσα σὲ στενὰ μαντριὰ (κούμους) στεγασμένα. Ἡ κίνησι τὰ ἐμποδίζει νὰ παχύνουν. Ἐκεῖ δὲ σὰν τὰ ἔχουν, δίνουν στὰ ἀρνάκια νὰ μασοῦν σανὸ ἀπὸ ρόβη.

Νοέμβριος:

1) Ὁ κτηνοτρόφος κατασκευάζει γιὰ τὰ αἰγοπρόβατά του στεγάσματα γιὰ νὰ τὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ τὸ κρύο.

2) Σπέρνει πρώϊμα διάφορα κτηνοτροφικὰ φυτά, κατάλληλα γιὰ τροφὴ στὰ ζῶα καθὼς κατὰ τὸ χειμῶνα καὶ τὴν ἄνοιξι, κριθάρι, βρώμη, ἀγριολάθουρο κτλ.

3) Προφυλάγει τὰ πρόβατα καὶ ἀκόμη περισσότερο τὰ ἀρνάκια ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὸ κρύο καὶ τὰ κρατεῖ εἰς τὰ ὑπόστεγα. Βάζει καὶ θηλάζουν τὰ ἀρνάκια τὸ πρωΐ, τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ γιὰ νὰ διευκολύνῃ ἀκόμη πιὸ γρήγορα στὸ πάχυμα. Πωλεῖ ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ ἀρνάκια σὲ ἡλικία 28 ἡμερῶν καὶ βάζει τότε τὰ ἄλλα ἀρνάκια νὰ βυζαίνουν στὰ πρόβατα ἐκεῖνα ποὺ πουλήθηκαν τὰ μικρά τους (προβυζαίνουν).

Β΄ Στὴν Πτηνοτροφία

Ὀκτώβριος:

1) Ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀρχινᾶν οἱ κόττες νὰ γεννοῦν αὐγὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Γενάρη, φτάνει στὸ ἀνώτατο ὅριο τὴν ἄνοιξι καὶ ἐξακολουθεῖ κατὰ τὸ θέρος. Σταματοῦν δὲ τὰ αὐγά, σὰν ἀρχινοῦν νὰ πέφτουν τὰ φτερά τους.

2) Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς ὅτι οἱ κόττες, ἂν καὶ μποροῦν νὰ γεννήσουν χωρὶς τὴ σύμπραξι τοῦ

πετεινοῦ, ἐν τούτοις συντελεῖ πολὺ στὴν ὠοτοκία τους ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἀρσενικοῦ.

3) Ἔτσι στὰ περισσότερα ἄγρια εἴδη, ὅπως εἶναι οἱ πέρδικες, οἱ φασιανοὶ κτλ. πού, ὡς γνωστόν, εἶναι ὀρνιθοειδῆ, τὰ θηλυκὰ δὲν κάνουν αὐγά, ἂν ζοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὰ ἀρσενικά.

Ἡ κόττα σὰν εἶναι πρώϊμη μπορεῖ νὰ γεννᾷ καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι ἕξη μηνῶν.

4) Ὁ τρόπος ποὺ τρέφονται οἱ κόττες ἔχει μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν ὠοτοκία. Ὅσες κόττες τρέφονται κακά, γεννοῦν ὀλίγα αὐγὰ καὶ αὐτὰ μικρά. Ὅταν δὲ πάλι εἶναι πολὺ παχειές, γεννοῦν λίγα αὐγὰ καὶ πολλὲς φορὲς μαλακά.

Νοέμβριος:

Στὶς κόττες δίνει ὁ πτηνοτρόφος σπόρους ἀπὸ βρώμη γιὰ νὰ γεννοῦν περισσότερα αὐγά, καθὼς καὶ σπόρους ἀπὸ καννάβι (καννάβουρι), καλαμπόκι, χορταρικά, ἀκόμη δὲ καὶ σκουλήκια ἢ τοὐλάχιστο λίγα ψιλοκομμένα ἔντερα, δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα.

Γ΄ Στὴ Μελισσοκομία

Ὀκτώβριος:

1) Ὁ μελισσοκόμος αὐτὴ τὴν ἐποχὴ κάνει γενικὴ ἐπιθεώρησι στὰ μελίσσια του.

2) Πρέπει δὲ νὰ γίνῃ αὐτὴ μὲ μεγάλη προσοχή, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνα κανένα μελίσσι ὀρφανό.

3) Τὰ ὀρφανὰ μελίσσια τὰ ἑνώνει μὲ ἄλλα δυνατὰ καὶ ἔτσι δὲν χάνονται οἱ μέλισσες. Ἀκόμη ἔχει παρατηρηθῆ καὶ κάτι ἄλλο: Ὅσα μελίσσια, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα, ἔμειναν ὀρφανά, δὲν μποροῦν νὰ ἀναθρέψουν νέα βασίλισσα.

4) Αὐτὸ ἐξηγεῖται, γιατὶ οἱ μέλισσες, ἀπὸ τὸ μεγάλο χρονικὸ διάστημα ποὺ μένουν χωρὶς βασίλισσα, γίνονται ὅλες ὠοτόκοι, δηλαδὴ γεννοῦν ὠάρια, παρὰ τὴν συνήθειά τους καὶ μάλιστα ὠάρια κηφήνων.

5) Οἱ μέλισσες δὲν θέλουν νὰ ἔχουν ἀπεριόριστο χῶρο στὴν κυψέλη, γιατὶ ὅσο πολλαπλασιάζεται ὁ ἀριθμός τους, τόσο καὶ γίνεται ὁ χῶρος πιὸ μεγάλος. Εὐτυχῶς αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνει εὔκολα ὁ μελισσοκόμος στὶς κυψέλες του μὲ τὰ διαφράγματα, σὰν πρόκειται γιὰ τὸ κάτω πάτωμα, καὶ μὲ τὴν προσθήκη τοῦ δευτέρου συνεχομένου μὲ τὸ κάτω πάτωμα.

Νοέμβριος:

Ὁ μελισσοκόμος αὐτὴ τὴν ἐποχὴ κατασκευάζει, ἐὰν ἐννοεῖται μπορῇ νὰ τὸ κάμῃ, κυψέλες, ἑτοιμάζει καὶ καθαρίζει τὰ τελλάρα τῶν κυψελῶν, ἐπισκευάζει ὅσες κυψέλες ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ διόρθωμα, διορθώνει τὸ μέρος τοῦ μελισσοκομείου καὶ γενικὰ προετοιμάζεται γιὰ τὴν ἄνοιξι, ποὺ θὰ ἀρχίσουν πάλι οἱ διάφορες μελισσοκομικές του ἐργασίες.

Τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνες, σὰν ἔχει ὁ μελισσοκόμος καιρό, μελετᾷ διάφορα μελισσοκομικὰ βιβλία καθὼς καὶ περιοδικά, γιὰ νὰ πλουτίζῃ τὶς γνώσεις του καὶ ἔτσι προπαρασκευασμένος, θὰ μπορῇ ἀνάλογα καὶ μὲ τὴν παρατηρητικότητά του νὰ τὶς ἐφαρμόζῃ τελειότερα κατὰ τὶς ἀνοιξιάτικες μελισσοκομικές του ἐργασίες.

Ἐπίσης ὅποιος ἔχει εὐρωπαϊκὲς κυψέλες καθὼς καὶ μηχάνημα (πρέστα) γιὰ νὰ φτιάνῃ τεχνητὲς κηρήθρες, κατασκευάζει μ' αὐτὸ τὶς τεχνητὲς κηρῆθρες, ποὺ θὰ τοῦ χρειαστοῦν γιὰ τὴν ἐρχόμενη μελισσοκομικὴ περίοδο. Τὰ μελίσσια, τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνοίξεως ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τακτικὸ ἀερισμὸ καὶ γι' αὐτὸ ἀνοίγει τὶς εἰσόδους στὶς κυψέλες ποὺ ἔχουνε πολλὲς μέλισσες.

Ὅποιος ἀγοράσῃ μελίσσια, τὰ μεταφέρει ἐκεῖ, ὅπου κατὰ τὸν Ἀπρίλη ἢ Μάρτη θὰ τὰ ἐγκαταστήσῃ στὶς νέες κυψέλες.

Φυτική... δυναμῖτις

Σήμερα θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ μιὰν ἀπὸ τὶς ἀφάνταστες μικρές μου ἀνακαλύψεις, ποὺ ἔχουνε ἀναστατώσει τὸν κόσμο· θὰ σᾶς διηγηθῶ μέσα ἀπὸ ποιὲς φανταστικὲς ἐνοράσεις ἔφθασα στὴν ἀνακάλυψι τῆς δυναμίτιδος, ποὺ παράγεται ἀπὸ δένδρα. Ναί, τῆς φυτικῆς δυναμίτιδος.

Ἀκολουθῆστε με, σᾶς παρακαλῶ, (μόνο μὲ τὴν σκέψι βέβαια) μέσα στὰ πιὸ πυκνὰ μέρη ἑνὸς ἀπὸ τὰ ἀγριώτερα δάση τῆς Ροδεσίας. Καμμιὰ τριανταριὰ λεοντάρια καὶ τίγρεις χορεύουνε μὲ λύσσα γύρω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς γιγαντιαίου φοίνικος, κάνοντας θεαματικὰ πηδήματα γιὰ νὰ φθάσουν ἕνα κυνηγὸ πού, κρεμασμένος ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ κορφὴ ποὺ σχηματίζουν τὰ φύλλα, ἀνοίγει τὰ πέντε του δάκτυλα ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν μύτη του γιὰ νὰ κοροϊδέψη τὰ θηρία. Περίεργο πρᾶγμα, ἕνας κυνηγὸς ποὺ βρίσκεται σὲ τόσο τραγικὴ θέσι, νὰ ἔχη διάθεσι νὰ περιπαίζη ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἄγρια θηρία. Μὰ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ σᾶς φανῆ πιὰ παράδοξο, ὅταν θὰ σᾶς πῶ πὼς αὐτὸς ὁ κυνηγὸς ἤμουν ἐγὼ αὐτοπροσώπως.

Τὰ θηρία, μὴ ξεύροντας πὼς ἐγὼ δὲν ἤμουνα τροφὴ κατάλληλη γιὰ τὰ δόντια τους, περιμένανε νὰ πέσω ἀνάμεσά τους σὰν ἕνα μεγάλο ὥριμο φροῦτο... μὰ ἔννοια τους. Διασκέδαζα νὰ τὰ ἐξαγριώνω ὅλο καὶ περισσότερο ἐρεθίζοντάς τα μὲ κάθε τρόπο.

Σὲ μιὰ στιγμὴ μόνο γιὰ νὰ καταγίνουμαι μὲ κάτι, ἔκοψα ἕναν καρπό, σημάδεψα μ' αὐτὸ τὸ πιὸ κουρασμένο λεοντάρι, τοῦ τὸν ἔρριξα μὲ τὴν συνηθισμένη μου ἀκρίβεια στὴν μέση τῆς ξανθῆς του κεφάλας καὶ...μπούμ!

Παιδιά μου, μιὰ χειροβομβίδα... μὰ τί λέγω... μιὰ βόμβα πραγματική, γεμάτη ἀπὸ συγκεντρωμένη δυναμίτιδα, δὲν θὰ ἔκανε ἐκεῖ γύρω τὴν σφαγὴ καὶ τὸν ἐκκωφαντικὸ θόρυβο ποὺ ἔκανε αὐτὸ τὸ κοκοκάρυδο. Τὴν στιγμὴ

ποὺ ἄγγιξε αὐτὸ τὸ κεφάλι τοῦ λεονταριοῦ, βγῆκε μιὰ φλόγα καὶ μιὰ δυνατὴ ἔκρηξι ἐπηκολούθησε. Ὅταν χάθηκε ὁ καπνὸς στὴν γῆ ἐπάνω δὲν ὑπῆρχε ἄλλο ἀπ' τὰ ἀξιοθρήνητα κομμάτια τοῦ λεονταριοῦ καὶ γύρω ἀπ' αὐτὰ καμμιὰ δεκαριὰ θηρία φοβερὰ διαμελισμένα.

Τί εἶχε συμβῆ; Ἦταν δυνατὸν αὐτὸς ὁ φοίνικας νὰ βγάζη καρποὺς χειροβομβίδες καὶ βόμβες; Κύτταξα γύρω μου καὶ ἀπὸ πάνω μου. Τί διάβολο! Οἱ καρποὶ τοῦ δένδρου ἦταν κοκοκάρυδα, γνήσια κοκοκάρυδα. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ξεγελασθῶ. Αὐτὸ ποὺ εἶχα ρίξει ἦταν ἁπλούστατα ἕνα κοκοκάρυδο. Λοιπόν;

Μιὰ στιγμὴ σκέφθηκα, κατόπιν ἀποφάσισα νὰ βεβαιωθῶ. Ἔκοψα ἕναν καρπὸ κι' ἀφοῦ ἔβγαλα τὸ μαχαίρι μου, ἤμουν ἕτοιμος νὰ βυθίσω τὴν λεπίδα μέσα στὸν φλοιό, ὅταν ἡ ὑπερφυσική μου διόρασις καὶ ἡ ἔμφυτη φρόνησίς μου μὲ διέταξαν νὰ σταματήσω. Μύρισα τὸν καρπὸ μὲ προσοχή· δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία· ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα ἀληθινὸ κοκοκάρυδο. Τὸ χτύπησα μὲ τὰ δάχτυλά μου· ἔδινε τὸν χαρακτηριστικὸ ἦχο αὐτῶν τῶν καρπῶν. Τὸ κούνησα καὶ ἄκουσα μέσα τὸν χαμηλὸ κρότο ποὺ κάνει τὸ ἐξαίρετο γάλα του ἐπάνω στὰ σφαιρικὰ τοιχώματά του. Κι' ἐν τούτοις... Ἡ λογικὴ μοῦ ἔλεγε πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ παράγη ἕνας φοίνικας καρποὺς ἐκρηκτικούς, μὰ μιὰ ἐσωτερικὴ φωνὴ μοῦ ψιθύριζε: «Κι' ἂν ἦταν ἀλήθεια;».

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ τίγρεις καὶ τὰ λεοντάρια ποὺ εἴχανε διαφύγει τὸ θάνατο, εἴχανε ξαναγυρίσει κάτω ἀπὸ τὸν φοίνικα γιὰ νὰ χορτάσουν μὲ τὰ κρέατα τῶν συντρόφων τους ποὺ εἶχαν σκοτωθῆ. «Ἂς δείξουμε ποιοὶ εἴμαστε ἀκόμη μιὰ φορά», εἶπα στὸν ἑαυτό μου. Ἀκριβὴς καὶ γρήγορος σκόπευσα μὲ τὸ κοκοκάρυδο μιὰ τίγρη βασιλικὴ καὶ τὴν χτύπησα στὴ μέση τοῦ σκληροῦ της σβέρκου!

Ἀμέσως ὁ καρπὸς ἔσκασε μὲ μιὰ δυνατὴ βοὴ μέσα σὲ φλόγες, ποὺ μουγκάζανε λυσσασμένες. Ἑκατοντάδες κομμάτια πετάξανε γύρω· εὐτυχῶς ποὺ ἤμουνα πολὺ ὑψηλὰ καὶ μὲ προστάτευε τὸ φύλλωμα, διαφορετικά.... Ἐπάνω στὴ γῆ ὑπῆρχαν καμμιὰ δεκαριὰ καινούργια πτώματα. Τὰ ἄλλα θηρία, βλέποντας τὸν σεισμὸ καὶ τὰ γενόμενα, τὸ δώσανε στὰ πόδια καὶ χαθήκανε μέσα στὸ πιὸ πυκνὸ μέρος τοῦ μεγάλου δάσους.

Κάθε ἄλλος στὴ θέσι μου θὰ εἶχε ἀπολιθωθῆ ἀπὸ τὴν κατάπληξί του, ἀλλὰ ἐσεῖς βέβαια ἐννοεῖτε πολὺ καλὰ ὅτι ἐμένα τίποτα πιὰ δὲν μποροῦσε νὰ μὲ κάνη ν' ἀπορήσω. Ἡ περίπτωσί μου μ' ἔβαζε ἐμπρὸς σὲ μιὰ δίχως ἄλλο τρομαχτικὴ ἀνακάλυψι. Κι' ἐν τούτοις δὲν ἔχασα καθόλου τὴν ψυχραιμία μου καὶ ἥσυχα εἶπα στὸν ἑαυτό μου: «Βλαδίμηρε, ἀνεκάλυψες τὴν φυτικὴ δυναμίτιδα!».

Ἥσυχος τώρα πιὰ ἀπὸ τὰ θηρία, κατέβηκα σβέλτα ἀπὸ τὸν φοίνικα κι' ἀφοῦ ἔρριξα γύρω μου ἕνα βλέμμα, δὲν ἄργησα νὰ θυμηθῶ πὼς ἀκριβῶς σ' αὐτὸν τὸν τόπο, δηλαδὴ στὸν κορμὸ αὐτοῦ τοῦ φοίνικος δυὸ χρόνια πρὶν εἶχα θάψει.... Μὰ ἀφῆστε με νὰ σκεφθῶ.

Τὸ χῶμα ἤτανε μαλακὸ ἀκόμη ἀπὸ τὶς πρόσφατες βροχές. Πιέζοντάς το μὲ τὰ πόδια, ἀντελήφθηκα πὼς ἡ γῆ εὔκολα ὑποχωροῦσε ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ὅπου δυὸ χρόνια πρωτήτερα, γιὰ νὰ ξελαφρώσω ἀπὸ τὸ φορτίο μου κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ ἀπὸ ἕνα κυνῆγι ἀγρίων θηρίων, εἶχα θάψει ἕνα κιβώτιο μὲ δυναμίτιδα.

Τὸ ξύλο τοῦ κιβωτίου ἤτανε σάπιο καὶ τελείως χαλασμένο. Οἱ ρίζες αὐτοῦ τοῦ φοίνικος καὶ ἄλλων ποὺ ἤτανε

γύρω εἴχανε φθάσει τόσο κοντὰ στὴν δυναμίτιδα καὶ ἀρχίσανε νὰ τὴν ἀπορροφοῦν διὰ μέσου τῶν τριχοειδῶν ριζῶν των.

Γιὰ νὰ βεβαιωθῶ πὼς τὰ πράγματα ἀκριβῶς ἔτσι ἦταν, πῆρα μιὰ βαρειὰ πέτρα ἀπὸ ἀρκετὴ ἀπόστασι, σημάδευσα τοὺς καρποὺς ἑνὸς ἄλλου φοίνικος. Ἐκεῖνο ποὺ συνέβη τότε εἶναι ἀλήθεια φανταστικό.

Ποιὸς ξέρει πόσες φορὲς θὰ ἔχετε δῆ τὰ κινητὰ πυροτεχνήματα ποὺ μόλις ἀνάψη τὸ πρῶτο, μπαίνουν σὲ κίνησι ἀγάλια-ἀγάλια γιὰ νὰ γυρίζουν κατόπιν μὲ τρόπο ποὺ προκαλεῖ τὸν ἴλιγγο μέσα σὲ κρότους καὶ πολύχρωμα φῶτα. Κάτι παρόμοιο ἔγινε μόλις χτυπήθηκαν τὰ κοκοκάρυδα ἐκεῖνα.

Ἀλλὰ γιατί νὰ συνεχίσω ; Τώρα πιὰ ἡ... φυτικὴ δυναμῖτις εἶχε ἀνακαλυφθῆ!...

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΝΤΟΥΦΕΚΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Ποιός εἶναι ὁ Ντίζελ

Τὸ ὄνομα τοῦ Ντίζελ εἶναι πασίγνωστο. Ὁ ὁμώνυμός του μοτὲρ (κινητὴρ) εἶναι διεθνῶς γνωστὸς καὶ τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικό του γνώρισμα εἶναι ἡ ἁπλότης καὶ ἡ οἰκονομία σὲ καύσιμη ὕλη

Ὁ Γερμανὸς μηχανικὸς Ροδόλφος Ντίζελ γεννήθηκε στὸ Παρίσι στὶς 18 Μαρτίου τοῦ 1858. Σπούδασε στὸ Μόναχο καὶ μετὰ μακρὲς μελέτες καὶ σὲ ἡλικία 35 χρόνων ἐδημοσίευσε τὶς παρατηρήσεις του γιὰ ἕνα τύπο μοτὲρ ποὺ ἀντικαθιστοῦσε τὴν ἀτμοκίνητο μηχανὴ καὶ τοὺς μοτὲρ μὲ τὴ μέχρι τότε γνωστὴ καῦσι.

Αὐτὸς ὁ νεωτερισμὸς στὴν κινητήριο δύναμι ἐπροκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διεθνῶν ἐπιστημόνων ποὺ πρότειναν νὰ γίνουν τὰ σχετικὰ πειράματα καὶ νὰ κατασκευασθοῦν στὰ περίφημα ἐργοστάσια Κρούπ.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα γίνηκαν διαρκεῖς δοκιμὲς καὶ τελειοποιήσεις, γιὰ νὰ κατασκευασθῇ ὁ πρῶτος μοτὲρ «Ντίζελ» καὶ νὰ τεθῇ σὲ χρῆσι. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ διάστημα ὁ Ντίζελ τελειοποιοῦσε τὸν μοτέρ του καὶ στὰ 1910 πῆρε τὸ μέγα βραβεῖο τῆς διεθνοῦς βιομηχανικῆς ἐκθέσεως τῶν Βρυξελλῶν.

Τὸ τέλος τοῦ Ροδόλφου Ντίζελ παραμένει σκοτεινό· τὴ νύκτα τῆς 29 μὲ 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1913 περπατοῦσε στὸ κατάστρωμα τοῦ ἀτμοπλοίου «Δρέσδη» καὶ ξαφνικὰ ἐξαφανίσθηκε. Πουθενὰ δὲν βρῆκαν τὸ σῶμα του. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἔπαθε συγκοπὴ καὶ καθὼς ἦταν σκυμμένος στὰ κάγκελλα τοῦ καταστρώματος θὰ ἔπεσε στὴ θάλασσα.

★ .

Ποιός ἦταν ὁ Σίντ

Σὲ διάφορα παλαιὰ ἔγγραφα τῆς Ἰσπανίας ἀναφέρεται συχνὰ «ἡ γῆ τοῦ Σίντ» ἢ «ἡ χώρα τοῦ Σίντ».

Ἡ Ἰσπανία ἄλλοτε ὠνομάζετο ἔτσι ἀπὸ τὸν ἐθνικό της ἥρωα Ρουΐ Ντιάζ ντὲ Μπιβάρ, ἐπονομαζόμενον Σίντ ὁ Καμπεαντόρ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ κυριώτερος ἐπαναστάτης κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ τοὺς Ἄραβας κατὰ τὸ τέλος τοῦ 11ου αἰῶνος.

Ἡ λέξις Σίντ εἶναι ἀραβικὴ καὶ σημαίνει **κύριος** καὶ τὸ προσηγορικὸ καμπεαντὸρ σημαίνει **πολεμιστής**. ὠνομάσθη δὲ ἔτσι γιατὶ νίκησε στὴ μονομαχία ποὺ ἔκανε μ' ἕνα περίεργο ἱππότη τῆς Ναβάρρας.

Ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους Ἰσπανοὺς ἱππότες καὶ πολεμιστὲς ὁ Ρουΐ Ντιάζ ντὲ Μπιβὰρ ἢ Σίντ ὑπῆρξε ὁ πιὸ ὁρμητικὸς καὶ τολμηρὸς καὶ γι' αὐτὸ πῆρε μιὰ ξεχωριστὴ θέσι στὴν ἱσπανικὴ ἱστορία.

Πέθανε στὰ 1099, τραυματισθεὶς σὲ κάποια μονομαχία, καὶ ἐτάφη στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Καρδένας, κοντὰ στὸ Μποῦργκος, καὶ ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὸν προσκυνοῦσαν ὡς ἅγιο.

Χρήσιμες συμβουλές

ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΙΚΡΟΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΚΑΨΙΜΑΤΑ

Δὲν πρόκειται φυσικὰ γιὰ τὰ βαρειὰ καψίματα, ποὺ ἔχουν βάθος ἢ ἔκτασι καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα χρειάζεται πάντοτε ἡ προσφυγὴ στὸν ἰατρό. Πρόκειται γιὰ τὰ ἐλαφρὰ καψίματα, γιὰ ἐκεῖνα δηλαδὴ ποὺ σχηματίζουν ἁπλῶς μιὰ κοκκινίλα στὸ δέρμα, ἢ μιὰ φουσκάλα. Πρῶτα-πρῶτα, γιὰ νὰ καταπραΰνουμε τὸν δυνατὸ πόνο, βυθίζουμε τὸ καμένο μέρος μέσα σὲ κρύο νερό. Κατόπιν, ἀνοίγουμε τὴν φουσκάλα μὲ μιὰ βελόνα περασμένη στὴ φωτιά. Τέλος βάζουμε πάνω στὸ κάψιμο ἕνα παχὺ στρῶμα βαζελίνης, ἀπὸ πάνω λίγη γάζα ἀποστειρωμένη, μπαμπάκι καὶ ὕστερα τὰ δένουμε ὅλ' αὐτὰ μὲ ἕνα καθαρὸ ἐπίδεσμο.

ΤΑ ΨΑΡΟΚΟΚΚΑΛΑ

Ἂν τὸ ψαροκόκκαλο κολλήσῃ ὄχι βαθειὰ στὸν λαιμό μας, ἔτσι ποὺ νὰ διακρίνεται καὶ νὰ μπορῇ νὰ τὸ πιάσῃ κανένας μ' ἕνα ἐργαλεῖο, τότε κάποιο ἐπιδέξιον πρόσωπον ἀνοίγει τὸ στόμα μας, κρατεῖ χαμηλωμένη καὶ ἀκίνητη τὴ γλῶσσα μας πιέζοντάς την μ' ἕνα κουτάλι καὶ βγάζει τὸ ψαροκόκκαλο μ' ἕνα τσιμπιδάκι καυτηριασμένο. Ἂν ὅμως τὸ ψαροκόκκαλο ἔχῃ προχωρήσει βαθύτερα καὶ δὲν διακρίνεται, **τότε ὀφείλουμε νὰ πιοῦμε ἕνα παχὺ ζουμί**. Γιατὶ ἡ κινήσεις ποὺ θὰ κάνουμε καταπίνοντας τὸ ζουμί, καθὼς καὶ τὸ πέρασμα τοῦ ὑγροῦ, ὑπάρχει μεγάλη ἐλπὶς νὰ παρασύρουν τὸ ψαροκόκκαλο στὸ στομάχι, ὅπου καὶ θὰ λυώσῃ.

ΟΤΑΝ ΜΠΗ ΕΝΑ ΞΕΝΟ ΣΩΜΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ

Ὅταν μπῇ κανένας χονδρὸς κόκκος σκόνης στὸ μάτι μας, δὲν πρέπει οὔτε νὰ τὸ τρίβουμε οὔτε ν' ἀνοιγοκλείνουμε τὰ βλέφαρα, γιατὶ ἔτσι ὁ κόκκος τῆς σκόνης θὰ προχωρήσῃ πιὸ μέσα. Πρέπει, ἁπλούστατα, νὰ κρατήσουμε τὸ μάτι κλειστό· συχνά, ἡ ροὴ τῶν δακρύων ποὺ προκαλεῖ ὁ ἐρεθισμὸς εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ παρασύρῃ τὴν σκόνη πρὸς τὸν δακρυγόνον ἀδένα, στὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ, ὅπου δὲν θὰ εἶναι δύσκολο σ' ἕνα ἐπιδέξιο πρόσωπο νὰ τὴν σφουγγίσῃ μὲ τὴν ἄκρη ἑνὸς λεπτοῦ πανιοῦ.

Κάποτε εἶναι ἀνάγκη κάποιος νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ἀναστρέφοντας ἐλαφρὰ τὸ ἐπάνω βλέφαρον.

ΜΩΛΩΠΙΣΜΟΙ

Ὁ μωλωπισμὸς προξενεῖται ἀπὸ δυνατὸ κτύπημα. Στὸ κτυπημένο μέρος αἰσθανόμεθα ἕναν πόνο δριμὺ καὶ ἐπίμονο, ἡ κινήσεις μας δυσχεραίνονται καὶ κάποτε σχηματίζεται μιὰ αἱματηρὰ ἐξόγκωσις ἀπὸ διαρραγέντα ἀγγεῖα ποὺ διαρκεῖ πολλὲς ἡμέρες καὶ ἀφήνει ὅταν περάσῃ ἕνα γαλάζιο σημάδι.

Στοὺς μώλωπες εἶναι καλὸ νὰ βάλουμε ἕναν ὑγρὸ ἐπίδεσμο καὶ κομπρέσσες **βουτηγμένες σὲ μῖγμα νεροῦ καὶ ἀλκοὸλ καμφρὲ ἴσων δόσεων**, σκεπασμένες μὲ ταφτὰ γκομμέ.

Η ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ

Ἂν ἡ αἱμορραγία τῆς μύτης δὲν εἶναι ἐκδήλωσις κάποιας ἀρρωστίας, τότε προέρχεται ἀπὸ τοπικὸ αἴτιο· ἀπὸ συμφόρησι, π.χ., ἢ πλήγωμα τοῦ βλεννογόνου ἀδένος, κτύπημα στὴν μύτη κτλ. Στὴν περίπτωσι αὐτὴν πρέπει κάποιος νὰ κρατήσῃ ἐλαφρὰ γερμένο τὸ κεφάλι μας πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ νὰ βάλῃ μιὰ κομπρέσσα μὲ κρύο νερὸ ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι καὶ στὸν τράχηλο. Συγχρόνως, πρέπει νὰ βάλουμε μέσα στὸ ρουθοῦνι ἀπ' ὅπου κυλᾷ τὸ αἷμα ἕνα κομμάτι μπαμπάκι, τὸ ὁποῖον προηγουμένως θὰ ἔχουμε βουτήξει μέσα σὲ διάλυσι ἑνὸς γραμμαρίου ἀντιπυρίνης, σ' ἕνα κουτάλι τοῦ καφὲ νερό. Εἶναι ἀπαραίτητο ἐπίσης ἕνα ποδόλουτρο ζεστὸ ἢ σιναπουχο.

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΒΑΓΝΕΡ

Δὲν ὑπάρχει πολιτισμένος ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ ἀκούσει τὸ ὄνομα Βάγνερ. Καὶ εἶναι ἀσφαλῶς λίγοι, πολὺ λίγοι οἱ τόποι ποὺ δὲν ἔχουν δῆ μιά, ἢ καὶ περισσότερες παραστάσεις τῶν ἔργων του. Ἡ Ἑλλὰς ἦταν ὡς τὴν ὥρα ἡ μοναδικὴ σχεδὸν στὸν κόσμο χώρα ποὺ δὲν εἶχε δῆ κανένα ἀπὸ τὰ ἔργα του. Γιατὶ ποῦ νὰ ἔχῃ καιρὸ καὶ ὄρεξι ἡ ἀτυχὴς αὐτὴ χώρα γιὰ τὶς μεγάλες αὐτὲς μυσταγωγίες τῆς τέχνης. Δὲν τῆς τὸ ἐπέτρεπαν αἱ ἐσωτερικαὶ της ἀνωμαλίαι. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου γιὰ νὰ ὑπάρξουν αἱ εὐνοϊκαὶ συνθῆκαι γιὰ τὴν τέχνη, ἡ τάξις καὶ ἡ ἀνωτέρα μορφωτικὴ ἀντίληψις, ἡ ὁποία γιὰ πρώτη φορὰ σημειοῦται ἐκ μέρους τῶν Κυβερνώντων στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τέλους κατωρθώθηκε, ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ περίπου χρόνια που διδάσκονται τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ στὸν κόσμο, νὰ ἔλθουν γιὰ πρώτη φορὰ στὰς Ἀθήνας τὴν περασμένη ἑβδομάδα. Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμε ἀσχολίαστες τὰς παραστάσεις των, γιατὶ δὲν ἀφοροῦν μόνο τοὺς ἀσχολουμένους στενῶς μὲ τὴν μουσική, ἀλλὰ κάθε πολιτισμένο ἄνθρωπο, ἀδιαφόρως ἐπαγγέλματος καὶ ἡλικίας. Καὶ γι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν στοιχειώδη ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσι, τὴν ὁποίαν κάθε ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἔχῃ, ἡ γνῶσις τοῦ ποιὸς ἦταν ὁ Βάγνερ, καὶ ποιὰ σημασία ἔχουν τὰ ἔργα του, εἶναι ἀπαραίτητη. Δὲν μπορεῖ, δηλαδή, κανείς, τοὐλάχιστον ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κατενόησαν τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ νέου μας Κράτους, νὰ πῇ «Ὢχ, βρὲ ἀδελφέ, τί μὲ ἐνδιαφέρει ἐμένα ὁ Βάγνερ καὶ ἡ μουσική»... Ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῇ πιὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, γιατὶ πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴ μόρφωσι, μὲ τὴν ὁποία καὶ μόνη θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξυψώσῃ τὰ ἄτομά της καὶ τὴν πατρίδα της στὸ ἐπίπεδο τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων. Ἡ μουσικὴ εἶναι μιὰ τέχνη τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ ὅλα τὰ αἰσθήματά μας στὴν πιὸ ἀπόλυτη ἀπόδοσί τους καὶ ὁ Βάγνερ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους τῆς δημιουργούς, γι' αὐτό, χωρὶς νὰ εἴμεθα ἰδιαιτέρως μουσικοί, ἀφιερώνομεν χῶρον τοῦ περιοδικοῦ μας γιὰ τὴν πρώτη παράστασι τῶν ἔργων του στὰς Ἀθήνας.

Ποιὸς ἦταν ὁ Βάγνερ; Ὁ Βάγνερ ἦταν πρῶτον καὶ κύριον ἕνα ἐπιβλητικὸν ὑπόδειγμα ἀνθρωπίνης ἐπιμονῆς καὶ θελήσεως καὶ ἀφιέρωσε ὁλόκληρη τὴ ζωή του στὸ ἰδανικὸ τῆς τέχνης. Ἐκτὸς δὲ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, παρέχει καὶ ἕνα ἄλλο ὁ μεγαλοφυὴς αὐτὸς δημιουργός: Ἡ ἔμπνευσίς του ὑπῆρξε καθαρῶς καὶ ἀπολύτως φυλετική, δηλαδὴ γερμανική, ἐνεβάθυνε ὅμως τόσο στὸ πνεῦμα τῶν θρύλων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς πατρίδος του, ὥστε νὰ ἀνεύρῃ στὸ βάθος τους τὰ ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου αἰώνια ἀνθρώπινα αἰσθήματα, καὶ νὰ ἀνήκῃ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Στὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς ζωῆς τοῦ Βάγνερ πρέπει νὰ προσέξουν ὅσοι ἀπὸ τοὺς νέους μας θέλουν νὰ γίνουν καλλιτέχναι. Μόνο στὴν πατρίδα τους θὰ εὕρουν τὸ πολύτιμο γιὰ ὅλη τὴν ἄλλη ἀνθρωπότητα ὑλικό, μόνον δι' αὐτοῦ θὰ μπορέσουν νὰ συνεισφέρουν ἕνα αἴσθημα, ἢ μίαν ἀλήθεια στὴν διεθνῆ κοινωνία.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμε στὴν ζωὴ τοῦ Βάγνερ: Ἐγεννήθη τῷ 1813 στὴν Λειψία τῆς Γερμανίας καὶ συνώδευε τὰς σοβαρὰς ἐγκυκλοπαιδικάς του σπουδὰς μὲ μαθήματα πιάνου, μέχρις ὅτου ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν μουσικὴ ἔγινε τόσον ἀποκλειστική, ὥστε νὰ ἀφοσιωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου σ' αὐτήν. Σὲ ἡλικία 21 ἐτῶν προσελήφθη ὡς ἀρχιμουσικὸς καὶ συνέγραψε — ἄλλο παράδειγμα διὰ τὸ σθένος καὶ τὴν ἐπιμονὴν ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ πραγματικὸς καλλιτέχνης — διάφορα ἔργα τοῦ ἀπέτυχαν τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ τὰ ὁποῖα ἀκόμα καὶ σήμερα παραμένουν ἄγνωστα: Τὸν «Γάμο», τὶς «Μάγισσες», τὸν «Κολόμβο», τὸ «Ρούλ Μπριτάνια» κ.τ.λ. Ἀλλὰ οἱ πρωτότυπες καλλιτεχνικὲς ἀντιλήψεις του τὸν ἀνάγκασαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν συντηρητικὴ θέσι τοῦ ἀρχιμουσικοῦ στὸ Μαγδεμβοῦργον γιὰ τὸ Παρίσι. Στερούμενος ὅμως τῶν πάντων ἀναγκαζόταν νὰ παραδίνῃ μαθήματα μουσικῆς καὶ νὰ διασκευάζῃ διάφορα μουσικὰ τεμάχια γιὰ νὰ ζήσῃ. Ἡ δημιουργική του μεγαλοφυΐα ἐξεδηλώθη, τέλος, σὲ ἡλικία 26 ἐτῶν μὲ τὸ πρῶτο του «πρωτότυπο ἔργο» «τὸν Ἱπτάμενο Ὀλλανδόν», ποὺ ἀνενέωνε τὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπικρατοῦν εἶδος τοῦ Ἰταλικοῦ Μελοδράματος. Ὁ «Ἱπτάμενος Ὀλλανδός», ἐπηρεασμένος ἀκόμη ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Μελόδραμα, ἀλλὰ καὶ πρωτότυπος σὲ πολλὰ σημεῖα, ἐπαίχθηκε μὲ ἐπιτυχία στὴν Δρέσδη τῷ 1843. Μετὰ δυὸ χρόνια νέα ἔργα του, ὁ «Ταγχόυζερ» καὶ ὁ «Λόεγκριν», ἔτι καὶ ἐπηρεασμένα ἀκόμη ἀπὸ τὴν μουσικὴν τοῦ Βέμπερ, ἀναγγέλλουν στὸν κόσμο ὅτι ἕνα νέο εἶδος μουσικῆς μορφῆς εἶχε γεννηθῆ τὸ Βαγνερικὸν δρᾶμα. Στὸ εἶδος αὐτὸ ἡ μουσικὴ δὲν περιορίζεται, ὅπως στὸ Ἰταλικὸ Μελόδραμα, νὰ συνοδεύῃ τοὺς λόγους καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ἡρώων, ἀλλὰ διερμηνεύει ψυχολογικῶς τὰ αἰσθήματα αὐτὰ καὶ τὰ φθάνει στὴν πλέον ἀπόλυτη δραματικὴ των ἀπόδοσι. Ἡ μουσικὴ στὰ Βαγνερικὰ ἔργα συνταυτίζεται μὲ ὅλην τὴν ἐπὶ σκηνῆς δρᾶσι, μὲ τὸν χορό, μὲ τὴν ἠθοποιΐα, μὲ τὴν σκηνογραφία, μὲ τὸ θέμα καὶ τὴν ἐν γένει πλοκὴ τοῦ μύθου, γιὰ νὰ ἀποκαλύψῃ ὅ,τι βαθύτερο καὶ αἰώνιο ὑπάρχει στὴν ἀνθρώπινη ψυχή.

* * *

Στὴν Ἑλβετία, ὅπου ἔμεινε ἕνα διάστημα, γράφει ἐκτὸς τῆς μουσικῆς καὶ περισπούδαστα γιὰ τὴν τέχνη συγγράμματα: τὸ «Τέχνη καὶ ἐπανάστασις», τὸ «Ἡ Τέχνη τοῦ μέλλοντος», τὸ «Τέχνη καὶ περιβάλλον», τὸ «Μελόδραμα καὶ δρᾶμα», τὸ «Αὐτογραφικὸν δοκίμιον» καὶ ἐκ παραλλήλου ἐργάζεται μὲ ἀκαταπόνητη ἐπιμονὴ στὴν τετραλογία του. Ἐπεξεργάζεται ὁ ἴδιος τοὺς δημώδεις μύθους τοῦ βορρᾶ, γράφει τοὺς στίχους, χαράσσει τὰ σκηνικὰ καὶ παραδίδει στὴν ἀνθρωπότητα ἕνα πρωτοφανὲς ἀριστούργημα, ποὺ φέρει σὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειές του τὴν προσωπικὴ σφραγῖδα μιᾶς μεγαλοφυΐας. Ἔχει καὶ τὸ εὐτύχημα νὰ συναντήσῃ ἕναν ἰδεώδη συνεργάτη γιὰ τὴν δαπανηρὴ πραγματοποίησι τῶν ὀνείρων του, τὸν φιλότεχνο ἡγεμόνα Λουδοβῖκο τῆς Βαυαρίας, καὶ ἡ τετραλογία τὴν ὁποίαν εἶδαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, μὲ τὸν «Χρυσὸ τοῦ Ρήνου», τὴν «Βαλκυρία», τὸν «Σίγκφριδ» καὶ τὸ «Λυκόφως τῶν Θεῶν» διδάσκεται γιὰ πρώτη φορὰ τῷ 1869 στὸ Μόναχο. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τοῦ ἡγεμόνος Λουδοβίκου ἦταν ἀπερίγραπτος. Ἀμέσως ἐχορήγησε στὸν Βάγνερ τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀνεγείρῃ, ὅπως τὸ ἤθελε, ἕνα θέατρο κατάλληλο γιὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἔργων του. Τὸ περίφημο αὐτὸ θέατρο τοῦ Μπαϋρόϊτ, ὅπου δίδονται καὶ σήμερα κάθε χρόνο σὲ σειρὰ παραστάσεων τὰ Βαγνερικὰ ἔργα. Στὴν τετραλογία του ὁ ἀκούραστος δημιουργὸς ἐπρόσθεσε κι' ἄλλα μουσικὰ ἀριστουργήματα, τοὺς «Τραγουδιστὰς τῆς Νυρεμβέργης» καί, τέλος, τὸ σημαντικώτερο ἀπὸ ὅλα, τὸν «Πάρσιφαλ». Εἰς τὴν ἐπίπονον ἐργασίαν του τὸν ἐβοήθησε σπουδαίως καὶ ἡ σύζυγός του, κόρη τοῦ διασήμου μουσικοῦ Φράντς Λίστ.

Ν.ζ.ς

ΕΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ

ΜΑΘΗΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η σημερινὴ νεολαία εἶν' εὐτυχισμένη. Ἔχει ὀργάνωση, μπορεῖ νὰ καλλιεργῇ καὶ πνεῦμα καὶ σῶμα, ἔχει βιβλία καὶ περιοδικά, ἔχει γυμναστήρια. Στὸν καιρό μου δὲν εἶχε τίποτ' ἀπ' αὐτά. Ἡ παιδικὴ λογοτεχνία ἦταν ἄγνωστη καὶ μόλις εἶχε ἱδρυθῆ ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» (1879) ποὺ ἔμελλε νὰ τὴ δημιουργήσῃ. Στὰ σχολεῖα δὲν ὑπῆρχαν κοινότητες καὶ σύλλογοι, δὲν ἔβγαιναν μαθητικὰ περιοδικά, καὶ σὲ πολλὰ δὲν ἔκαναν οὔτε ἐκθέσεις ἰδεῶν οὔτε... γυμναστική! Θὰ τὸ πιστέψετε πὼς ὅσα χρόνια ἤμουν μαθητής, μόνο μιὰ φορά, στὴν Δ' τάξη, τὴν τελευταία τότε τοῦ Γυμνασίου — γιατὶ ὑπῆρχε κι' ἕνα προκαταρκτικὸ νὰ ποῦμε Γυμνάσιο, τὸ λεγόμενο Ἑλληνικὸ Σχολεῖο, μὲ τρεῖς τάξεις αὐτὸ — ὁ Γυμνασιάρχης μᾶς ἔβαλε νὰ γράψουμε μιὰ ἔκθεση; Καὶ θὰ τὸ πιστέψετε πὼς ὄχι μόνο γυμναστικὴ δὲν κάναμε καθόλου, παρὰ οὔτε σχολικὲς ἐκδρομὲς ἢ ἁπλοῦς περιπάτους; Μόνο τὰ παιδάκια τοῦ Δημοτικοῦ ἔβγαιναν ἐν σώματι τὴν Πρωτομαγιά. Ἐμεῖς οἱ «μεγάλοι» πηγαίναμε στὸ Μάη μονάχοι. Θὰ πῆτε, τὴ μαθητική μου ζωὴ τὴν ἔκαμα στὴ Ζάκυνθο καὶ πάντα οἱ ἐπαρχίες καθυστεροῦν. Ἀλλὰ ὄχι! καὶ στὴν πρωτεύουσα, ἐκεῖνο τὸν καιρό, τὰ πράγματα δὲν ἦταν πολὺ καλύτερα. Μόνο σὲ κάποια ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἔκαναν καὶ γυμναστική. Ἐπίσης καὶ σὲ κάποια ἰδιωτικὰ τῆς Κερκύρας.

Στὴ Ζάκυνθο, τὸ πρῶτο μαθητικὸ Γυμναστήριο ἔγινε στὰ 1882. Ἕνας φιλοπρόοδος καθηγητής, σπουδασμένος στὴ Γερμανία — Ρέντζο τὸν ἔλεγαν — εἶχε τὴν πρωτοβουλία. Ἔτυχε νἆναι φίλαθλος κι' ὁ γυμνασιάρχης μας, ὁ Γεώργιος Τσαγρῆς, κι' ἔτσι ἡ ἰδέα τοῦ Ρέντζου πραγματοποιήθηκε. Ἐπιφορτισθήκαμε νὰ δίνουμε πέντε δραχμὲς τὸ μῆνα γιὰ «γυμναστική» — πῶς ἀλλοιώτικα θὰ γινόταν; — καὶ νοικιάσθηκε ἕνα μαντρωμένο οἰκόπεδο στὴ Στράτα - Μαρίνα — τὴ μεγάλη παραλιακὴ λεωφόρο — κατεσκευάσθησαν καὶ μερικὰ μονόζυγα καὶ δίζυγα, στήθηκαν στὸ ἰσοπεδωμένο χῶμα, καὶ τὸ Γυμναστήριό μας, «καινούργιο φροῦτο» γιὰ τὴ Ζάκυνθο, ἦταν ἕτοιμο. Ἕνα πρωΐ, μὲ μεγάλη ἐπισημότητα, ἔγιναν τὰ ἐγκαίνιά του. Πήγαμε ἐν σώματι οἱ μαθηταὶ κατὰ τετράδες, μὲ βῆμα στρατιωτικό, ἂν καὶ λιγάκι ἄρρυθμο — ἀγύμναστοι, βλέπετε — μὲ μιὰ σημαία καὶ μὲ τὴ μπάντα τῆς Φιλαρμονικῆς μπροστά, ποὺ «ἀνέκρουε» τὸ «Μαύρ' εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά». Ἄπειρος κόσμος συνέρρευσε, περίεργος νὰ ἰδῇ τὰ παιδιὰ ποὺ θἄκαναν... τοῦμπες. Ἦλθαν ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος, οἱ ἐπίσημοι ὅλοι. Μίλησαν γιὰ τὸν ὑψηλὸ σκοπὸ τοῦ ἱδρύματος ὁ γυμνασιάρχης, ὁ Ρέντζος καὶ.... ὁ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν, κάποιος παπα - Λαμπούδης ποὺ δὲν ἄφινε εὐκαιρία χωρὶς νὰ βγάζῃ λόγο. Ἔπειτα ξανάπαιξε ἡ μουσική. Κι' ἔπειτα... τίποτα. Ὁ κόσμος ἔφυγε «συγχαίρων θερμῶς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν», καὶ μεῖς, μὲ τὴ σημαία καὶ τὴ μουσική, γυρίσαμε στὸ Γυμνάσιο καὶ διαλυθήκαμε ἡσύχως.

Κι' οἱ «τοῦμπες» ποὺ περίμενε ὁ κόσμος; Μὰ γιὰ νὰ κάνουμε τοῦμπες, τοὐλάχιστο αἰωρήσεις κι' ἀναρριχήσεις, ἔπρεπε νὰ ξέρουμε. Ἀλλὰ ἐμεῖς πρώτη φορὰ βλέπαμε τὰ ὄργανα ἐκεῖνα. Οὔτε «ἅλμα ἐπὶ κοντῷ» ξέραμε τί θὰ πῆ, οὔτε «δισκοβολία» (τὸ πολὺ - πολὺ λίγη... πετροβολία!). Τώρα θὰ μαθαίναμε. Καὶ πραγματικῶς, κάθε ἀπόγεμα, μετὰ τὸ μάθημα, πηγαίναμε στὸ Γυμναστήριο καὶ γυμναζόμαστε ὅπως - ὅπως. Στὴν ἀρχὴ ὅλοι, ἔπειτα τὰ δύο τρίτα — τὸ μάθημα δὲν ἦταν ὑποχρεωτικὸ — ἔπειτα οἱ μισοί, καὶ σιγὰ - σιγὰ κατάντησε νὰ μὴν πηγαίνουν οὔτε δέκα. Μὰ δὲν εἴχαμε κι' ἄδικο. Γυμναστὴς δὲν ὑπῆρχε. Μικρὰ πράγματα μποροῦσαν νὰ μᾶς δείχνουν ὁ Ρέντζος κι' ὁ Τσαγρῆς. Τὸ ἴδιο καὶ δυὸ συμμαθητές μας ποὺ εἶχαν κάνει σὲ ἰδιωτικὸ σχολεῖο στὴν Κέρκυρα κι' ἦταν κάπως ἐξοικειωμένοι μὲ τὰ μονόζυγα καὶ τὰ δίζυγα. Διδασκαλία λοιπὸν τίποτα. Καὶ καμμιὰ τάξη, καμμιὰ πειθαρχία. Καθένας κοίταζε νὰ κάνῃ ὅ,τι μποροῦσε καὶ νὰ μαθαίνῃ μονάχος του. Ἔτσι δὲν ἔμειναν στὸ τέλος παρὰ μόνο ὅσοι εἶχαν κάποια κλίση. Κι' αὐτοὶ μόνο πλήρωναν πρόθυμα τὸ πεντάδραχμό τους. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, ποὺ δὲν γυμναζόμαστε πιά, δυστροπούσαμε. Μὲ μεγάλη δυσκολία μαζευόταν πιὰ τὸ νοίκι τῆς μάντρας. Ὁ Ρέντζος κι' ὁ Τσαγρῆς βαρέθηκαν. Καὶ τὸ Γυμναστήριο ἐκεῖνο, τὸ πρῶτο, ποὺ ἄνοιξε μὲ τόσο θόρυβο, ἔκλεισε ἀθόρυβα κι' ἄδοξα. Πόσα χρόνια πέρασαν ἆρά γε γιὰ νὰ γίνῃ στὴ Ζάκυνθο ἄλλο;

Αὐτὰ θυμοῦμαι, ὅταν βλέπω μὲ χαρὰ τὴ νεολαία ὠργανωμένη κι' εὐτυχισμένη. Τί ἀπέραντη διαφορὰ ἀπὸ τότε ποὺ ἤμουν μαθητὴς ὡς σήμερα! Ἀλλὰ σ' αὐτὴ τὴ διαφορὰ βλέπω κι' ὅλο τὸν πολιτισμὸ ποὺ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὸ νέο μας Κράτος τὰ τελευταῖα χρόνια. Κι' αὐτὸν τὸν πολιτισμὸ θὰ τὸν αὐξήσῃ καὶ θὰ τὸν δυναμώσῃ ἀκόμα ἡ ὠργανωμένη κι' εὐτυχισμένη νεολαία. Πρέπει νὰ χρωστᾶμε μεγάλη εὐγνωμοσύνη στὸν ἐθνικὸ Κυβερνήτη ποὺ τὴν ξύπνησε, τὴν ξεσήκωσε, τὴ φρονημάτισε.

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Ὁ γέρος κοίταξε τὸν Μπαρμπερῆ παράξενα καί, ἀδειάζοντας σιγὰ-σιγὰ τὸ ποτῆρι του, εἶπε:

— Νὰ μοῦ κρατῇ συντροφιά. Μὲ πῆραν, βλέπεις, τὰ γεράματα καὶ καμμιὰ φορὰ μὲ πιάνει μελαγχολία. Θὰ μὲ διασκεδάζῃ.

— Χμ! εἶναι ζήτημα. Γιατὶ θὰ χορεύῃ, θὰ πηδᾷ, ἔπειτα θὰ καταταχθῇ στὸ θίασο τοῦ σινιὸρ Βιτάλη.

— Καὶ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ σινιὸρ Βιτάλης; Καὶ ποῦ εἶναι ὁ θιασός του;

— Ἔ, ὅσο γι᾽ αὐτό, τὰ κότσα σου βαστοῦν.

— Ὁ σινιὸρ Βιτάλης εἶμαι ἐγώ... καὶ τὸ θιασό του θὰ σοῦ τὸν δείξω ἀμέσως.

Αὐτὰ λέγοντας, ἄνοιξε τὴν προβειά του καὶ πῆρε στὸ χέρι ἕν᾽ ἀλλόκοτο ζῶο, ποὺ τὸ κρατοῦσε κάτω ἀπ᾽ τὸ δεξί του μπράτσο σφιγμένο στὸ στῆθος του.

Αὐτὸ τὸ ζωντανὸ εἶχε ἀνασηκώσει πολλὲς φορὲς τὴν προβειὰ τοῦ γέρου· μὰ δὲν ἦταν σκυλάκι ὅπως ἐνόμισα.

Τί ζῶο νὰ ἦταν; Κι᾽ ἦταν τάχα ζῶο;

Ἀλήθεια, δὲν ἤξερα τί ὄνομα νὰ δώσω στὸ ἀλλόκοτο πλάσμα, ποὺ ἔβλεπα πρώτη μου φορὰ καὶ τὸ κύτταζα σαστισμένος.

Φοροῦσε κόκκινη μπλουζίτσα μὲ σειρήτια χρυσᾶ. Τὰ πόδια του ὅμως καὶ τὰ χέρια του ἦταν γυμνά. Γιατ᾽ εἶχε χέρια σὰν ἀνθρώπου· μόνο ποὺ τὸ πετσί τους ἦταν μαῦρο, κι᾽ ὄχι ἄσπρο ἢ κρεατί.

Μαῦρο ἦταν καὶ τὸ κεφάλι του, ὄχι πιὸ μεγάλο ἀπ᾽ τὸ γρόθο μου κλειστό. Τὸ μοῦτρο του ἦταν πλατὺ καὶ κοντό· ἡ μύτη του σηκωμένη πρὸς τἀπάνου, μὲ ρουθούνια ἀραιά· καὶ τὰ χείλη του κίτρινα. Μὰ κεῖνο ποὺ μοῦ ᾽κανε τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωσι, ἦταν δυὸ μάτια, πολὺ κοντὰ τὸ ἕνα στ᾽ ἄλλο, — δυὸ μάτια ποὺ δὲν στέκουνταν στιγμὴ κι᾽ ἄστραφταν σὰν καθρέφτες.

— Ἄ, τὴ σιχαμένη μαϊμοῦ! φώναξε ὁ Μπαρμπερῆς.

Ἡ λέξι αὐτὴ μ᾽ ἐφώτισε καὶ συνῆλθα. Γιατί, ἂν δὲν εἶχα ἰδῆ ποτέ μου μαϊμοῦδες, πολλὲς φορὲς ὅμως εἶχ᾽ ἀκούσει νὰ μιλοῦν γι᾽ αὐτές. Δὲν ἦταν λοιπὸν ἀραπάκι ἐκεῖνο ποὺ ἔβλεπα τώρα μπροστά μου· ἦταν μαϊμοῦ, πίθηκος.

— Σᾶς παρουσιάζω τὸν πρωταγωνιστὴ τοῦ θιάσου μου! εἶπε ὁ Βιτάλης. Εἶναι ὁ κύριος Καρδούλης. Ἀγαπητέ μου Καρδούλη, χαιρέτησε τὴ συντροφιά.

Ὁ Καρδούλης σήκωσε τὸ χέρι του στὸ στόμα του κι᾽ ἔστειλε σ᾽ ὅλους μας ἀπὸ ἕνα φιλί.

— Ἄλλος τώρα! ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, δείχνοντας μὲ τὸ χέρι τὸ ἄσπρο σκυλί. Ὁ σινιὸρ Κάπης θὰ λάβῃ τὴν τιμὴ νὰ παρουσιάσῃ στὴν ἔντιμη ὁμήγυρι τοὺς φίλους του.

Μὲ τὴ διαταγὴ αὐτή, τὸ ἄσπρο σκυλί, ποὺ ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη δὲν εἶχε κουνηθῆ ἀπὸ τὴ θέσι του, πετάχθηκε ζωηρό, σηκώθηκε στὰ πισινά του ποδάρια, σταύρωσε τὰ μπροστινὰ στὸ στῆθος του καὶ χαιρέτησε τὸν κύριό του μὲ τόσο βαθειὰ ὑπόκλισι, ποὺ τὸ ἀστυνομικό του καπέλλο ἄγγιξε στὸ πάτωμα.

Ἔπειτα γύρισε στοὺς συντρόφους του καὶ μὲ τὸ ἕνα χέρι, ἐνῷ τ᾽ ἄλλο τὸ εἶχε πάντα στὸ στῆθός του, τοὺς ἔγνεψε νὰ πλησιάσουν.

Τὰ δυὸ σκυλιά, ποὺ εἶχαν τὰ μάτια καρφωμένα στὸ σύντροφό τους, σηκώθηκαν διὰ μιᾶς, χαιρετίστηκαν μὲ τὰ χέρια — δηλαδὴ μὲ τὰ μπροστινὰ πόδια — σὰν ἄνθρωποι, ἔκαμαν σοβαρὰ ἕξη βήματα μπροστὰ κι᾽ ἄλλα τρία πίσω, κι᾽ ὕστερα χαιρέτησαν τὴν «ἔντιμη ὁμήγυρι».

— Αὐτὸς ποὺ τὸν λέω Κάπη, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης, ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ Καπιτάνο, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκυλιῶν. Σὰν πιὸ ἔξυπνος, τοὺς διαβιβάζει τὶς διαταγές μου. Αὐτὸς ὁ ἄλλος, ὁ κομψὸς νέος, ὁ μαυρομάλλης, εἶναι ὁ σινιὸρ Ζερμπίνος, ὄνομα ἰταλικὸ ποὺ θὰ πῇ κομψὸς καὶ ποὺ τοῦ ταιριάζει στὴν ἐντέλεια. Ὅσο γι᾽ αὐτὴ τὴ σεμνὴ μικρούλα, τὴ γλυκειά, εἶναι ἡ σινιόρα Δούλση, μιὰ χαριτωμένη Ἀγγλίδα, ποὺ κι᾽ αὐτὴ δὲν ἔκλεψε βέβαια τὸ γλυκό της ὀνοματάκι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ «ἠθοποιοί» μου, ὅλοι καλοὶ καὶ ἄξιοι, ἄλλος γιὰ τοῦτο, ἄλλος γιὰ κεῖνο, καὶ μ᾽ αὐτοὺς γυρίζοντας τὸν κόσμο μπορῶ καὶ βγάζω τὸ ψωμί μου, πότε πολὺ καὶ πότε λίγο, κατὰ τὴν τύχη ποὺ μοῦ παρουσιάζεται.

Μωρέ πατέρας νὰ σοῦ τύχῃ!

— Κάπη!

Ὁ ἄσπρος σκύλος σταύρωσε πάλι τὰ πόδια του.

— Φίλε μου Κάπη, ἔλα ἐδῶ καὶ κάμε μου, σὲ παρακαλῶ, τὴ χάρι, — ξέρετε, οἱ ἠθοποιοί μου ἔχουν ἀνατροφὴ καὶ πάντα τοὺς μιλῶ μ᾽ εὐγένεια, — ναί, κάμε μου τὴ χάρι νὰ πῇς σ᾽ αὐτὸ τὸ παιδάκι, ποὺ σὲ κυττάζει μὲ γουρλωμένα μάτια, τί ὥρα εἶναι τώρα;

Ὁ Κάπης ξεσταύρωσε τὰ πόδια, ἐπλησίασε τὸν κύριό του, τοῦ ἄνοιξε τὸ τζιπούνι, ἔψαξε στὴν τσέπη τοῦ γελεκιοῦ του, ἔβγαλε ἕνα μεγάλο ἀσημένιο ρολόι, κύτταξε μιὰ στιγμὴ τὴν πλάκα κι᾽ ἐγαύγισε δυὸ φορὲς δυνατά· κι᾽ ὕστερα ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ γαυγίσματα, ἔκαμε ἄλλα τρία μικρότερα.

— Ἀλήθεια, ἡ ὥρα ἦταν δύο καὶ τρία τέταρτα.

— Ὡραῖα! εἶπε ὁ Βιτάλης· σινιὸρ Κάπη, σ᾽ εὐχαριστῶ πολύ. Καὶ τώρα θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ βάλῃς τὴ σινιόρα Δούλση νὰ μᾶς χορέψῃ λίγο στὸ σχοινί.

Ὁ Κάπης ἔβγαλε ἀμέσως ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ κυρίου του ἕνα σχοινὶ κι᾽ ἔγνεψε στὸν Ζερμπίνο, ποὺ πῆγ᾽ εὐθὺς καὶ στάθηκε ἀντικρύ του. Ὁ Κάπης τοῦ πέταξε τότε μιὰ ἄκρη τοῦ σχοινιοῦ κι᾽ οἱ δυὸ μαζὶ ἄρχισαν σοβαρὰ νὰ τὸ γυρίζουν. Καὶ μόλις αὐτὸ τὸ στριφογύρισμα ἔγινε κανονικό, ἡ Δούλση ὥρμησε στὸν κύκλο καὶ πήδησε ἀνάλαφρα, μὲ τὰ γλυκά της μάτια καρφωμένα στὰ μάτια τοῦ κυρίου της.

— Βλέπετε, μᾶς εἶπε αὐτός, πόσο ἔξυπνοι εἶναι οἱ ἠθοποιοί μου. Ἀλλὰ ἡ ἐξυπνάδα εἶν᾽ ἕνα πρᾶγμα, ποὺ φαίνεται καλύτερα μὲ τὴ σύγκρισι. Γι᾽ αὐτὸ παίρνω στὸ θίασό μου κι᾽ ἕνα παιδί. Θὰ κάνῃ τὸ βλάκα κι᾽ ἔτσι ἡ ἐξυπνάδα τῶν ἄλλων μου ἠθοποιῶν θὰ φαντάζῃ περισσότερο.

—Ἔ, ὅσο πιὰ γιὰ νὰ κάνῃ τὸ βλάκα.... τὸν ἔκοψε ὁ Μπαρμπερῆς.

—Χρειάζετ' ἐξυπνάδα, τὸ ξέρω! συμπλήρωσε ὁ Βιτάλης. Πιστεύω ὅμως, πὼς αὐτὸ τὸ παιδὶ ἔχει ἀρκετὴ καὶ θὰ παίρνῃ ἀπὸ μαθήματα. Μποροῦμε μάλιστα νὰ τὸ ἰδοῦμε τώρ' ἀμέσως. Γιατὶ ἂν εἶναι ἀλήθεια ἔξυπνο παιδί, θὰ καταλάβῃ πὼς μὲ τὸ σινιὸρ Βιτάλη θὰ μπορῇ νὰ γυρίζῃ σ' ὅλη τὴ Γαλλία, χῶρες καὶ χωριά, ἐλεύθερο σὰν τὸ πουλί, ἀντὶ νὰ στέκεται πίσω ἀπ' τὰ βώδια ἢ νὰ περπατῇ κάθε μέρα, ἀπ' τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδυ, στὸ ἴδιο χωράφι· καὶ θὰ χαρῇ γιὰ τὴν τύχη του. Ἂν ὅμως δὲν εἶν' ἔξυπνο, θ' ἀρχίσῃ νὰ κλαίῃ, νὰ φωνάζῃ καί, ἐπειδὴ ὁ σινιὸρ Βιτάλης δὲν ἀγαπᾷ τὰ κακὰ παιδιά, δὲν θὰ τὸ πάρῃ μαζί του, παρὰ θὰ τ' ἀφήσῃ νὰ πάῃ στ' Ὀρφανοτροφεῖο, ὅπου θὰ δουλεύῃ πολὺ καὶ θὰ τρώῃ λίγο.

Ναί, ἤμουν ἀρκετὰ ἔξυπνος ὥστε νὰ καταλαβαίνω αὐτὰ τὰ λόγια· μὰ δὲν μ' ἔπειθαν. Ἀλήθεια, οἱ «ἠθοποιοὶ» τοῦ σινιὸρ Βιτάλη ἦταν πολὺ νόστιμοι, πολὺ διασκεδαστικοί, καὶ θἄταν ἐπίσης διασκεδαστικὸ νὰ γυρίζῃ κανένας ὅλο τὸν κόσμο. Μὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσω, νὰ γυρίζω μαζί τους κι' ἐγώ, ἔπρεπε ν' ἀφήσω τὴ μάννα-Μπαρμπερίνα!

Πάλι ὅμως, μήπως κι' ἂν ἔλεγα ὄχι, ἤμουν βέβαιος πὼς θἄμενα μὲ τὴ μάννα-Μπαρμπερίνα; Μπορεῖ νὰ μ' ἔστελναν στὸ Κατάστημα.

Ἐκεῖ ποὺ στεκόμουν σὲ ταραχή, μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια, ὁ Βιτάλης μοῦ κτύπησ' ἐλαφρὰ τὸ μάγουλο μὲ τὸ δάκτυλό του καὶ εἶπε:

—Ἐλᾶτε καὶ τὸ παιδὶ καταλαβαίνει πολὺ καλὰ τὸ συμφέρο του. Βλέπετε; Οὔτε κλαίει, οὔτε φωνάζει. Ὥστε αὔριο...

—Ἄχ, κύριε, φώναξα, ἀφῆστε με στὴ μάννα-Μπαρμπερίνα, σᾶς παρακαλῶ! Ἐγὼ δὲν....

Μ' ἔκοψε στὴ μέση ἕν' ἄγριο γαύγισμα τοῦ Κάπη. Κι' ὁ σκύλος ὥρμησε στὸ τραπέζι, ὅπου εἶχε μείνει καθισμένος ὁ Καρδούλης. Γιατὶ ὁ πίθηκος, τὴ στιγμὴ ποὺ ὅλοι ἦταν γυρισμένοι σὲ μένα, εἶχε πάρει μὲ τρόπο τὸ ποτῆρι τοῦ κυρίου του καὶ καταγίνουνταν νὰ τ' ἀδειάζῃ. Ὁ Κάπης ὅμως, σὰν καλὸς φύλακας, εἶδε αὐτὴ τὴν κατάχρησι καί, σὰν πιστὸς ὑπηρέτης, ἔτρεξε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ.

—Ἄ, κύριε Καρδούλη! εἶπε ὁ Βιτάλης μὲ τόνο αὐστηρό· εἶσαι λαίμαργος καὶ κατεργάρης! Κατέβα γρήγορ' ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ πήγαινε νὰ σταθῇς ἐκεῖ στὴ γωνιά, μὲ τὸ πρόσωπο κατὰ τὸν τοῖχο. Σύ, Ζερμπίνε, πήγαινε κοντά του νὰ τὸν φυλᾷς κι' ἂν κουνηθῇ, δός του μιὰ καλὴ σφαλιάρα. Ὅσο γιὰ σένα, κύριε Κάπη, εἶσαι πολὺ καλὸς σκύλος. Δός μου τὸ χέρι σου νὰ σοῦ τὸ σφίξω.

Ὁ Βιτάλης. ἐγὼ εἶμαι...

Κι' ἐνῷ ὁ πίθηκος, μὲ κατεβασμένα μοῦτρα, ἔκανε ὅπως διατάχθηκε, ὁ Κάπης, εὐχαριστημένος, ὑπερήφανος, ἔδωσε τὸ χέρι στὸν κύριό του.

—Τὴ δουλειά μας τώρα, ἐξακολούθησε ὁ Βιτάλης. Λοιπόν, σοῦ δίνω τριάντα φράγκα.

—Ὄχι, σαράντα.

Ἄρχισε καινούργια συζήτησι, ἀλλὰ ὁ Βιτάλης τὴν ἔκοψε λέγοντας:

—Τὸ παιδὶ στενοχωριέται δῶ μέσα. Ἂς βγῇ λίγο στὴν αὐλὴ νὰ διασκεδάσῃ.

Κι' ἔγνεψε στὸν Μπαρμπερῆ.

—Ναί, ναί, εἶπε αὐτός· πήγαινε, μικρέ, στὴν αὐλὴ καὶ μὴ γυρίσῃς ἐδῶ ἂν δὲ σὲ φωνάξω.

Βγῆκα στὴν αὐλὴ τοῦ καφενείου, γιατὶ δὲ μποροῦσα νὰ κάμω ἀλλοιῶς· μὰ ὄχι βέβαια γιὰ νὰ διασκεδάσω... Κάθησα σὲ μιὰ πέτρα κι' ἄρχισα νὰ συλλογιέμαι.

Μέσα ἀποφασίζουνταν ἡ τύχη μου ἐκείνη τὴ στιγμή. Τί θὰ ἦταν; Ἔτρεμ' ἀπὸ τὴν ἀγωνία κι' ἀπὸ τὸ κρύο.

Πέρασ' ἔτσι μιὰ ὥρα, μιὰ ὁλάκαιρη ὥρα. Ἐπὶ τέλους εἶδα τὸ Μπαρμπερῆ νὰ βγαίνῃ κι' αὐτὸς στὴν αὐλή. Ἦταν μόνος. Ἐρχότανε νὰ μὲ πάρῃ, γιὰ νὰ μὲ παραδώσῃ στὸ Βιτάλη;

—Ἐμπρός! μοῦ εἶπε. Δρόμο γιὰ τὸ σπίτι.

Γιὰ τὸ σπίτι;! Δὲ θἄφινα λοιπὸν τὴ μάννα Μπαρμπερίνα;

Ἤθελα νὰ τὸν ρωτήσω, μὰ δὲν ἐτόλμησα, γιατὶ φαινότανε κατσουφιασμένος.

Κάναμε τὸ δρόμο χωρὶς μιλιά.

Ἀλλὰ δέκα λεπτὰ πρὶν φθάσουμε στὸ σπίτι, ὁ Μπαρμπερῆς ποὺ πήγαινε μπροστά, σταμάτησε, μ' ἔπιασε μὲ βάναυσο τρόπο ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ μὲ φοβέρισε:

—Κύτταξε, κακόμοιρε, μὴν πῇς λέξι ἀπ' ὅ,τι ἄκουσες σήμερα, γιατὶ δυστυχία σου! Ἀκοῦς; Πρόσεξε καλά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ′.

Τὸ μητρικὸ σπίτι

—Ἔ, τί εἶπε ὁ Δήμαρχος; ρώτησε ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα ἅμα μπήκαμε.

—Δὲν τὸν εἴδαμε.

—Τί; δὲν τὸν εἴδατε;

—Ὄχι. Μᾶς σταματήσανε κάτι φίλοι στὸν καφενέ, κι' ἅμα βγήκαμε, ἦταν ἀργά. Αὔριο θὰ ξαναπᾶμε.

Ὁ Μπαρμπερῆς λοιπὸν δὲν εἶχε συμφωνήσει στὸ παζάρεμα μὲ τὸν θιασάρχη τῶν σκύλων. Στὸ δρόμο συλλογιζόμουν, πὼς μπορεῖ νἆταν πονηριὰ ὁ γυρισμὸς αὐτὸς στὸ σπίτι. Ἀλλὰ τὰ λόγια ποὺ ἄκουσα τώρα, ἔδιωξαν κάθε ἀμφιβολία ἀπὸ τὸ νοῦ μου. Ἀφοῦ θὰ ξαναπηγαίναμε στὸ χωριό, νὰ ἰδοῦμε τὸν Δήμαρχο, βέβαιο ἦταν πὼς ὁ Μπαρμπερῆς δὲν εἶχε δεχθῇ τὴν πρότασι τοῦ Βιτάλη.

Μ' ὅλες του τὶς φοβέρες, ἐγὼ θὰ μιλοῦσα γι' αὐτὰ στὴ μάννα-Μπαρμπερίνα, ἂν μποροῦσα νὰ βρεθῶ μιὰ στιγμὴ μόνος μαζί της. Μὰ ὅλο ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὥς τὴν ὥρα ποὺ πλαγιάσαμε, ὁ Μπαρμπερῆς δὲν ἔκαμε βῆμα ἀπὸ τὸ σπίτι.

«Δὲν πειράζει, συλλογίσθηκα τὴν ὥρα ποὺ μ' ἔπαιρνε ὁ ὕπνος· τῆς τὰ λέω αὔριο».

Τὸ πρωῒ ὅμως ποὺ σηκώθηκα δὲν εἶδα πουθενὰ τὴν μάννα-Μπαρμπερίνα.

—Ἡ μαμά;

—Πῆγε στὸ χωριό. Δὲν θὰ γυρίσῃ παρὰ τ' ἀπόγευμα.

Χωρὶς νὰ ξέρω τὸ γιατί, αὐτὴ ἡ ἀπουσία μ' ἀνησύχησε. Χθὲς ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα δὲν εἶχε πῇ καθόλου πὼς θὰ πήγαινε στὸ χωριό. Πῶς δὲν περίμενε νἄρθῇ μαζί μας, ἀφοῦ θὰ πηγαίναμε καὶ μεῖς τὸ μεσημέρι; Θὰ γύριζε αὐτὴ καὶ μεῖς θὰ φεύγαμε;

Ἕνας ἀόριστος φόβος μοῦ ἔσφιγγε τὴν καρδιά. Δὲν ἤξερα τί κίνδυνος μὲ ἀπειλοῦσε, εἶχα ὅμως τὸ προαίσθημα κάποιου κινδύνου.

Ὁ Μπαρμπερῆς μὲ κύτταζε μ' ἕνα ὕφος παράξενο, καθόλου ἡσυχαστικό. Καὶ γιὰ νἀποφύγω τὸ βλέμμα του, βγῆκα στὸ περιβόλι.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Τὸ Βῆμα τῶν Νέων

Γενικαὶ Ὁδηγίαι

Ὅσοι ἀποστέλλουν συνεργασία γιὰ τὸ «Βῆμα τῶν Νέων» πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των: 1ον) Τὸ κομμάτι νὰ μὴ εἶναι μεγαλείτερο ἀπὸ μιὰ σελίδα κόλλας διαγωνισμοῦ. 2ον) Ἀπολύτως καθαρογραμμένον καὶ μὲ μελάνι. 3ον) Ἐὰν ἀποστέλλωνται σὲ σελίδες χαρτιοῦ μικροῦ σχήματος, πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ γραμμένες. 4ον) Δὲν πρέπει νὰ εἶναι περισσότερα ἀπὸ ἕνα ποίημα ἢ ἕνα πεζό. Ἡ συνεργασία παραδίδεται εἰς ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Κρίσεως, ἡ ὁποία καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν δημοσίευσιν ἢ μή. Συνεργασία μὴ δημοσιευθεῖσα ἐντὸς μηνὸς θεωρεῖται ὡς ἀπορριφθεῖσα.

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πατρίδα, σὰν τὸν ἥλιο σου
Ἥλιος ἀλλοῦ δὲ λάμπει.
Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

— Γιατί φέγγει ἔτσι χλωμὰ τοῦ ἡλιοῦ τὸ φῶς
Καὶ θλιβὰ ἕνα πουλὶ λαλεῖ μοναχά;
Γιατί μέσα μου μὲ τρώει καημὸς κρυφὸς
Γιατί τάχα;

Μήπως ἀνοίξη δὲν εἶναι χαρωπή;
Στὰ βουνὰ μήπως τὰ χιόνια δὲν ἐλυῶσαν;
Γιατί τότε οἱ χαρούμενοι σκοποὶ
Ἐτελειῶσαν;

Μήπως ὡς κυλάει ὁ ποταμὸς
Τὰ τραγούδια του δὲ λέει, τὰ αἰώνια;
— Ναί, μ' ἀπ' τὴν πατρίδα, τί καημός!..
Λείπω χρόνια...

ΦΡ. ΗΛΙΑΔΗΣ

★

Η ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Στὸ γλυκό, τὸ γαλάζιο Σου χρῶμα
τῶν προγόνων μας λάμπει τὸ φῶς
ποὺ μᾶς ἄφησαν, ἅγιο τὸ χῶμα.
ὅπου, ἀστράφτει ὁ λευκός Σου Σταυρός

Λευτεριὰ συμβολίζεις καὶ ἡ δόξα
φτερωτὴ στὸ πλευρό Σου ἀνθίζει
καὶ ἡ θωριά σου, πανώρια Σημαία
γιγαντώνει ἐθνικὰ τὴν ψυχή.

Κυματίζεις καὶ ὁ θρούς σου τραγούδια
ψιθυρίζει ἁγνὰ στὰς ψυχὰς
τῶν πεσόντων, ποὺ τώρ' ἀγγελούδια
στὰς ὡραίας Σου κλειῶνται πτυχάς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

★

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἐλπὶς ἑνὸς κράτους εἶναι ἡ νεολαία. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν χυμὸν τῆς ζωῆς του. αὐτὴ τὸ ἀναφώνει, τὸ ἐνδυναμώνει καὶ τὸ ἐξευγενίζει, καὶ αὐτὴ πάλι τὸ ἀδυνατεῖ, τὸ καταστρέφει... Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός μας ἄριστα γνωρίζων τοῦτο ἔστρεψε τὰς προσπαθείας καὶ φροντίδας του εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεότητος. Φάρος φωτεινὸς χαράσσει καὶ κατευθύνει τὴν πορεία της διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἔθνους μας. Ἂς τὸν ἀκολουθήσωμεν μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδα. Ἂς ἐνθυμούμεθα πάντα ὅτι ἀνήκομεν εἰς φυλὴν ἔνδοξον, τῆς ὁποίας ἐκληρονομήσαμεν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ λαμπρὸν παρελθόν. Ἔχομεν λοιπὸν καθῆκον νὰ διαιωνίσωμεν τὴν δόξα της. Εἰς τοῦτο πολύτιμος βοηθὸς μας εἶναι ὁ ἐμπνευσμένος Ἀρχηγός μας.

ΒΟΥΛΑ ΚΟΡΟΜΠΟΚΗ

Φαλαγγίτισσα

Εἶναι γνωστὸν ὅτι σὲ κάθε κοινωνία, θὰ ὑπάρχουν πάντοτε δυστυχεῖς καὶ ἀπόκληροι τῆς τύχης, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ βοηθοῦν καὶ ἀνακουφίζουν τὰ ἠθικῶς ὑγιᾶ μέλη αὐτῆς.

Εἶναι ὑποχρέωσις καὶ καθῆκον μας νὰ ὑπερασπιζώμεθα παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἄλλων.

Τὰ μέσα εἶναι ἄπειρα καὶ αἱ περιπτώσεις πολλαί. Ἡ Φαλαγγίτισσα, ὡς μέλος μιᾶς Ὀργανώσεως, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνωτέρων ἰδανικῶν, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ γίνη ἄγγελος τῆς χαρᾶς, σὲ κάθε τόπο ποὺ δὲν ὑπάρχει, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ μεταδώση μέρος ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξία της, ἀπὸ τὶς γνώσεις της, ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσίν της ἀκόμη. Ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἐθελοντικὴ ἐργασία εἶναι ἀνοικτὸς καὶ γιὰ τὴν ἐργαζομένη Φαλαγγίτισσα καὶ γιὰ τὴν μαθήτρια, γιὰ τὰ μέλη τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀκόμη. Φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, σωφρονιστήρια, κατ' οἶκον προσφορὰ ἐργασίας καὶ τόσα ἄλλα μέσα ὑπάρχουν καὶ πιστεύω πὼς δὲν ὑπάρχει Φαλαγγίτισσα ποὺ δὲν θὰ θελήση νὰ προσφέρη γιὰ μιὰ τόσο μεγάλη πρᾶξι τὸν χρόνο ποὺ τῆς περισσεύει, ποὺ δὲν θὰ προτιμήση τὴν παροχὴ βοηθείας καὶ ὅ,τι ἄλλο τὴν φέρνει πλησιέστερα στὸν προορισμόν της, ἀπὸ τὶς ἄκαρπες κοσμικὲς συγκεντρώσεις.

Ἐπίσκεψις τῶν ἀσθενῶν, καλλιτεχνικαὶ ἐμφανίσεις τῆς Ε. Ο. Ν. σὲ διάφορα ἀναρρωτήρια, καὶ ἡ κάθε εἴδους προσφορὰ καὶ ψυχαγωγία, εἶμαι βεβαία πὼς θὰ τοὺς διεσκέδαζαν καὶ θὰ σκόρπιζαν μεγάλη χαρὰ σ' αὐτούς, ποὺ ἡ μοῖρα τοὺς ἔταξε νὰ ζοῦν μακρυὰ ἀπὸ τὴν ζωή, ἀπὸ τὴν κίνησι.

Καὶ δὲν ὑπάρχει πιὸ μεγάλη εὐχαρίστησις ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι ποὺ αἰσθάνεται ἐκεῖνος ποὺ προσφέρει τὴν χαρά, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐτυχία γιὰ κεῖνον ποὺ μοιράζεται τὴ δική του μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἤδη ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας προσφέρει στὰ μέλη της ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὸν πλήρη καταρτισμὸν ἐκείνων, ποὺ ἀναλαμβάνουν μία μεγάλη ἀποστολὴ στὴν πατρίδα τους. Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ πολὺ γρήγορα θὰ δοῦμε τὴν Ἑλληνίδα κόρη ἐνεργὸ καὶ δημιουργικὸ μέλος τῆς κοινωνίας μας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

Ἀπὸ μικρὸ παιδάκι, ὁ Γιάννης μιὰ φλόγα εἶχε [illegible] μιὰ ἐλπίδα νὰ ἰδῆ τὸν ἑαυτόν του χρήσιμον στὴν Πατρίδα μας τὴν γλυκειὰ Ἑλλάδα. Ἤθελε νὰ δείξη πὼς ἦταν Ἕλλην μὲ αἴσθημα, μὲ αἷμα Ἑλληνικό, μὲ καρδιὰ γενναία, μὲ φιλοπατρία. Ἦταν [illegible]ονος πότε νὰ γίνη πιὸ μεγάλος νὰ κα[illegible] στὸ στρατὸ γιὰ νὰ πραγματοποιήση [illegible] Καὶ [illegible] [illegible] Ὁ Γιάννης [illegible] 19 [illegible] [illegible] Πατρίδα [illegible] [illegible] ὁ πατέρας [illegible] εἶναι [illegible] εἶπε ὁ Γιάννης [illegible] Πατρίδα [illegible] Μιὰ ἄλλη μέρα ὁ Γιάννης ἔφευγε γιὰ τὸ μέτωπο.

Ὕστερα ἀπὸ [illegible] ὁ ἥρωας μας βρί[illegible] [illegible] τοῦ Βορρᾶ.

« [illegible] τὸ αἷμα μου [illegible] τὴν ζωή [illegible] τὸ καλό σου. »

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΠΕΘΑΙΝΟΣ

★

ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΔΑ !

Ὦ χώρα, ποὺ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων
δὲν μπόρεσε νὰ σβύση σου τὴ δόξα
π' ἀπόχτησες μετὰ πολλῶν ἀγώνων
μὲ θεϊκὲς ἀσπίδες καὶ μὲ τόξα.

Ποὺ γέννησες ψυχὲς ἐλπιδοφόρες
τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν Ἀχιλλέα
κι ὅπου θεὲς βοηθᾶν ἀσπιδοφόρες
στὰ χέρια τους κρατῶντας τὴ ρομφαία.

Χώρα, ποὺ τραγουδάει στὸν αὐλό του
ἕνας τυφλὸς τραγουδιστής, ποὺ αἰώνια
θὰ ρίχνη ἀπὸ τὸ θεῖο τὸ βαυλό του.

Τὶς σπίθες μέσα ἀπὸ τὰ μαῦρα χρόνια
μέσ' στὴ ψυχή μας γιὰ νὰ τὴ φλογίζη
Ὦ χώρα, ποὺ στὸν κόσμο φῶς χαρίζει!

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

★

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Ὁ Ἕλλην σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐθνικῶν περιπετειῶν ἐπέδειξε τὴν ἐνθουσιώδη, φιλότιμη καὶ ἀκαταδάμαστη θεληματικότητά του. [illegible] ἐναντίον πολλῶν καταστρεγμῶν τῆς τύχης του. Ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀπόδειξι ὅτι ἔχει ἀστείρευτη πηγὴν δημιουργικότητος. Ἀπ' αὐτὴν πρέπει νὰ ἀντλήσωμε καὶ μεῖς γιὰ τὸν ἀγῶνα μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΣ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Οἱ φαλαγγῖται μας ἐργαζόμενοι

Οἱ σπουδασταὶ Πολυτεχνείου, μέλη τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ε. Ο. Ν., διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας κατεσκεύασαν προσκυνητάριον εἰς τὸν Ἅγιον Μερκούριον.

(Εἰς τὰς εἰκόνας μας φαίνονται οἱ σπουδασταὶ κατασκευάζοντες τὸ προσκυνητάριον. Εἰς τὸ μέσον ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος).

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος μετὰ τῆς Περιφ. Διοικητρίας Θηλέων Πρωτευούσης κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ 4ου Ὑποτομέως Θηλέων

Τμῆμα Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Τρικκάλων μετὰ τῶν βαθμοφόρων του

Παρέλασις τῶν Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας

Χορῳδία καὶ μανδολινάτα Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Στυλίδος

Ἡ ὁμὰς ἀνεμοπόρων τῆς Ε.Ο.Ν. σὲ μία πρόσφατη θεαματική της ἐπίδειξι.

Φαλαγγίτισσαι τῆς Π. Δ. Θηλέων Πρωτευούσης εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς», ἐνῷ ψάλλεται ὁ «Ὕμνος τῆς Νεολαίας».

Ἡ πρώτη ὁμὰς Φαλαγγιτῶν τοῦ Γυμνασίου Κισάμου, μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχου των

Η ΣΕΛΙΣ τῶν κοριτσιῶν

Ἡ Γυναῖκα πηγὴ τῆς λαϊκῆς ζωῆς

Τὸ νέο Ἐθνικο - Κοινωνικὸ μας Κράτος κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτη δείχνει στὴ γυναῖκα ὡς ἀρχέγονο δικό της βασίλειο τὴν οἰκογένεια καὶ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἀνατροφὴ τῆς μελλούσης γενεᾶς.

Ὁ κύκλος τῶν ὑποχρεώσεων, ποὺ τὸ νέο Κράτος χαράσσει στὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα, εἶναι πολὺ πιὸ ἀνώτερος, πολὺ πιὸ ὑψηλότερος ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ἀπαιτήσεις, ποὺ εἶχανε τὴν περασμένη ἐποχὴ ἀπὸ τὴ γυναῖκα οἱ ψευδοηθικολόγοι ἀπὸ τὰ ἀνώτατα μέχρι τὰ κατώτατα κοινωνικὰ στρώματα.

Οἱ χιλιάδες καὶ μυριάδες τῶν κοριτσιῶν καὶ γυναικῶν τῆς σημερινῆς μας Ἑλλάδος ἀρχίζουν νὰ ξεδιαλύνουν ἕναν ἄλλον ὁρίζοντα, ποὺ ἀνατέλλει γι' αὐτές. Τινάζουν σιγά-σιγὰ τὴ θολούρα καὶ τὴ μοῦχλα ποὺ σκέπαζε τὸ μυαλὸ καὶ τὴν ψυχή τους καὶ τοὺς ἔκανε νὰ μὴ διακρίνουν τὸν ἀληθινὸ καὶ ὑψηλὸ προορισμό τους.

Ἡ γυναῖκα ὡς σύζυγος, μητέρα καὶ παιδαγωγός, ἡ γυναῖκα ὡς φορεὺς τῆς βιολογικῆς σκέψεως τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, αὐτὸ εἶναι τὸ βασίλειο, ἀληθινὰ μεγάλο καὶ τρανό, ποὺ τῆς ἁπλώνει μπροστὰ στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ψυχὴ ἡ νέα Ἰδεολογία. Σ' αὐτὸ τὴ βοηθοῦν σήμερα ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς σχολεῖο καὶ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας πάνω σὲ μιὰ νέα, γρανιτένια βάσι. Τὰ λεπτά της πόδια πρέπει νὰ ἀποχτήσουν τὸ κατάλληλο ἔδαφος γιὰ νὰ μπορέση ἡ ἴδια νὰ κινηθῆ στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ προορισμοῦ της μὲ δύναμι καὶ ἀφοσίωσι.

Ἡ γυναῖκα, τὸ κορίτσι πρέπει νὰ αἰσθανθῆ βαθειὰ καὶ γνήσια, ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸν τὴ γυναικεία της φύσι, ἔτσι ὅπως ὁ ἄνδρας χρειάζεται νὰ εἶναι σήμερα ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ἄνδρας, μὲ ὅλες τὶς ἀνδρικὲς ἀρετὲς καὶ ὅλες τὶς ἀνδρικὲς ἰδιότητες.

Πρέπει νὰ ξυπνήση μέσα της ἡ θέλησι γιὰ οἰκογένεια, γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἱερὴ πηγὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης. Πρέπει νὰ νοιώση βαθειά, ὅτι σ' αὐτὴ εἶναι τοποθετημένα τὰ πιὸ σπουδαῖα βιολογικὰ προβλήματα τοῦ Ἔθνους. Ἦτανε μιὰ τρομερὴ ἐγκληματικὴ πρᾶξι ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡ ψεύτικη φιλανθρωπία τῶν λιμπεραλιστῶν μὲ τὴν βλακώδη φράσι πρὸς τὴν γυναῖκα: «Μὰ τί, θὰ γίνης μηχανὴ παιδοποιΐας;» Δηλαδὴ οἱ προστάτες της λιμπεραλιστὲς καὶ κομμουνιστὲς τῆς ἔχυναν τὸ φαρμάκι μέσα στὴν ψυχὴ καὶ τὴν προέτρεπαν νὰ ξεχάση τὸ μεγάλο της καὶ γιγάντειο προορισμό. Εἴχανε ξεχάσει μέσα στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ θολοῦρα τοῦ τελευταίου αἰῶνα, πὼς ἡ γυναῖκα-μητέρα πρέπει νὰ τεθῆ πάνω ἀπὸ τὴν γυναῖκα-ἡδονὴ καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα γενικά. Αὐτοὶ ὅμως οἱ ἀληθινοὶ προδότες τοῦ Ἔθνους ἤξεραν πὼς παραχώνοντας τὴ βιολογικὴ πηγὴ τοῦ λαοῦ μας, ἐμπόδιζαν τὴν ἐξέλιξι καὶ τὴν Ἀναγέννησι. Γιατὶ λαὸς χωρὶς νεότητα εἶναι λαὸς καταδικασμένος σὲ θάνατο. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀντισταθῆ σὲ δηλητηριώδεις ἐνέσεις καὶ παραδίδεται χωρὶς θέλησι στὰ χέρια τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Ὅπου ἡ νεότητα εἶναι πολυπληθὴς καὶ τολμηρή, ὅπου ἀναλογεῖ ἢ ὑπερβαίνει τὴν ἀναλογία ὡς πρὸς τὸν γενικὸ πληθυσμὸ μιᾶς χώρας, ἐκείνη ἡ χώρα εἶναι ἑπόμενο πὼς θὰ σφύζη ἀπὸ δυναμικότητα, γιατὶ τὸ νεανικὸ αἷμα μὲ τὰ πλήθια του κόκκινα αἱμοσφαίρια, θὰ σπρώχνη τὸ βαρύ, δυσκολοκίνητο, γερασμένο καὶ ἀδυνατισμένο αἷμα ἀντικαθιστῶντας το. Ἡ κυκλοφορία στὸ λαϊκὸ σῶμα γίνεται μὲ δύναμι καὶ ἡ καρδιά του τείνει φτερουγίζοντας σὲ πράξεις ἡρωϊκές. Σ' ὅλα αὐτὰ ὅμως πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ νοιώση ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δυναμικῆς αὐτῆς ζωῆς ποὺ θὰ ἀναγεννήση τὸ Ἔθνος.

Σ. Καρ.

ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΙΑΧΝΕΤΕ ΜΟΝΕΣ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ

Σταυρωτὸ Ζιλὲ

Γιὰ τὰ κορίτσια τίποτα δὲν εἶναι πιὸ πρακτικὸ ἀπὸ τὰ ὡραῖα πλεκτά.

Τὸ ζιλὲ ποὺ βλέπετε στὴν εἰκόνα μας μπορεῖτε νὰ τὸ πλέξετε μόνες σας.

Σας χρειάζονται 200 γραμμ. μαλλὶ μουχαλιστὸ (ὅπως τὸ λένε στὸ μαγαζί) 2 βελόνες ὄχι πολὺ χοντρές 1 κροσὲ Νο 15, 2 ξύλινα κουμπιά.

Πλέκετε ὅλο πάνω τὴν κλωστή σας δηλ. γίνεται ὅμοια ἡ ὄψις, ὅμοια ἡ ἀνάποδη.

Δεξὶ μπροστινό. Ἀρχίζετε ἀπὸ τὴ μύτη κάτω. Σηκώνετε 3 πόντους. Προσθέτετε στὸ δεξὶ μέρος τῆς βελόνας σας 1 πόντο σὲ κάθε ἀρχὴ σειρᾶς καὶ στὸ ἀριστερὸ 2 πόντους ὥσπου νὰ πλέξετε 10 ἑκατοστά.

Ὕστερα, κάνετε ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος 1 πλάτωμα κάθε 8 σειρὰς ὡς τὴν ἀρχὴ τῆς μασχάλης, δηλ. σὲ ὕψος 36 ἑκατοστῶν ἀπὸ τὴ μύτη κάτω. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἐξακολουθεῖτε νὰ προσθέτετε 1 πόντο ὅπως εἴπαμε πιὸ πρὶν στὸ δεξὶ μέρος μέχρις ὕψους 20 ἑκατοστῶν ἀπὸ κάτω καὶ ὕστερα πλέκετε ἀπ' τὸ μέρος αὐτὸ 2 ἑκατοστὰ ἴσια.

Κουμπότρυπες. Πλέκετε τέσσαρες πόντους, κλείνετε 4 πόντους, πλέκετε 30 πόντους, κλείνετε 4 πόντους, τελειώνετε τὴ σειρά. Στὴν ἑπομένη σειρὰ ἀνεβάζετε 4 πόντους πάνω ἀπὸ τοὺς πόντους ποὺ κλείσατε. Πλέκετε ἄλλα δυὸ ἑκατοστὰ ἴσια.

Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ντεκολτὲ τώρα πλέκετε ἀπ' τὰ δεξιὰ 1 πόντο στὴν ἀρχὴ τῆς κάθε σειρᾶς ὥς τὸ νὰ ἀποχτήσει ἀπὸ κάτω μῆκος 34 ἑκατοστῶν. Κλείνετε ἕνα πόντο στὰ δεξιὰ κάθε 4 σειρὲς ἕως τὸν ὦμο.

Μασχάλη. Στὸ διάστημα αὐτό, σὲ ὕψος 34 ἑκατοστῶν ἀπὸ κάτω πλέκετε στὰ ἀριστερὰ 3 πόντους, 2 φορὲς 2 πόντους, 3 φορὲς 1 πόντο καὶ ἐξακολουθεῖτε πιὰ ὥσπου ἀποχτήση ἡ μασχάλη σας μῆκος 20 ἑκατοστῶν.

Ὦμος. Κλείνετε ὅλους τοὺς πόντους σὲ τρεῖς φορές.

Ἀριστερὸ μπροστινό. Ὅπως τὸ δεξί, ἀλλὰ ἀντίθετα καὶ χωρὶς κουμπότρυπες.

Πλάτη. Σηκώνετε 100 πόντους. Κάνετε ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη κάθε 8 σειρὲς ἕνα πλάτωμα μέχρις ὕψους 26 ἑκατοστῶν ἀπὸ κάτω. Κλείνετε ἀπὸ τὸ κάθε μέρος 3 πόντους, 2 πόντους, 3 φορὲς 1 πόντο καὶ πλέκετε τότε ἄλλα 16 ἑκατοστά. Κλείνετε γιὰ τοὺς

ὤμους πόντους 11 ἑκατοστῶν ἀπ' τὸ κάθε μέρος σὲ τρεῖς φορές.

Ραβέτε τοὺς ὤμους καὶ τὰ πλαγινά. Κάνετε μὲ τὸ κροσὲ μιὰ σειρὰ πόντους γύρω-γύρω. Ντύνετε τὰ κουμπιὰ μὲ πλέξιμο καὶ τὰ ραβέτε στὸ ἀριστερὸ μπροστινό.

Ἐπισκέψεις σὲ ἀσθενεῖς

Ὅταν ἀρρωστήση μία φίλη μας πρέπει φυσικὰ νὰ πᾶμε νὰ τὴν ἰδοῦμε, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις ποὺ πρέπει ὁ ἀσθενὴς νὰ μείνη μόνος, γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν θὰ πᾶμε στὸ σπίτι τῆς φίλης καὶ θὰ ρωτήσωμε πρῶτα νὰ μάθωμε πῶς εἶναι ἡ κατάστασις της καὶ ἂν ἐπιτρέπη ὁ γιατρὸς ἐπισκέψεις. Ἂν ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀρνητικὴ δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν διόλου, ἀλλὰ θὰ ἀφήσωμεν μόνον τὸ ἐπισκεπτήριόν μας γιὰ νὰ λάβη γνῶσιν ἡ φίλη τῆς ἐπισκέψεώς μας. Ἂν ἐπιτραπῆ νὰ τὴν ἰδοῦμε, τότε ἂς μὴ ξεχνοῦμε πὼς ἡ ἐπίσκεψίς μας πρέπει νὰ εἶναι σύντομος καὶ ὅσο διάστημα μείνωμε μὲ τὴν ἄρρωστη φίλη νὰ προσπαθοῦμε νὰ τῆς λέμε ὅλο εὐχάριστα πράγματα καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ κάτι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν συγκινήση ἢ νὰ τὴν λυπήση.

Ἑλληνικὴ Ἠθογραφία

Στὸ γκρεμὸ

τοῦ Ἀργύρη Ἐφταλιώτη

Νὰ σᾶς τὰ πῶ, λοιπόν, παιδιά μου, μιὰ καὶ καλὴ (ἄρχισε ὁ γέρος). Στὸν τόπο μας, οἱ δικοί μας σηκώθηκαν καὶ δὲν σηκώθηκαν. Ἔκαμαν τὴ δουλειά τους μισή. Αὐτὲς οἱ μισὲς δουλειὲς ἦταν, ποὺ μᾶς ἀφάνισαν τότες. Ἤμουνα δέκα μηνῶν νοικοκύρης, κι' ἡ Χριστίνα μου εἶχε στὴν ἀγκαλιά της τὸ πρῶτο της, ἄχ, καὶ τὸ στερνό της! Μήτε χωράφι εἴχαμε, μήτε ἀμπέλι. Σιρμαγιά μας ἦταν ἡ βαρκούλα μου καὶ τὰ δίχτυα μου. Πρὶν ἀκόμη νὰ λευτερωθῆ ἡ Χριστίνα, πέρασαν κι' ἀπ' τὸ χωριό μας καὶ μάζευαν ὅ,τι μποροῦσαν. Ἔδινε ὁ καθένας ὅ,τι εἶχε. Ἐμεῖς δὲν εἴχαμε τίποτις ἄλλο νὰ δώσουμε. Ἔδωσα λοιπὸν τὴ βάρκα μου κι' ἔμεινα μὲ τὰ δίχτυα καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, πὼς ἦρθε ἡ ὥρα μας καὶ θὰ δοῦμε κι' ἐμεῖς ἄσπρη μέρα. Τὴ βλέπαμε τὴ βαρκούλα σὰν ἔφευγε δεμένη πίσω ἀπὸ μιὰ γολέττα καὶ τῆς φωνάζαμε «στὸ καλό». Ἔπιασαν τόπο οἱ γολέττες ἐκεῖνες, τὸ ξέρω. Μὰ τί κατάλαβες, ποὺ βρεθήκαμε ἔρμοι καὶ μονάχοι σὰν πλάκωσε τὸ κακὸ ἀπ' τὴν Ἀνατολή; Τὰ ἴδια τῆς Χίου. Μόνο κάτι μικρότερα.

Πήραμε ὅλοι μας τὰ βουνά. Ἤτανε νύχτα καὶ τρέχανε σὰ λυσσασμένοι κατόπι μας. Μὰ ἐμεῖς ξέραμε τὰ κατατόπια, κι' αὐτοὶ δὲν τὰ ξέραν. Κι' ἔτσι γλύτωσαν πολλοί, ἂν καὶ τὸ χωριό μας ρημάχτηκε. Μὰ ἐγὼ τέτοια τύχη δὲν εἶχα. Ὅτι περάσαμε ἀπὸ κάτι σπαρτὰ σκύβοντας καὶ πήραμε τὸ βουνό, ἄρχισε νὰ κλαίη τὸ μωρὸ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Χριστίνας. Τί νὰ κάνουμε τώρα! — Βύζαξέ το, τῆς φωνάζω.

Τοῦ κάκου· δὲν σώπαινε τὸ μωρό! Φράξε τὸ στόμα του, σφίξ' το στὴν ἀγκαλιά σου, γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ χαθήκαμε! Πάλι τοῦ κάκου! Τὸ παιδὶ ὅλο τσίριζε.

— Αἴ, νὰ σοῦ πῶ, Χριστίνα, τῆς κάνω τότες, ἄλλον τρόπο δὲν ἔχει. Ἢ αὐτὸ θὰ πάη ἢ ὅλοι μας. Κάμε τὸ σταυρό σου καὶ πέτα το στὸν γκρεμνό! Γλήγορα γιατ! πλακώσανε. Νά, γύρισε νὰ τοὺς δῆς ἐκεῖ κάτω. Σφίξε τὰ δόντια σου, καὶ στὸν γκρεμνό, πέτα το, σοῦ λέω, πέτα το στὸν γκρεμνό, γλήγορα καὶ ἔρχονται, νά τους! Αὐτή, ποὺ ὡς τώρα μισογόγγυζε καθὼς ἔτρεχε, ξαφνιά βγάζει μιὰ φωνὴ ποὺ ἀντιλάλησε τὸ βουνό. Δὲν βάσταξε πολὺ ἡ φωνή. Γυρίζω νὰ ἰδῶ, κι' ἄλλο δὲν βλέπω παρὰ τὸν γκρεμνό! Τί ἔκανα τότε δὲν ξεύρω. Πρέπει νάπεσα κάτω ξερός. Πρέπει νάμεινα ἐκεῖ πολλὴν ὥρα στὰ σκοτεινά. Σὰν ἦρθα στὸ νοῦ μου τρομερὴ ἡσυχία σὲ κεῖνο τὸ μέρος! Τὸ μεγάλο τὸ κακὸ ἦταν τώρα κατὰ τὸ χωριό. Ἀπ' ἐκεῖ ἔβγαιναν οἱ φλόγες, ἀπ' ἐκεῖ ἤρχονταν τὰ μουγκρητὰ τῶν θεριῶν. Κάθισα νὰ συλλογιστῶ, ἂν ἦταν ἀλήθεια, ἂν ὠνειρευόμουν, ἂν ἤμουν τρελλός. Φώναξα τὴν Χριστίνα, τὴν ξαναφώναξα. Τοῦ κάκου, ἦταν ἀλήθεια! Γκρεμνίστηκε ἡ Χριστίνα μὲ τὸ μωρό. Νάτος ὁ γκρεμνός! Νά τὸ βάραθρο! Τί νὰ κάμω τώρα! Ἴσως ζῆ ἡ Χριστίνα, ἴσως δὲν ἔπαθε τίποτα, ἴσως λιγοθύμησε. Ἂς κάμω πὼς κατεβαίνω, νὰ ἰδῶ, να τὴν εὕρω, νὰ ζήσω ἢ νὰ πεθάνω μαζί της.

Κι' ἐκεῖ ποὺ ἔκανα νὰ κατέβω, μπάμ! καὶ σφυρίζει ἕνα βόλι στ' αὐτί μου. Αὐτὸ τὸ βόλι μ' ἔκανε ἔξω φρενῶν, γένηκα στ' ἀλήθεια τρελλός. Εἶχα μαζί μου μιὰ πιστόλα κι' ἕνα μαχαίρι. Ἀδειάζω τὴν πιστόλα μὲ χίλιες κατάρες καὶ τρέχω μὲ τὸ μαχαίρι καταπάνω στὸ κορμὶ ποὺ μισόβλεπα καὶ τὸ μέρος ὁποῦθε ἦρθε ἡ τουφεκιά. Ὡς που νὰ πάω κοντά του, αὐτὸς ξαπλώθηκε. Ὡστόσο οἱ τουφεκιὲς ἔπρεπε νάφεραν κι' ἄλλους κοντά μου, γιατὶ ἄκουα ἀντρικιὲς κουβέντες γύρω. Τί νὰ κάμω δὲν ἤξερα. Εἶπα: ἂς κρυφτῶ σὲ κανένα δέντρο ἀπάνω. Σκάλωσα λοιπὸν σὲ μιὰ ἀχλαδιὰ καὶ κρύφτηκα. Πῶς νὰ φύγω μονάχος μου χωρὶς τὴ Χριστίνα! Πρέπει νὰ τὴ βρῶ, ἔλεγα, καὶ θὰ τὴν βρῶ. Κάπου θὰ κοίτεται λιγοθυμισμένη. Μὰ θὰ γλυκοφέξῃ καὶ θὰ τὴ βρῶ.

Τρομερὴ κι' ἀτέλειωτη νύχτα! Καθόμουν ἀνάμεσα στ' ἀχλαδόκλαδα καὶ τοὺς ἔβλεπα καὶ περνούσανε δύο - δύο, τρεῖς - τρεῖς, πότε Τοῦρκοι, πότε δικοί μας. Ὅλες τὶς κατάρες κι' ὅλες τὶς προσευχὲς τὶς ἄκουσα ἐκείνη τὴ νύχτα. Κατάντησα σὰ μεθυσμένος. Φάντασμα θαρροῦσα πὼς ἤμουνα. Δὲν τὸ πίστευα πὼς ἤμουν ἐγώ, πὼς ἔπαθα τίποτις. Πήδηξα κάτω ἅμα γλυκόφεξε. Ψυχὴ πιὰ τώρα τριγύρω. Μήτ' ἀπ' τὸ χωριὸ δὲν ἔρχονταν κανένα βουητό, καθὼς τὴ νύχτα. Ἄρχιζαν καὶ κελαηδοῦσαν τὰ πουλιά, σὰ νὰ μὴ ἔτρεχε τίποτα. Πῆγα πρὸς τὸ γκρεμνό. Σὰν τὸ γίδι κατέβηκα. Κατεβαίνοντας κοιτάζω δύο ἀσπριδερὰ πράματα κάτω-κάτω. Μοῦ ἦρθε ζάλη καὶ θάπεφτα δίχως ἄλλο, μόνο ποὺ πιάστηκα ἀπ' ἕνα ἀγριόκλαδο. Σιγά-σιγὰ φτάνω κάτω, μὲ τὰ χέρια ματωμένα, φορέματα σκισμένα, καρδιὰ μαύρη καὶ σκοτεινή. Δὲν τὸ πίστευα πὼς ἦταν ἡ Χριστίνα ἐκείνη, μὲ τὸ μικρό της σφιγμένο ἀκόμη στὴν ἀγκαλιά της. Ἂν δὲν ἦταν ἀπὸ τὰ ροῦχα της, ἂν δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ σφιγμένο μικρό, ποῦ νὰ φαντασθῶ πὼς ὁ ματοκυλισμένος ἐκεῖνος καὶ χωματιασμένος βῶλος ἦταν ἡ γυναικούλα μου!

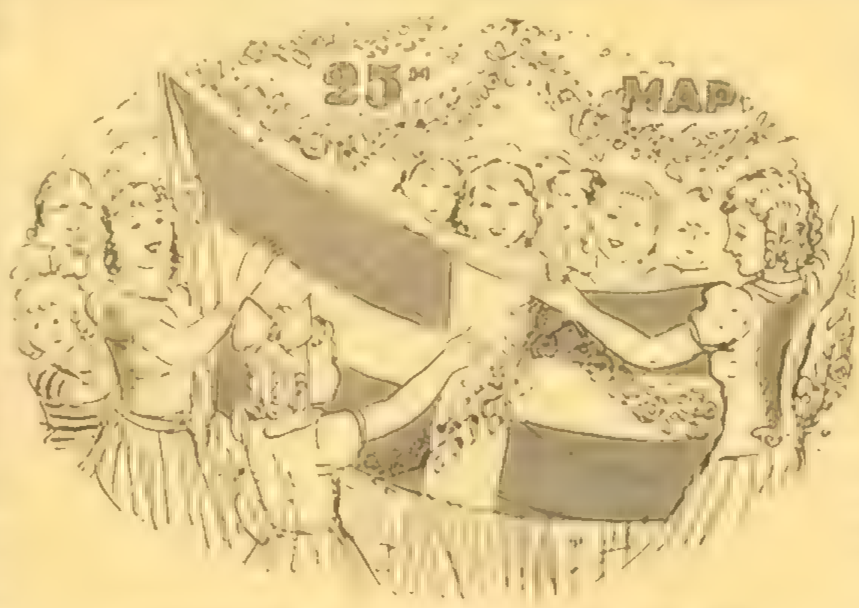
Καιρὸ δὲν εἶχα γιὰ κλάψες καὶ γιὰ μοιρολόγια.

Πέτρα μ' ἔκαμε ἡ νύχτα ποὺ πέρασε. Ὁ Θεὸς μὲ λυπήθηκε καὶ βρέθηκε ἕνας λάκκος κοντά μου. Τὸν ἐμεγάλωσα μὲ ὅ,τι κούτσουρα βρῆκα. Καὶ σὰν τάθαψα τ' ἀκριβά μου καὶ τὰ σκέπασα μὲ χῶμα καὶ πετράδια καὶ κατρακύλησα ἀπάνω - ἀπάνω κι' ἕνα μεγάλο λιθάρι καὶ χάραξα σταυρὸ μὲ ἕνα κεραμίδι, πῆρα τὰ κλαμένα μου μάτια κι' ἔφυγα κατὰ τὰ βουνά. Παρακαλοῦσα ν' ἀντάμωνα ἕναν τους μπροστά μου, νὰ δώσω καὶ νὰ πάρω μιὰ μαχαιριὰ καὶ νὰ γλυτώσω.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΛΗΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΑ

ΣΕ προηγούμενο σημείωμα εἴδαμε πῶς ἑωρτάσθηκε στὴν Κεφαλλωνιά, ποὺ ἦταν τότε μέρος τοῦ «Ἐλευθέρου Ἰονίου Κράτους» ἡ 25 Μαρτίου τοῦ 1846 καὶ 1847 ἀπὸ τὴν ὠργανωμένη κεφαλληνιακὴ νεολαία, ποὺ, κάτω ἀπὸ τὴν ξένη διοίκησι, διατηροῦσε ἀνεξάντλητο τὸν ἐνθουσιασμὸ γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ ἰδεῶδες. Σήμερα θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 25 Μαρτίου 1848 στ' Ἀργοστόλι, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς νεολαίας, καὶ τῶν κοριτσιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ πρῶτες καὶ καλλίτερες διατηροῦσαν ἄσβεστη τὴν πατριωτικὴ φλόγα στὴν καρδιά τους καὶ μέσα στὰ σεντούκια τους, ἐδιπλοκλείδωναν, μαζὶ μὲ τὰ προικιά τους, τὴν ἔνδοξη γαλανόλευκη!

Κεφαλλωνιτοποῦλες καμαρώνοντας τὴν Γαλανόλευκη σημαία μας

Τὴν πρωτοβουλία τοῦ ἑορτασμοῦ ἀνέλαβε τὸ «Δημοτικὸν κατάστημα», ἕνα, δηλαδή σωματεῖο Νέων Κεφαλλήνων, ποὺ διατηροῦσε ἀναγνωστήριο σ' ἕνα διαμέρισμα τῆς κατοικίας τοῦ Ἀννίνου Χωραφᾶ. Τὸ ἀναγνωστήριο αὐτὸ δὲν εἶχε ἄλλο σκοπὸ παρὰ τὸ πῶς θὰ μπορέση νὰ δημιουργήση στὶς ψυχὲς τῶν Νέων τῆς Κεφαλληνίας, ποὺ μάθαιναν στὰ σχολεῖα των πῶς δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλὰ Ἴονες, τὴν πίστι στὴν Ἐθνικὴ τους καταγωγὴ καὶ νὰ τοὺς κρατᾶν ὑπερηφάνους διὰ τὴν Ἑλληνικὴ αὐτὴ καταγωγή τους. Τὸ σπίτι ποὺ ἐστεγάζετο ἡ Νεολαία τῆς Κεφαλληνίας, δὲν ἦταν εὐρύχωρο, οὔτε, στὴν ὁδὸ Μιλτιάδου ποὺ εὑρίσκετο, μποροῦσε νὰ ἀποτελέση κέντρον ἐπιδείξεως κατὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἑορτή. Ἔτσι οἱ Νέοι Κεφαλλῆνες ἐνοικιάζουν ἀμέσως τὸ σπίτι τοῦ Σ. Φωκᾶ Ἀλεξανδράτου στὸν κεντρικὸ παραλιακὸ δρόμο τῆς πόλεως καὶ ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ δρᾶσις. Πρῶτα ὁ ἔρανος διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἑορτῆς. Ὅλοι σπεύδουν νὰ προσφέρουν τὸ κατὰ δύναμιν: Δὲν λείπει οὔτε ὁ ὀβολὸς τῆς χήρας! Ὁ ἐργάτης, ὁ ἀγρότης, ὁ κτηματίας, ὁ βοσκός, ὁ πλούσιος καὶ ὁ πένης, προσφέρουν... Ὅσοι δὲν ἔχουν προσφέρουν εἰς εἶδος. Καὶ αἱ νεάνιδες τῆς Κεφαλληνίας καὶ αὐταὶ μὲ τὴν σειράν των προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Ἡ καλὴ σύζυγος τοῦ ἥρωος τῆς Κεφαλληνιακῆς ριζοσπαστικῆς κινήσεως, ἡ Χρυσάνθη Ἠλία Ζερβοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κοριτσιῶν ράπτει τὰς σημαίας, κεντᾷ τὰ λάβαρα, ἑτοιμάζει τὰς κυανολεύκους ταινίας, ποὺ θὰ διακοσμήσουν τὸ δημοτικὸ κατάστημα.

Κεντοῦν τὰς σημαίας μὲ τὴν ἱερὴ προσδοκία ὅτι αὐτὲς δὲν θὰ γαλουχήσουν παιδιὰ προωρισμένα νὰ μείνουν σκλάβοι. Καὶ μὲ τὰ ὄνειρα αὐτά, τραγουδοῦν, ἐνῶ ἡ βελόνη διαγράφει στὸ κενὸν ἀκούραστα τὰ ἀλλεπάλληλα τόξα της:

Τὰ ρόδα, τὰ τριαντάφυλλα, τῆς ἄνοιξης καμάρι
τὰ λούλουδα, οἱ ζέφυροι, ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι,
χάνουν τὴν ὀμορφάδα τους στὴ σκλαβωμένη γῆ...

Ἔτσι κι' ἐδῶ ἀνθίζανε τὰ θέλγητρα, τὰ κάλη
μιὰ μέρα ἡ πατρίδα μας, ἦταν λαμπρά, μεγάλη!
Καὶ πῶς τὴν ἐφαρμάκωσεν ἡ τρομερὴ σκλαβιά!

Πάνω ἀπ' τὰ ψηλώματα τὸ ἄξιο παλληκάρι,
ξανοίγει τὴν πατρίδα του μὲς στῆς σκλαβιᾶς τὰ βάρη
καὶ νὰ τῆς δώση πρόθυμο γυρεύει ἐλευθεριά!...

* * *

Καὶ ἡ μεγάλη ἡμέρα ξημερώνει!... Τὸ «Δημοτικὸ κατάστημα» εἶναι πανηγυρικὰ διακοσμημένο! Τὰ Ἐθνικὰ χρώματα παντοῦ ὑπενθυμίζουν εἰς ὅλους ὅτι ἡ γῆ τῆς Κεφαλληνίας εἶναι καὶ παραμένει Ἑλληνική! Τὰ κανδήλια, οἱ φανοί, τὰ πάντα εἰς τὴν θέσιν των. Ἐνθουσιώδεις ἐπιγραφαὶ συμπληρώνουν τὸν διάκοσμον, ἐνῷ αἱ εἰκόνες τοῦ ἀγῶνος ὑπενθυμίζουν σὲ κάθε στιγμὴ ὅτι οὐδεμία θυσία εἶναι ἀρκετὴ ὅταν πολεμάη κανεὶς διὰ τὴν Πατρίδα του...

Ὁ Θεὸς βοηθεῖ τοὺς ἑορταστὰς καὶ ὁ οὐρανὸς ἐμφανίζεται αἴθριος! Στὶς 7½ π. μ. τὸ κατάστημα εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ τοὺς ἑορταστάς! Ὁ Γεράσιμος Λιβαδᾶς, ὁ Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβᾶτος, ὁ Ἰωσὴφ Μομφερρᾶτος, οἱ ἀδελφοὶ Ἰωάννου Μεταξᾶ Λισσαίου, προσέρχονται καὶ δίδουν τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑορτασμοῦ. Ὁ Λιβαδᾶς μὲ τὴν ἠχηράν του φωνὴν ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἑορτασμὸς θὰ ἀρχίση μὲ τὴν ἀνάρτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ καταστήματος. Καὶ τὴν παραλαμβάνει ἐπὶ τοῦ κοντοῦ της μήκους πέντε μέτρων καὶ τὴν τοποθετεῖ εἰς τὸν ἐξώστην. Ρίγη συγκινήσεως καταλαμβάνουν τοὺς ἑορταστὰς καὶ μία φωνὴ ἀντηχεῖ·

— Ζήτω ἡ Ἕνωσις...

Ὁ Σταῦρος Ι. Μεταξᾶς ἀναφωνεῖ καὶ αὐτός:

— Καταστραφήτω τῶν ξενικὸν στοιχεῖον.

Ὅλοι ἐπαναλαμβάνουν:

— Καταστραφήτω!

Καὶ τότε ὅλοι, δαφνηφοροῦντες, μεταβαίνουν ἐν σώματι εἰς τὸ προξενεῖον καὶ παραλαμβάνουν τὸν Ἕλληνα πρόξενον Χουρμουσιάδην.

Ἀργότερον ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενείου ὁ Ἕλλην πρόξενος ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ «γνησίου Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς μεγαθύμου Κεφαλληνίας».

Εἰς τὸ «Δημοτικὸ κατάστημα» συγκεντροῦνται 50 ἄρτοι ἀπὸ ἀρτοκλασίας γενομένας εἰς διαφόρους ναούς. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ γίνη ἡ διανομή: Τέσσαρες ἱερεῖς ἐπιστρατεύονται διὰ τὴν διανομὴν τῶν ἄρτων εἰς τοὺς τρισχιλίους περίπου ἑορταστάς!.... Οἱ ἱερεῖς παραδίδουν τὸν ἄρτον καὶ ψιθυρίζουν:

— Εὐλογία Κυρίου καί.....

— Ἕνωσις, ἀπαντᾷ ὁ ἑορταστὴς καὶ παραλαμβάνει τὸν ἄρτον!...

— Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἕνωσις, ἐπαναλαμβάνει ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ εὐχὴ αὐτὴ καθιεροῦται πλέον ἀντὶ τοῦ «Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἔλεος» εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Κεφαλληνίας μέχρι τῆς ποθητῆς ἡμέρας, ποὺ ὁ ἀρχηγὸς τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος Α' προσθέτει εἰς τὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος τὰς ἑπτὰ περικαλλεῖς τοῦ Ἰονίου νήσους.

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ κυρία Ζερμάττ κι' ἡ Τζέννυ ἔμειναν μαζί. Κι' ὅταν τελείωσε ἡ μακρυνήτους συνομιλία, ἡ Μπέτση φάνηκε σχεδὸν ἀποφασισμένη νὰ ὑποστῆ τὸν χωρισμὸ καρτερικά.

Ὁ κ. Ζερμάττ κι' ὁ Φρίτς μπῆκαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη κι' ἡ Τζέννυ εἶπε στὸν πρῶτο:

— Πατέρα, — ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὸν ὠνόμαζε ἔτσι, — δῶστε μου τὴν εὐχή σας, ὅπως μοῦ τὴν ἔδωσε πρὸ ὀλίγου κι' ἡ μητέρα μου... Ἀφῆστε με... ἀφῆστε μας νὰ πᾶμε στὴν Εὐρώπη!... Τὰ παιδιά σας θὰ ξαναγυρίσουν... μὴ φοβηθῆτε πὼς θὰ τὰ χωρίση ποτὲ τίποτε ἀπὸ σᾶς!... Ὁ συνταγματάρχης Μόντροζ εἶναι ἄνθρωπος μὲ καρδιά, ποὺ θὰ θελήση νὰ ξεπληρώση τὸ χρέος τῆς κόρης του!... Ἂς ἔλθη ὁ Φρίτς νὰ τὸν βρῆ στὴν Ἀγγλία... Ἐμπιστευθῆτε μας καὶ τοὺς δυό... Ὁ γυιός σας σᾶς ἐγγυᾶται γιὰ μένα ὅπως ἐγὼ σᾶς ἐγγυῶμαι γι' αὐτόν!...

Ἰδοὺ τί ἀποφασίστηκε στὸ τέλος, μὲ τὴ συγκατάθεσι τοῦ κυβερνήτη τοῦ «Ξιφία»: Ἡ οἰκογένεια Οὐόλστων ποὺ θἄβγαινε νὰ κατοικήση στὸ νησί, θἄφινε θέσεις ἐλεύθερες στὴν κορβέττα. Καὶ θὰ τὶς ἔπαιρναν ὁ Φρίτς, ὁ Φραγκῖσκος κι' ἡ Τζέννυ μαζὶ μὲ τὴ Ντόλλ, τὴ μικρότερη κόρη τοῦ κυρίου Οὐόλστων, ποὺ θὰ πήγαινε νὰ βρῆ τὸν ἀδελφό της στὸ Κεϊπτάουν καὶ θὰ τὸν ἔπαιρνε νὰ γυρίσουν στὴ Νέα - Ἐλβετία μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του. Ὅσο γιὰ τὸν Ἐρνέστο καὶ τὸν Τζάκ, αὐτοὶ δὲν ἤθελαν καθόλου ν' ἀποχωρισθοῦν τοὺς γονεῖς τους.

Ἡ ἀποστολὴ ποὺ εἶχεν ἀναλάβει ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων, εἶχε τελειώσει πρῶτο, γιατὶ βρῆκε τὴ Τζέννυ Μόντροζ, τὴ μόνη ποὺ ζοῦσε ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τῆς «Δορκάδος»· ἔπειτα γιατὶ εἶχε ἀνακαλύψει κι' ἕνα ἄγνωστο νησί, αὐτὴ τὴ Νέα - Ἐλβετία, ποὺ μποροῦσε νὰ γίνη ἕνας ἐξαίρετος σταθμὸς γιὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα στὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανό.

Κι' ἐπειδὴ ὁ κ. Ζερμάττ, ποὺ τὴν εἶχε δική του μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ «πρώτου καταλαβόντος», ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴ χαρίση στὴ Μεγάλη Βρεττανία, ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων ὑποσχέθηκε νὰ ἐνεργήση κι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι καὶ νὰ φέρη τὴν ἀποδοχὴ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἦταν λοιπὸν πιθανὸν ὅτι ὁ «Ξιφίας» θὰ ξαναγύριζε γιὰ νὰ κάμη κατοχή. Τότε θἄφερνε τὸν Φρίτς, τὸν Φραγκῖσκο, τὴν Τζέννυ Μόντροζ, ἔπειτα θἄπαιρνε ἀπὸ τὸ Κεϊπτάουν τὸν Τζέϊμς Οὐόλστων, τὴν ἀδελφή του Ντόλλ, τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του. Ὅσο γιὰ τὸν Φρίτς, θἄβγαζε μὲ τὴ συγκατάθεσι τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Ζερμάττ, τ' ἀναγκαῖα χαρτιὰ γιὰ τὸ γάμο του, γάμο ποὺ ὁ συνταγματάρχης Μόντροζ θἄταν εὐτυχὴς νὰ ἐπιδοκιμάση, κι' ἴσως μάλιστα θὰ ἤθελε νὰ συνοδεύση τὸ νεαρὸ ἀνδρόγυνο στὴ Νέα - Ἐλβετία.

Αὐτὰ λοιπὸν ἀποφασίστηκαν· ναί, ἀλλὰ πάντα μὲ πολὺ μεγάλη λύπη μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς, θἀποχωρίζουνταν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Ζερμάττ, ἔστω καὶ γιὰ λίγον καιρό. Εἶναι ἀλήθεια ὅμως, ὅτι μὲ τὸ γυρισμὸ τοῦ Φρίτς, τοῦ Φραγκίσκου, τῆς Τζέννυ, τοῦ πατέρα της καὶ μερικῶν ἴσως ἀποίκων, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν — μεγάλη εὐτυχία περίμενε τὴν οἰκογένεια, εὐτυχία στὸ ἑξῆς ἀδιατάρακτη, κι' εὐτυχισμένο θὰ ἦταν τὸ μέλλον τῆς ἀποικίας.

Ἄρχισαν γρήγορα οἱ προετοιμασίες. Λίγες ἡμέρες ἀκόμη κι' ὁ «Ξιφίας» θἄταν ἕτοιμος νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ὅρμο ἐκεῖνο τῆς δυτικῆς ἀκτῆς, ποὺ γιὰ τιμὴ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὠνομάσθηκε «Ὅρμος τοῦ Ξιφία». Μόλις τελείωνε ἡ ἐπισκευή, μόλις ἔμπαιναν πάλι στὴ θέσι τους τὰ ξάρτια, ἡ κορβέττα θὰ ξεκινοῦσε γιὰ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Καλῆς Ἐλπίδος.

Ἡ Τζέννυ θέλησε νὰ πάρη μαζί της, ἢ καλύτερα νὰ φέρη στὸν συνταγματάρχη Μόντροζ, μερικὰ πράγματα ποὺ εἶχε κατασκευάσει μὲ τὰ χέρια της στὸν Ἀναμμένο - Βράχο. Πολὺ φυσικό, ἀφοῦ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τῆς θύμιζε τὴ ζωὴ ἐκείνη ποὺ ἔζησε ἡ γενναία κόρη, δυὸ χρόνια ὁλομόναχη στὴν ἐρημιά! Ἔτσι ὁ Φρίτς ἔλαβε τὴ φροντίδα νὰ μεταφέρη στὸ πλοῖο τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ποὺ τὰ πρόσεχε σὰ θησαυρό.

Ὁ κ. Ζερμάττ ἐμπιστεύθηκε στοὺς δυὸ γυιούς του ὅ,τι πρᾶγμα εἶχε ἀξία ἐμπορικὴ καὶ μποροῦσε νὰ πουληθῆ στὶς ἀγορὲς τῆς Ἀγγλίας: τὰ μαργαριτάρια, παραδείγματος χάρι, ποὺ εἶχε μαζέψει ἄφθονα καὶ ποὺ θἄδιναν ἕνα ποσὸ σημαντικό, τὰ κοράλλια ποὺ εἶχε ψαρέψει στὰ νησάκια τοῦ ὅρμου τοῦ Ναυτίλου, τὰ μοσχοκάρυδα, τὶς βανίλλιες καὶ τ' ἄλλα πολύτιμα ἀρωματικά, ποὺ γέμισαν πολλοὺς σάκκους.

Μὲ τὰ χρήματα ποὺ ἔπαιρνε ὁ Φρίτς ἀπὸ τὴν πώληση τῶν διαφόρων αὐτῶν προϊόντων, θ' ἀγόραζε ὅσα πράγματα θὰ ἀναγκαιοῦσαν στὴν ἀποικία καὶ θὰ τὰ ἐφόρτωνε στὸ πρῶτο πλοῖο, ποὺ θὰ ἔφερνε τοὺς μέλλοντας ἀποίκους τῆς Νέας Ἐλβετίας. Κι' ἂν καθένας ἀπ' αὐτοὺς θὰ εἶχε καὶ τὰ πράγματά του, τὸ φορτίο θἄταν βέβαια σημαντικὸ καὶ θὰ χρειαζόταν ἕνα πλοῖο μὲ πολλῶν ἑκατοντάδων τόνων χωρητικότητα.

Ἀλλὰ ὁ κ. Ζερμάττ ἔκαμε καὶ μερικὲς ἀνταλλαγὲς μὲ τὸν ὑποπλοίαρχο Λίττλστων. Ἔτσι προμηθεύθηκε ἀρκετὰ βαρέλια κρασὶ καὶ ρακή, καθὼς καὶ ροῦχα, ἀσπρόρρουχα καὶ πολεμοφόδια, δηλαδὴ καμμιὰ

Τὸ καγιὰκ δὲν ἔδειξε διάθεσι νὰ πλησιάση περισσότερο.

δωδεκαριὰ βαρέλια μπαρούτη, σφαῖρες καὶ σκάγια. Ἀφοῦ ἡ Νέα Ἑλβετία ἐπαρκοῦσε στὶς ἀνάγκες τῶν κατοίκων της, ἔπρεπε προπάντων νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ λειτουργία τῶν πυροβόλων ὅπλων. Κι' ὄχι μόνο γιὰ τὸ κυνῆγι ποὺ τοὺς ἔτρεφε, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἄμυνά τους, στὴν πολὺ ἄλλως τε ἀπίθανη περίπτωσι ποὺ οἱ κάτοικοι θὰ εἶχαν ν' ἀντικρούσουν καμμιὰ ἐπίθεσι πειρατῶν ἢ καὶ ἰθαγενῶν ἀγρίων, γιατὶ μπορεῖ νὰ κατοικοῦσαν τέτοιες φυλὲς στὸ ἀνεξερεύνητο ἀκόμη μέρος τοῦ νησιοῦ, πίσω ἀπ' τὰ μεσημβρινά του βουνά.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτά, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ξιφία» ἐπιφορτίσθηκε νὰ φέρη στὶς οἰκογένειες τῶν ἐπιβατῶν ποὺ εἶχαν χαθῆ, ὅσα πολύτιμα κοσμήματα καὶ χρήματα δικά τους βρέθηκαν μέσα στὸ πλοῖο «Λάνδλορδ». Ἦταν πράγματα πολλῶν χιλιάδων φράγκων, βραχιόλια, περιδέραια, ρολόγια χρυσᾶ κι' ἀσημένια, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐμπορική τους ἀξία, γιὰ τοὺς συγγενεῖς ἐκείνων ποὺ πνίγηκαν, ἦταν καὶ πολύτιμα ἀναμνηστικά.

Ὅσο γιὰ τὸ ἡμερολόγιο τῆς ζωῆς του ποὺ κρατοῦσε τακτικὰ ὁ κ. Ζερμάττ, ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ βγῆκε στὴ Νέα Ἑλβετία, ὁ Φρίτς θὰ τὄπαιρνε στὴν Ἀγγλία νὰ τὸ δημοσιεύση, γιὰ νὰ ἐπικυρωθῆ ἔτσι τὸ ὄνομα, ποὺ εἶχαν δώσει οἱ ναυαγοὶ στὸ ἄγνωστο ἐκεῖνο νησὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὅλες αὐτὲς οἱ προετοιμασίες ἐτελείωσαν τὴν παραμονὴ τοῦ ἀπόπλου. Ὅσες ὧρες τοῦ εἶχαν ἀφήσει οἱ ἀσχολίες του, ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων τὶς εἶχε περάσει μὲ τὴν οἰκογένεια Ζερμάττ. Ἐννοεῖται, ὅτι μεγάλη φιλία κι' οἰκειότης εἶχε ἀναπτυχθῆ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐλπίζανε πὼς τὸ πολὺ σ' ἕνα χρόνο, ἀφοῦ ἐστάθμευε στὸ Ἀκρωτῆρι κι' ἀφοῦ ἔπαιρνε στὸ Λονδῖνο τὶς διαταγὲς τοῦ Ναυαρχείου, σχετικὲς μὲ τὴν Ἀποικία, ὁ «Ξιφίας» θὰ γύριζε πίσω νὰ κάμη ἐπίσημη κατοχὴ στ' ὄνομα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Καὶ μὲ τὸν γυρισμὸ αὐτόν, ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ θὰ ἑνώνουνταν, γιὰ νὰ μὴν ξαναχωρισθῆ πιὰ ποτέ.

Κι' ἔφθασε ἡ 19 τοῦ Ὀκτώβρη.

Ἀπὸ τὴν παραμονή, ἡ κορβέττα, ποὺ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸν Ξιφία, ἀγκυροβόλησε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία.

Θλιβερὴ ἡμέρα γιὰ τὸν κ. καὶ τὴν κυρία Ζερμάττ, τὸν Τζὰκ καὶ τὸν Ἐρνέστο, ποὺ θ' ἀποχωριζόταν αὔριο τὸν Φρίτς, τὸν Φραγκίσκο καὶ τὴν Τζέννυ· θλιβερὴ ἐπίσης γιὰ τὸν κύριο καὶ τὴν κυρίαν Οὐόλστων, ἀφοῦ θὰ ἔφευγε μὲ τὸν «Ξιφία» κι' ἡ κόρη τους Ντόλλ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ἔπρεπε νὰ δείξουν γενναιότητα ἀνώτερη ἀπὸ τὴ δύναμί τους· μὰ πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ κρατήσουν τὰ δάκρυά τους;

Ὁ κ. Ζερμάττ ἀγωνιζόταν νὰ κρύψη τὴν συγκίνησί του, μὰ δὲν τὸ κατώρθωνε. Ὅσο γιὰ τὴν Μπέτση καὶ τὴν Τζέννυ, αὐτὲς ἔκλαιγαν στὴν ἀγκαλιὰ ἡ μιὰ τῆς ἄλλης, σὰν μητέρα καὶ κόρη ποὺ χωρίζουνται. Πρωΐ-πρωΐ, ἡ μεγάλη βάρκα ἔφερε τοὺς ἐπιβάτες στὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅσο ὅμως γρήγορο καὶ ἂν ἦταν τὸ κίνημα τοῦ φιδιοῦ, ὁ Χασὰν ἀκόμα πιὸ γρήγορος εἶχε γυρίσει πλάϊ τὸ κεφάλι, καὶ τὸ στόμα τῆς Ἀλὰ καρφώθηκε στὶς σηκωμένες βελόνες τοῦ λαιμοῦ του. Μὲ τὸ δυνατὸ αὐτὸ χτύπημα τὰ χείλια καὶ οἱ μασσέλες τῆς Ἀλὰ τρυπήθηκαν. Μὰ ἂν καὶ πόνεσε φριχτὰ καὶ τῆς ἔτρεχε τὸ αἷμα, ὥρμησε ξανὰ λυσσασμένη ἐνάντια στὸ Χασάν. Καὶ πάλι ὅμως οἱ βελόνες του χώθηκαν βαθειὰ στὴ σάρκα της. Μὰ δὲν εἶχε ἄλλον τρόπο νὰ παλαίψη. Ἂν ἔκανε νὰ φύγη, ὁ σκαντζόχοιρος θὰ τὴν τσάκωνε ἀμέσως, γιατὶ αὐτὸς τρέχει πολὺ πιὸ γρήγορα ἀπὸ ἕνα φίδι.

Ἡ βερβερίτσα στὸ μεταξὺ εἶχε πάρει κουράγιο καὶ μ' ἕνα σάλτο βρέθηκε ψηλὰ σ' ἕνα κλῶνο τῆς φλαμουριᾶς. Ἐκεῖ βάλθηκε νὰ σκουπίζη τὸν ἱδρῶτα τῆς ἀγωνίας της, φροντίζοντας συνάμα νὰ παρακολουθῆ καὶ τὴν πάλη, ποὺ ξακολουθοῦσε ἀπὸ κάτω. Μα ἦταν δυνατὸν ὁ Χασάν, αὐτὸς ὁ βαρὺς σκαντζόχοιρος, νὰ εἶναι ἀντίπαλος τῆς παντοδύναμης Ἀλά, ποὺ γιομίζει ὅλο τὸ δάσος τρομάρα; Καὶ ὅμως ἔτσι ἦταν! Καὶ ἡ καρδιὰ τῆς βερβερίτσας χτυποῦσε ἀπὸ ἐνθουσιασμό.

— Τὸν κορόϊδεψα τὸν κακομοίρη πρίν, μὰ θὰ διορθώσω τὸ λάθος μου, ψιθύρισε.

Μὲ μιᾶς ὅμως οἱ σκέψεις της σταμάτησαν, γιατὶ εἶδε τὸ Χασὰν νὰ βγάζη σιγὰ-σιγὰ τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ ἐρεθίση τὴν Ἀλὰ νὰ τοῦ ριχτῆ. Καὶ πραγματικὰ τὸ φίδι ἔκαμε μιὰ καινούργια δοκιμή, μὰ σὰν τὴν πρώτη φορὰ τὸ ἀνοιχτό της στόμα καρφώθηκε πάλι στὶς ἀγκίδες τοῦ σκαντζόχοιρου. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ὑποχώρησίς της ἦταν περισσότερο ἀδυνατισμένη. Τὸ αἷμα της ἔτρεχε ποτάμι.

Σφυρίζοντας μὲ τὸ πληγωμένο κεφάλι χτυποῦσε τώρα ἀκατάπαυστα τὸν ἐχθρό της, σὰ νὰ τὴν εἶχε μεθύσει ὁ πόνος καὶ ἡ λύσσα. Ἔμοιαζε μ' ἕνα σφυρὶ τυφλὸ καὶ ἀναίσθητο, ποὺ κτυπᾶ χωρὶς νὰ νοιώθη. Μὰ τὸ Χασὰν δὲν τὸν ἄγγιζε κανένα δάγκωμα. Μόνο οἱ ἀγκίδες του εἴχανε ματώσει ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς ὀχιᾶς, ἐνῷ οἱ κινήσεις του ἔμεναν πάντα γρήγορες, ἐπιδέξιες καὶ ὑπολογισμένες.

Ἐκεῖ, ξάφνου, σ' ἕνα κίνημα γεμάτο ἀδυναμία καὶ κούρασι ἡ ὀχιὰ ἔγειρε τὸ κομψὸ της ματωμένο κεφάλι στὸ κουλουριασμένο της κορμί, σφίχτηκε πιὸ πολὺ κι' ἔμεινε ἀκίνητη.

Τότε ὁ Χασὰν μ' ἕνα σάλτο βρέθηκε πάνω της καὶ μὲ μιὰ δαγκωματιὰ τῆς ἔκοψε τὸ λαιμό. Τὸ φίδι σπαρτάρισε δυὸ τρεῖς φορὲς καὶ πιὰ δὲν κουνήθηκε. Ἡ Ἀλα ἦταν νεκρή.

Ἀναστεναγμὸς ἀνακούφισης πέρασε τὸ δάσος. Τὸ σφύριγμα τῆς ὀχιᾶς τὸ εἶχαν ἀκούσει ἄπειρα μικρὰ ζῶα καὶ ὅλα ἔνοιωσαν τὴν παγερὴ πνοὴ τοῦ θανάτου στὴν καρδιά. Πολλὰ τὸ εἶχαν βάλει στὰ πόδια, μὰ ἦταν καὶ πολλὰ ποὺ ἀπόμειναν παρακολουθῶντας τὴν τολμηρὴ πάλη. Τώρα τὸ νέο σκορπίστηκε παντοῦ. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τῆς φλαμουριᾶς ἕνας κόρακας πῆρε τὸ φύσημά του μὲ φτεροκόπημα βαρὺ καὶ σκίζοντας τὴν πράσινη ἐρημιά, ποὺ ἁπλωνότανε κάτωθε του σὰ θάλασσα μὲ φυλλένιους κυματισμοὺς φώναξε:

—Ἡ ὀχιά, ἡ Ἀλά, νικήθηκε! Τὴ σκότωσε ὁ Χασάν.

—Γιατὶ σκούζει ἔτσι αὐτός; σκέφτηκε ὁ σκαντζόχοιρος πηγαίνοντας πρὸς τὸ ρυάκι. Τὸ σπουδαῖο τὸ πρᾶμα! Σὰ νἄτανε βολετὸ νὰ γίνη διαφορετικά. Καὶ βουτῶντας τὸ μυτερό του μουσοῦδι στὸ νερὸ ἤπιε. Πίσω του στὸ μέρος τῆς πάλης τὰ χόρτα καὶ τὰ λουλούδια σιγὰ-σιγὰ ἀνασηκώνονταν, μὰ ἡ Λῆ, ἡ βερβερίτσα, στὴν κορφὴ τῆς φλαμουριᾶς ἦταν ἀκόμα ντροπιασμένη μὲ τὸ φέρσιμό της ἀπέναντι στο Χασάν.

Σὲ λίγο ἡ Ζόζα ἡ νεροφίδα ἔβγαζε κι' αὐτὴ τὸ κεφάλι της μέσα ἀπὸ μιὰ τούφα βοῦρλα καὶ ἔλεγε στὸ Χασάν:

— Μπράβο σας.... Συγχαρητήρια.... Πρώτης τάξεως κατόρθωμα!

— Μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ τοῦ δίνετε; τὸ καλὸ ποὺ σᾶς θέλω.... Ἦταν ἡ ἀπάντησι τοῦ Χασάν.

Τὸ κεφάλι τῆς Ζόζας ἐξαφανίστηκε σὰ νὰ μὴν εἶχε φανῆ ποτέ!

— Τὸν παλιοσκαντζόχοιρο ! ἔλεγε καθὼς ἔφευγε. Ἀκοῦς ἐκεῖ! Ὅμως ἀλλοίμονό του, ἂν καταδεχτῶ ποτὲ νὰ παλαίψω μαζί του. Ὡστόσο ὁ Χασὰν τὴν εἶχε ξεχάσει, ὅπως εἶχε ξεχάσει καὶ ὅ,τι εἶχε συμβῆ. Μονάχα ἕνα θυμότανε, τὴ συνομιλία του μὲ τὴ Λῆ καὶ τὸ προσβλητικό της φέρσιμο.

— Τί τρελλὸς ποὺ εἶμαι, εἶπε ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμή, νὰ ξεχνῶ ποιὸς εἶμαι καὶ τί μπορῶ νὰ κατορθώσω, μόνο καὶ μόνο γιατὶ μιὰ βερβερίτσα σκαρφαλώνει ὡς τὴν κορφὴ ἑνὸς δέντρου κι' ἐγὼ δὲν μπορῶ.... οὔτε καὶ θὰ ζητήσω πιὰ φιλοξενία ἀπὸ κανένα. Εἶμαι καὶ θὰ μείνω σκαντζόχοιρος, θέλω νὰ μείνω σκαντζόχοιρος.

ΤΕΛΟΣ

Ὁ εὐτυχὴς Βασιλεὺς

Ἔτσι εἶναι γνωστὸς ὁ βασιλεὺς Γουσταῦος ὁ 5ος τῆς Σουηδίας, ποὺ φέτος γιώρτασε τὰ ὀγδόντα του χρόνια καὶ εἶναι ὁ πιὸ γέρος βασιλεὺς ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς ὅλου τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Μεγάλου Πολέμου κατώρθωσε νὰ συνεννοηθῆ μὲ τὴ Δανία καὶ τὴ Νορβηγία καὶ τὰ τρία αὐτὰ κράτη ἔμειναν οὐδέτερα.

Εἶναι εὐτυχισμένος ὅταν βλέπη καὶ τὸ λαό του εὐτυχισμένο. Τὸ ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων κορωνῶν δῶρο ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ λαὸς στὴν ἐπέτειο τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος του, τὸ διέθεσε γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, γιὰ τοὺς ὁποίους κάθε χρόνο ξοδεύει πολλὰ ἑκατομμύρια καὶ ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερό του ταμεῖο.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» ἤρχισαν ἐργαζόμενα διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν τῆς ἀνοίξεως. Παντοῦ ὀργανοῦνται αἱ ἀθλητικαὶ ὁμάδες τῶν σχηματισμῶν. Ἕως τὴν 10ην Δεκεμβρίου θὰ ἔχουν συγκροτηθῆ ὅλων τῶν σχηματισμῶν μας αἱ ἀθλητικαὶ ὁμάδες. Ἐν τῷ μεταξὺ παντοῦ ἐξευρίσκονται χῶροι οἱ ὁποῖοι καταλλήλως διαρρυθμιζόμενοι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν Φαλαγγιτῶν, θὰ γίνουν τέλεια «πρόχειρα γυμναστήρια», ὅπου θὰ προπονοῦνται οἱ ἀθληταὶ τῆς Ὀργανώσεως καὶ θὰ γίνουν ἀργότερον οἱ τοπικοὶ τῶν σχηματισμῶν ἀγῶνες, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν νικητῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ μετακληθοῦν ἀργότερον εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῆς «Ε. Ο. Ν.».

Ἐκ παραλλήλου ὅλα τὰ μεγάλα τμήματα τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» ἤρχισαν προετοιμαζόμενα διὰ τοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας πρωταθλήματος τῆς «Ε. Ο. Ν.», οἱ ὁποῖοι προεκηρύχθησαν ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς «Ε. Ο. Ν.».

Οἱ ποδοσφαιρικοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας» θὰ καθιερωθοῦν ἐτήσιοι, θὰ τελοῦνται δὲ ὡς γνωστὸν βάσει τῶν ἐπισήμων κανονισμῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἂς μὴ νομισθῆ ὅμως ὅτι ἕως τώρα δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ποδοσφαιρικὴν κίνησιν ἡ «Ε. Ο. Ν.». Εἰς πολλὰ ἐπαρχιακὰ ἀθλητικὰ κέντρα, ἀπὸ πολὺ ἤδη καιρὸ ἔχουν συγκροτηθῆ ὁμάδες ποδοσφαίρου ἀπὸ Φαλαγγίτας. Αἱ ἐν λόγῳ δὲ ὁμάδες δὲν διακρίνονται μόνον διὰ τὴν ἀρτίαν ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἐμφάνισίν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἦθος τῶν στελεχῶν των. Οἱ ἀγῶνες τῶν ἐν λόγῳ ὁμάδων προσελκύουν φυσικὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τῆς «Ε. Ο. Ν.», ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν φιλάθλων κάθε τόπου.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ἀπὸ αὔριον Κυριακὴν 4ην Δεκεμβρίου, τὸ τοπικὸν ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα Ἀθηνῶν καθὼς καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γείτονος πόλεως τοῦ Πειραιῶς, εἰσέρχονται εἰς τὴν τελικὴν των φάσιν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, προπορευομένη τῶν μεγάλων ἀντιπάλων της, θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὁμάδας τῆς Α. Ε. Κ. καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀντιμετωπίζει τὴν ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡττήθη εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τοῦ πρωταθλήματος.

Ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ ἂν ἡττηθῆ ἀπὸ τὰς ὁμάδας τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Α. Ε. Κ. θὰ προπορεύεται πάλιν τοῦ πρωταθλήματος. Θὰ ἔχῃ εἰς βάρος της δύο ἥττας καὶ μίαν ἰσοπαλίαν, ὅπως καὶ ἡ Α. Ε. Κ. καὶ ὁ Ἀπόλλων. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι θὰ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὰ εὐρύτατα σκὸρ τῶν ἀγώνων της τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ πρωταθλήματος.

Εἰς τὸ πρωτάθλημα τοῦ Πειραιῶς ἡ ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ θὰ πρέπῃ νὰ νικήσῃ τὴν ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ μὲ καλλίτερον ἀποτέλεσμα αὐτοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἡττήθη, διὰ νὰ προηγηθῆ εἰς τὴν κατάταξιν.

Ὅταν τελειώσουν οἱ ἀγῶνες τῶν πρωταθλημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θὰ ἀρχίσουν οἱ φιλικοὶ ἀγῶνες τῆς περιόδου τῶν ἑορτῶν καὶ οἱ ἀγῶνες πρὸς τὴν ξένην ὁμάδα ποὺ σκέπτεται νὰ μετακαλέσῃ ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία.

Μετὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν πρὸς τὰς Πειραϊκὰς ὁμάδας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλητρίας Νότου.

Τρεῖς Πειραϊκαὶ ὁμάδες θὰ ἀντιμετωπίσουν ἀλληλοδιαδόχως τὰς πέντε Ἀθηναϊκάς — ἡ «Δάφνη» ἀπεκλείσθη τῶν ἀγώνων τούτων ὡς τελευταία τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος — καὶ ἡ ὁμὰς τῶν δύο συγκροτημάτων (Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς) ποὺ θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς περισσοτέρους βαθμοὺς θὰ ἀνακηρυχθῆ πρωταθλήτρια.

Ἡ ὁμὰς αὐτὴ θ' ἀντιμετωπίσῃ, διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλητρίας Ἑλλάδος, τὴν πρωταθλήτριαν Βορρᾶ. Καὶ ἡ νικήτρια τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ θὰ κερδίσῃ τὸν τιμητικώτερον τῶν τίτλων τοῦ ποδοσφαίρου μας. Θὰ ἀνακηρυχθῆ «Πρωταθλήτρια Ἑλλάδος 1938-1939».

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες μικτῶν ὁμάδων πόλεων, εἰς τοὺς ὁποίους θ' ἀντιπροσωπευθοῦν μὲ τοὺς καλλιτέρους ποδοσφαιριστάς των αἱ πόλεις τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ο ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ

Ὁ Τζὶμ Λόντος ἀφοῦ ἐπὶ τρία ἔτη ἔμεινε χωρὶς τὸν τίτλον παγκοσμίου πρωταθλητοῦ τῆς ἐλευθέρας πάλης, μὲ διάφορες νίκες του εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐκέρδισε τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον ποὺ κατεῖχε, ἀντιμετωπίζων τὸν Πολωνο-Ἀμερικανὸν παλαιστὴν Νεγκούρσκυ.

Ὁ Νεγκούρσκυ ἦτο ὁ τέταρτος παλαιστὴς ποὺ διεδέχθη τὸν Λόντον εἰς τὸν θρόνον τοῦ παγκοσμίου πρωτοπαλαιστοῦ.

Βλέπετε ὅτι μετὰ τὸν Ἕλληνα ἄσσον τῆς ἐλευθέρας πάλης κανεὶς δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ δυνατὸς νὰ κρατήσῃ ἐπὶ πολὺ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ.

Μὲ τὸν παλαιστὴν αὐτόν, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὸ γιγαντιαῖον σῶμά του καὶ τὰς μεγίστας δυνάμεις του, ἐπάλαισεν ὁ Τζὶμ Λόντος εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ ἐνώπιον 20.000 θεατῶν. Φυσικὰ οἱ Ἕλληνες τῆς Φιλαδελφείας ἔσπευσαν ἐκ τῶν πρώτων νὰ παρακολουθήσουν τὸν ἀγῶνα.

Ὁ Λόντος ἀφοῦ ἠγωνίσθη σκληρότατα κατώρθωσε νὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλόν του μὲ τὸ περίφημο κόλπο του τὸ ἀεροπλανικό, εἰς τὸ 47ον λεπτὸν τοῦ ἀγῶνος. Ἀφοῦ φυσικὰ προηγουμένως τὸν ἐβροντοκόπησε κατὰ γῆς — ὅπως κάνει μὲ ὅλους τοὺς ἀντιπάλους του — σὰν χταπόδι.

Ὁ νικητὴς τοῦ ἀγῶνος Τζὶμ Λόντος δεδομένου ὅτι ὁ Νεγκούρσκυ ἀνεγνωρίζετο ἐπισήμως παγκόσμιος πρωταθλητής, ἀπέκτησε τὸν τίτλον του, τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Ἀμερικανῶν εἰδικῶν, εἶναι ἱκανὸς νὰ κρατήσῃ ἐπὶ δύο-τρία τοὐλάχιστον χρόνια.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΞΕΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

— Τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα τοῦ κόσμου διὰ τὸ 1940 φιλοδοξεῖ νὰ διοργανώσῃ ἡ Ἀργεντινὴ εἰς τὸ Μπουένος Ἄϋρες.

— Οἱ Ἰάπωνες, παρ' ὅλον ὅτι πολεμοῦν σκληρότατα εἰς τὴν Κίναν, εἰς κάθε πόλιν ποὺ ἐγκαθίστανται, μόλις ξεκουρασθοῦν, ἐπισκέπτονται τὰ γυμναστήριά της καὶ τελοῦν ἐκεῖ στρατιωτικοὺς ἀγῶνας.

— Οἱ πρωταθληταί μας δὲν θὰ διακόψουν τὴν προπόνησίν των κατὰ τὸν χειμῶνα. Τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ καλοκαίρι ἔχουν μεγάλας συναντήσεις καὶ πρέπει νὰ εἶναι τελείως προπαρεσκευασμένοι δι' αὐτάς.

— Ὁ Πηλαβίδης καὶ ὁ Ἀνδρεάδης, οἱ ἐνισχύσαντες τὴν Ἐθνικήν μας ὁμάδα εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ Βελιγραδίου, πρωταθληταί μας τῆς Αἰγύπτου, προπονοῦνται συστηματικώτατα. Ὁ Ἀνδρεάδης μάλιστα ἔτρεξε πρὸ ἡμερῶν τὰ 400 μ. εἰς 50'' καὶ 9)10.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς πρώτης κολυμβητικῆς δεξαμενῆς ποὺ ἀποκτοῦν οἱ φίλοι τοῦ σπὸρ τῆς κολυμβήσεως, συνεχίζονται ἐντατικά. Ἡ δεξαμενὴ — παρὰ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς — θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς κολυμβητὰς τὸν Ἰούνιον τὸ ἀργότερον.

— Μια σπουδαία ὁμάς μας ποδοσφαίρου ὑπάρχει εἰς τὴν Φλώριναν: Ἡ «Ἑλλάς». Ἀνασυγκροτηθεῖσα ἡ ὁμὰς αὐτὴ ἑτοιμάζεται διὰ νέους θρι-

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ἀμβους ἔναντι τῶν γειτονικῶν της γιουγκοσλαυϊκῶν ὁμάδων τοῦ Μοναστηρίου.

—Ὁ Χριστοφορίδης, ὁ νέος πρωτοπυγμάχος τῆς Εὐρώπης, μετὰ τὴν νίκην του εἰς τὸ Ρόττερνταμ, ἐδέχθη δελεαστικὰς προτάσεις δι' ἀγῶνας: Εἰς Μιλᾶνον πρὸς τὸν Ἰταλὸν Κασαντέϊ, εἰς Ἀμβοῦργον πρὸς τὸν Γερμανὸν Μπάσελμαν, εἰς τὸ Παρίσι πρὸς τὸν Γάλλον Τενέ, εἰς Μπουένος Ἄϋρες πρὸς τὸν Ἰγνάτσιο Ἄρα, εἰς τὸ Ρόττερνταμ πάλιν πρὸς τὸν Κλάβερεν.

— Οἱ Ἄγγλοι εἰδικοὶ τοῦ ποδοσφαίρου προτείνουν διὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1939 ἕναν ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος Ἀγγλίας πρὸς μικτὴν τῶν ποδοσφαιριστῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ὅμως, λέγουν, πρέπει νὰ γίνη εἰς τὸ Λονδῖνον.

— Μεταξὺ τῶν καλῶν ἀθλητῶν μας οἱ ὁποῖοι διακρίνονται εἰς τὴν ξένην εἶναι πλὴν τοῦ Χριστοφορίδη καὶ τοῦ Λόντου καὶ οἱ πυγμάχοι μας Βακιρλῆς (εἰς τὴν Ἀμερικὴν) καὶ Δ. Γρῖσπος (εἰς τὴν Γαλλίαν) καὶ οἱ παλαισταί μας Χ. Μάμμος (εἰς τὴν Ἀφρικήν), Ζαχαρίας, Σαράντος καὶ Τράγος (εἰς τὴν Ἀμερικήν).

—Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἰταλίας κ. Μουσσολίνι ἀπένειμεν εἰς ὅλους τοὺς ποδοσφαιριστὰς τῆς Ἐθνικῆς Ἰταλικῆς ὁμάδος, νικητὰς τοῦ Κυπέλλου τοῦ Κόσμου ἀνὰ μίαν φωτογραφίαν του μὲ ἰδιόχειρον ὑπογραφήν του.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὰ μητρῷα τῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ἐγγεγραμμένοι ὡς ἐν ἐνεργείᾳ ποδοσφαιρισταὶ 185.000 νέων. Τὰ γενικὰ μητρῷα φέρουν ἐγγεγραμμένους.... 6.532 827 νέους!

—Ἕνας Ἀμερικανὸς παίκτης τοῦ Μπάϊς Μπώλ, ὁ Νεοϋορκέζος Ντάφ Λιοῦμπερ, καινούργιο ἀστέρι, ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν Δημοτικὸν Σύλλογον τῆς Φιλαδελφείας ἀντὶ 128.000 δολλαρίων, ἤτοι 21.800.000 δραχμῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΚΙΛΚΙΣ

Εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ὀργανώσεώς της ἡ Ε. Ο. Ν. Κιλκίς, χάρις στὴ μεγάλη προοπτικὴ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ της κ. Πέτροβα, παράλληλα μὲ τὴν πνευματικὴ μόρφωσι καὶ τὴν τόνωσι τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ποὺ δίνει στὰ μέλη της, ἔστρεψε τὴν προσοχή της καὶ στὴ σωματικὴ ἀγωγή.

Μὲ κατάλληλη προσπάθεια κατώρθωσε ὥστε νὰ προσχωρήσουν σ' αὐτὴν ὅλα τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὑφιστάμενα σωματεῖα στὴν πόλι τοῦ Κιλκίς.

Ἔτσι μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα δημιουργήθηκαν μέσα στὴν Ὀργάνωσι δυὸ μεγάλα ἀθλητικὰ τμήματα, τὸ ἕνα κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ ἄλλο ποδοσφαιρικό.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτο τμῆμα μὲ τὶς συχνὲς προπονήσεις κατώρθωσε στὶς 25 Σεπτεμβρίου, ὅταν ἔγιναν οἱ Α' περιφερειακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, νὰ μᾶς παρουσιάση πράγματα ἀξιοζήλευτα, γιὰ τὰ ὁποῖα γράψαμε σὲ προηγούμενή μας ἀνταπόκρισι.

Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο, τὸ ποδοσφαιρικό, ὅ,τι κι' ἂν πῆ κανεὶς δὲν θὰ μπορέση νὰ ἀποδώση ἀκριβῶς τὴν ἁλματικὴ πρόοδό του.

Δὲν περνάει Κυριακὴ ἢ γιορτὴ ποὺ νὰ μὴ κάνη καὶ μιὰ ποδοσφαιρικὴ συνάντησι μὲ ὁμάδες ἄλλων πόλεων.

Πρὸ ὀλίγου στὶς 20 Σεπτεμβρίου οἱ ἕνδεκα διαλεχτοὶ ποδοσφαιρισταί του, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν ἔφορο τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος Π. Καλαϊτζίδην καὶ μὲ χαρὲς καὶ τραγούδια ξεκίνησαν γιὰ τὸν Λαγκαδᾶ, ὅπου τοὺς ἐκάλεσεν ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς ἐκεῖ Ε. Ο. Ν. Οἱ συνάδελφοι των Φαλαγγῖται τῆς Ε. Ο. Ν. Λαγκαδᾶ τοὺς ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχήν. Ἀπὸ τὶς 3.30—5 μ. μ. κράτησε τὸ παιγνίδι, ἕνα παιγνίδι στρωτό, ἥσυχο, ἀλλὰ πρὸ παντὸς παιγνίδι ποὺ ἔδειχνε ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τὴν ἀδελφοσύνη τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τὴν πειθαρχία στὴν Ὀργάνωσί μας.

Ἡ ὁμὰς τοῦ Κιλκὶς ὑπερίσχυσε κατὰ πολὺ στὴν τέχνη καὶ κατώρθωσε νὰ νικήση τὴν ὁμάδα Λαγκαδᾶ μὲ τέρματα 5—0.

Τὴν νικήτρια ὁμάδα τοῦ Κιλκὶς ἀπετέλουν οἱ κάτωθι ποδοσφαιρισταί: Α. Χ''Ἠλίας, Μ. Ἀναστασιάδης, Ι. Θεολογίτης, Ι. Παπαδόπουλος, Ι. Μάξιμος, Ν. Ἀποστολίδης, Ε. Ἀβραμίδης, Χ. Πάτρας, Β. Παλαιολόγος, Λ. Μοσκώφ καὶ Ε. Κουτσομπός.

Ἡ ἰδία ὁμὰς ἑτοιμάζεται τώρα στὶς 4 Δεκεμβρίου νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν πόλι τῶν Σερρῶν καὶ νὰ συναντηθῆ ἐκεῖ μὲ τὴν πρωταθλήτρια ὁμάδα «Ἡρακλέους».

Τὴ φορὰ αὐτὴ τὴν ὁμάδα θὰ συνοδεύση ὁλόκληρος ἡ φαλαγγαρχία Κιλκὶς καὶ πλῆθος φίλων τῆς Ε. Ο. Ν., οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Κιλκὶς δι' εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας.

Π. Κ.

Τοῦ Γραφείου Τύπου

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. ὅπως ἅπασα ἡ ἀνὰ τὴν χώραν δύναμις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἐπιδοθῆ εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἦτο μία ἀπόφασις κατὰ πάντα ὀρθὴ καὶ ἐνδεδειγμένη. Ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀποτελεῖ διὰ τοὺς νέους μέγιστον παράγοντα ἀναπτύξεως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἄθρόα ἐπίδοσις 300 χιλιάδων Φαλαγγιτῶν εἰς τὸν ἀθλητισμὸν πολλὰ ἀγαθὰ προοιωνίζεται διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἡ ὁποία ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τώρα μόλις, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Νέου Κράτους, εὑρίσκει τὸν πραγματικόν δρόμον της. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν στίβον τῆς εὐγενοῦς ἀθλητικῆς ἁμίλλης.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας Ἡρακλείου προκηρύσσει διὰ τὴν Κυριακὴν 4 Δεκεμβρίου καὶ περὶ ὥραν 3ην μ. μ. τοὺς πρώτους ποδηλατικοὺς της ἀγῶνας εἰς τὰς κάτωθι δύο διαδρομάς:

1ον. Ἡράκλειον—Κοκκίνη Χάνι μετ' ἐπιστροφῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ διὰ Φαλαγγίτας ἄνω τῶν 17 ἐτῶν. Ἀφετηρία καὶ τέρμα Πλατεῖα Τριῶν Καμαρῶν. 2ον. Γῦρος τοῦ Ἡρακλείου μὲ ἀφετηρίαν καὶ τέρμα τὶς Τρεῖς Καμάρες. Ἡ διαδρομὴ τοῦ γύρου θὰ γίνη διὰ τῶν ὁδῶν Κουντουριώτη — Μ. Καλοκαιρινοῦ — Πύλης Χανίων — Θερίσσου — Μασταμπᾶ — κεντρικῆς ὁδοῦ Μασταμπᾶ — Καινούργιας Πόρτας — κεντρικῆς ὁδοῦ Κρατικοῦ Συνοικισμοῦ — Νεκροταφείου — Λεωφόρου Κνωσοῦ — Ἀνατολικῆς πλευρᾶς Πλατείας Τριῶν Καμαρῶν — Λεωφόρου δουκὸς τοῦ Μπωφὸρ — Τέννις, (Μέγ. Φυτάκη) — Ἐπιμενίδου — 25 Αὐγούστου — Πλατείας Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Λεωφόρου Κουντουριώτου. Τέρμα Τρεῖς Καμάρες. Εἰς τὸν γῦρον θὰ λάβουν μέρος μόνον Φαλαγγῖται κάτω τῶν 17 ἐτῶν. Διὰ δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ὀφείλουν ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 1½—2½ μ. μ.

ΑΓΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ - ΑΣΤΕΡΟΣ

Σπανίως ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν εἶχε τόσον δραματικὰς φάσεις καὶ ἀγωνίαν μεταξὺ τῶν παρακολουθούντων φιλάθλων, ὅσον ὁ ἀγὼν τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος μεταξὺ Παναθηναϊκοῦ καὶ Ἀστέρος, ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ νίκην τοῦ πρώτου καὶ μὲ 1—0, τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη εἰς τὸ 43ον λεπτὸν τοῦ β' ἡμιχρονίου. Ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ μπάλλα, παρ' ὅλας τὰς δραματικὰς φάσεις τοῦ ἀγῶνος πρὸ τοῦ τέρματος τοῦ Ἀστέρος καὶ τὰ ἰσχυρότατα σοὺτ τῶν κυνηγῶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, δὲν ἤθελε νὰ δώση τὸ ἀναμενόμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν γκόλ, καὶ ἀφοῦ ἐκράτησεν εἰς πραγματικὴν ἀγωνίαν τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, τέλος, δύο λεπτὰ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀγῶνος, ἐξῆλθε τῆς οὐδετερότητος καὶ ἔδωσε τὴν λύσιν εἰς τὴν δραματικὴν ταύτην συνάντησιν, εἰσελθοῦσα εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἡττηθείσης ὁμάδος, τοῦ Ἀστέρος.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ὀργανώνει διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον σειρὰν διαλέξεων ἀνωτέρου πνευματικοῦ καὶ καθαρῶς ἐθνοπλαστικοῦ περιεχομένου. Τὰ θέματα ἐξελέγησαν μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς, πρόκειται δὲ ν' ἀναπτυχθοῦν ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων ἐπιστημόνων καὶ λογίων.

Αἱ διαλέξεις θὰ γίνωνται κατὰ δεκαπενθήμερον, καὶ ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, θὰ παρακολουθῶνται δὲ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ εἴσοδος διὰ τὸ κοινὸν θὰ εἶναι ἐλευθέρα.

Ἡ πρώτη διάλεξις ὡρίσθη εἰς τὸν «Παρνασσὸν» διὰ σήμερον Σάββατον 7.30' μ. μ., μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Θρ. Βλησίδην, Διευθυντὴν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου Παιδείας, καὶ θέμα: «Ἡ σχέσις τῆς νέας γενεᾶς πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς».

Ἡ δευτέρα διάλεξις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τῇ 20 Δεκεμβρίου, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀπ. Δασκαλάκην καὶ θέμα: «Διδάγματα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως πρὸς τὰς νέας Ἑλληνικὰς γενεάς».

Τὰ θέματα τῶν προσεχῶν διαλέξεων θὰ ἀναγγελθῶσιν ἐν καιρῷ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἐξαιρετικὴν κίνησιν παρουσιάζουν ἅπασαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν μὲ τὸ ἀρξάμενον νέον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν νέων φοιτητῶν.

Οἱ φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν μὲ ἐνθουσιασμὸν προσέρχονται εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν Ὑποδιοικήσεών των καὶ μὲ φανατισμὸν ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

— Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν Διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις καὶ ἀθρόα ἐγγραφὴ νέων Φαλαγγιτῶν.

— Οὐδόλως ὅμως ὑστεροῦν καὶ αἱ Ὑποδιοικήσεις τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς.

— Τὸ Ὑγειονομικὸν Τμῆμα τῆς Δ. Α. Σ. ἐργάζεται ἐντατικῶς καὶ μεθοδικώτατα. Τὰ τακτικῶς γινόμενα εἰδικὰ μαθήματα παρακολουθοῦνται μὲ ἀπόλυτον ἐνδιαφέρον ὑπὸ τῶν Σπουδαστῶν-Φαλαγγιτῶν.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο δεξίωσις εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Δ. Α. Σ. Εἰς ταύτην παρέστησαν ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν., ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν., ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ ἅπασα σχεδὸν ἡ δύναμις τῆς Δ. Α. Σ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξακολουθεῖ πάντοτε ζωηρά. Νέαι ἐγγραφαὶ καθημερινῶς γίνονται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἰδίως μαθητῶν, οἵτινες μετὰ μεγάλης προθυμίας σπεύδουν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Ε. Ο. Ν. Τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦν δὲ ταῦτα μὲ ἐνθουσιασμὸν οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἅπαντες οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζουν τὴν ἐντατικήν των ἐργασίαν. Ζωηρὰ κίνησις παρατηρεῖται ἰδίως μὲ τὴν ἐγγραφὴν νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως παρακολουθοῦν τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα εἰς τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΟΤΟΥ

Ἐντατικὴ ἐργασία διεξάγεται εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως ὡς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἐκτελεῖται κανονικῶς, μὲ ζῆλον δὲ καὶ ἐνθουσιασμὸν οἱ Φαλαγγῖται παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΒΟΡΡΑ

Μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον συνεχίζεται ἡ ἐργασία εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τὰ μαθήματα παρακολουθοῦν πάντοτε τακτικῶς καὶ μετὰ προθυμίας οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς. Ἐπίσης τακτικῶς γίνεται ἑκάστην Κυριακὴν ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Πρωτευούσης προέβη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Ἀθρόως συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν. Ὁ I, II, VIII καὶ XIII Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πρωτευούσης ἐξέδραμον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

— Μὲ ἐπιτυχίαν διεξήχθη ἡ λαχειοφόρος ἀγορὰ ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ IV Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μὲ ἐνθουσιασμὸν προσέρχονται καθημερινῶς πρὸς ἐγγραφὴν αἱ μαθήτριαι τοῦ Πειραιῶς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν. Ἡ λειτουργία ὅλων τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως βαίνει κανονικῶς, μὲ ζῆλον δὲ καὶ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Εἰς ἅπαντας τοὺς Τομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζεται ἱκανοποιητικὴ ἡ ἐργασία. Τόσον αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτισσῶν ὅσον καὶ τὰ συμβούλια τῶν βαθμοφόρων γίνονται τακτικῶς. Τὴν 20ὴν Νοεμβρίου ὁ IV Ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς Ἅγιον Σωτῆρα, ὅπου αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ εἰς διαφόρους παιδιάς, ἤκουσαν δὲ καὶ σχετικὴν ὁμιλίαν περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Πάντοτε ζωηρὰ ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τόσον ὁ ἐκκλησιασμὸς ὅσον καὶ τὰ μαθήματα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ μὲ ζῆλον ἀπὸ τὰς Φαλαγγιτίσσας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ Τμήματος Συνοικισμοῦ Νέου Ψυχικοῦ, καθ' ἣν ὡμίλησεν ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. Θεσσαλονίκης, συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὰ τμήματα τῶν διαφόρων χωρίων τῆς Περιφ. Διοικήσεως περιοδείαν του, ἀφίκετο τὴν 21ην Νοεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Μεσιὸ ἔνθα ἐπεθεώρησε

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

τοὺς ὑποδεχθέντας αὐτὸν Φαλαγγίτας, ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἀπαντήσας εἰς αὐτὴν ὁ κ. Περιφ. Διοικητὴς ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχε, καὶ τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ ἐμφάνισιν τοῦ ἐκεῖ Λόχου τῆς Ε. Ο. Ν. Δεχθεὶς δὲ τὰς νέας Κοινοτικὰς Ἀρχὰς καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὀργανώσεως ἀνεχώρησεν ἐπισκεφθεὶς τὸ χωρίον Μονόλοφος, ὅπου ἐδέχθη τοὺς βαθμοφόρους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκεν ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν νεοεγγραφέντων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν χωρίων Πτερωτός, Παντελεήμων καὶ Νέα Σάντα, δεχθεὶς τοὺς βαθμοφόρους αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε διαταγὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐν λόγῳ Τμημάτων.

— Ὡσαύτως ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεσκέφθη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τὰ χωρία Λαγκαδᾶ, Νέαν Ἀγχίαλον, Ἅγ. Ἀθανάσιον, Γέφυραν, Πρόχωμα, Βαθυλάκκιον, Νέαν Χαλκηδόνα καὶ Κουφάλια, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ τῶν Φαλαγγιτῶν.

— Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο συγκέντρωσις ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν, οἵτινες πρόκειται νὰ φοιτήσουν εἰς τὴν Σχολὴν Ὁμαδαρχῶν καὶ Ἐνωμοταρχῶν, εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ. Οἱ συγκεντρωθέντες παρήλασαν πρὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, ὅστις κατόπιν ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ἀναπτύξας τὴν σημασίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν Σχολῶν βαθμοφόρων καὶ τοῦ ἐπιδιωχθησομένου ἔργου.

ΞΑΝΘΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Τμήματος Ε. Ο. Ν. Ἰάσμου, ἔλαβε χώραν μεγαλειώδης ἑορτὴ τοῦ Πρασίνου. Οἱ Φαλαγγῖται ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Δασάρχου Κομοτινῆς, ἤνοιξαν 3.000 λάκκους, ἐργασθέντες μὲ πραγματικὸν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν, παρουσίᾳ δὲ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Ροδόπης ἐφυτεύθησαν τὰ πρῶτα δενδρύλλια λεύκης.

Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς ὡμίλησαν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θράκης καὶ ὁ Δασάρχης Κομοτινῆς.

ΔΡΑΜΑ

Τακτικῶς οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως καὶ ἀντιαεροχημικῆς προστασίας. Πρὸς τούτοις ἐπιδίδονται μετὰ ζήλου καὶ εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικήν.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας ἐπεθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῶν Κοινοτήτων Κουδουνίων, Μαυρολεύκης, Καμπακίου καὶ Δοξάτου, συναποκομίσας τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτῶν τῶν ἀνωτέρω Τμημάτων.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (ΚΡΗΤΗΣ)

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁμὰς Φαλαγγιτῶν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου ἐξέδραμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἐπανωσήφη, πρὸς ψυχαγωγίαν.

Ἅμα τῇ ἀφίξει των εἰς τὴν Μονήν, τὰ Τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν εἰσῆλθον εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἔψαλαν τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου κατὰ τὴν ἀναπεμφθεῖσαν Δέησιν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν φιλοφρονέστατα οἱ μοναχοί. Τὴν μεσημβρίαν οἱ Φαλαγγῖται παρεκάθησαν εἰς γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθη ἐκ μέρους τοῦ Ἡγουμένου πρόποσις ὑπὲρ τῶν ἐκδρομέων τῆς Ε. Ο. Ν., τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Τὸν Ἡγούμενον ηὐχαρίστησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς, ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Φαλαγγιτῶν διὰ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας εἰς αὐτοὺς περιποιήσεις καὶ τονίσας τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Σαλπιγκταὶ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν τὸ ἀπόγευμα πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ ἐκ τῆς ὡραίας ἐκδρομῆς, ᾄδοντες καθ' ὁδὸν πατριωτικὰ θούρια, ἐν οἷς προεξῆρχον ὁ Ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 21ης Νοεμβρίου ἐγένετο εἰς τὸν περίβολον τῶν Γραφείων τῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν - μαθητῶν τῆς Στ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο κατανομὴ καὶ ὀργάνωσις αὐτῶν εἰς ὀργανικά, ὑπὸ βαθμοφόρους μαθητάς, τμήματα. Τὴν διοίκησιν τῶν τμημάτων αὐτῶν θ' ἀναλάβῃ βαθμοῦχος τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν ἐποπτείαν δὲ θὰ ἔχῃ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, βοηθούμενος καὶ ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Γυμναστοῦ τοῦ Γυμνασίου.

— Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ἀρχίσῃ ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις τοῦ νεοσυσταθέντος τούτου πρώτου ἐσωσχολικοῦ σχηματισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Παραλλήλως θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία οὐλαμοῦ βαθμοφόρων.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Νομάρχης Τρικκάλων καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. παρουσίασεν εἰς τὰ τμήματα τὸν νέον Περιφερειακὸν Διοικητὴν τῆς Ε. Ο. Ν. Τρικκάλων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Νομάρχης ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας, ἀναπτύξας τὸ ἔργον τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Φαλαγγιτῶν ἔναντι τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Ἐπίσης τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς τὸν χῶρον, ἔνθα θὰ γίνῃ τὸ Γυμναστήριον τῆς Ε. Ο. Ν. Οἱ Φαλαγγῖται ἤρχισαν τὴν δενδροφύτευσιν τοῦ πέριξ χώρου τοῦ Γυμναστηρίου τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου φυτεύσαντος τὸ πρῶτον δένδρον.

ΛΑΡΙΣΑ

Τὰ μαθήματα τοῦ οὐλαμοῦ βαθμοφόρων βαίνουσι πρὸς τὴν λῆξιν των. Ἀπομένουν ἐλάχιστα πρὸς διδαχὴν κεφάλαια τοπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἀσκήσεων εἰς τὴν χρῆσιν διαφόρων μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο διάφοροι ὁμιλίαι περὶ πειθαρχίας, περὶ τοπογραφίας, περὶ μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας. Ταύτας παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, οἱ ὁποῖοι μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν ἀνελλιπῶς καὶ ὅλα τὰ προηγούμενα μαθήματα προπαιδεύσεως.

Ἐπίσης κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Λαρίσης, καθ' ἣν ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς ὀργανώσεως τῶν τμημάτων ἐπὶ τὸ καλύτερον.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

ΑΓΥΙΑ

Πρὸ ἡμερῶν ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῶν γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Παρέστη ὁ Περιφ. Διοικητὴς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν τῆς Διοικήσεως καὶ ἡ Διοικήτρια τοῦ σχηματισμοῦ Θηλέων Λαρίσης. Μετὰ τὸν τελεσθέντα ἁγιασμὸν ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ περὶ τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπηκολούθησεν ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς καὶ παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν, στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΒΟΛΟΣ

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Βόλου τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐκτὸς τῶν τακτικῶν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διδασκαλιῶν καὶ ὁμιλιῶν, ἐγένετο προεργασία διὰ τὴν ὀργάνωσιν φαλάγγων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἐκ μαθητῶν. Πρὸς τοῦτο ἡ Ὑποδιοίκησις Βόλου συνειργάσθη ἐπανειλημμένως μετὰ τοῦ διδασκαλικοῦ καὶ καθηγητικοῦ κόσμου.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν Ὑποδιοικήσεων Βόλου καὶ Λαρίσης, μετέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς Βελεστῖνον καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Ἐπιστρέψας μετέβη εἰς Ἁλμυρόν, ὅπου ἐπεθεώρησε τοὺς ἐκεῖ Φαλαγγίτας, οἵτινες καὶ παρήλασαν ἐνώπιόν του.

— Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κ. Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, τόσον εἰς Βελεστῖνον, ὅσον καὶ εἰς Ἁλμυρόν, ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, ὑπῆρξαν ἄρισται.

ΕΛΑΣΣΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καθωρίσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρξαμένης συγκροτήσεως τῶν μαθητικῶν Φαλάγγων τῆς Ὑποδιοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐλασσῶνος, τὴν Κυριακὴν δὲ γενικὴ συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν, μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν, καθ' ἣν ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως βαθμοφόρος τῆς Ε. Ο.Ν. Τὴν ὁμιλίαν παρηκολούθησαν πλὴν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ μαθητῶν καὶ πλῆθος κατοίκων, οἵτινες ἐν τέλει προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἐξαίρετον δρᾶσιν παρουσιάζει τὸ τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. Αἰτωλοακαρνανίας. Οἱ Φαλαγγῖται ἐκτὸς τῶν συνήθων μαθημάτων τοῦ προγράμματος προπαιδεύσεως, ἐπιδίδονται τακτικῶς εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικὴν καὶ ἄλλας ἀθλοπαιδιάς. Ἐπίσης παρακολουθοῦν τὰς ὑπὸ τῶν γεωπόνων τῶν διαφόρων περιφερειῶν διαλέξεις, μαθήματα καὶ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς σχετικὰς μὲ τὴν σιτοκαλλιέργειαν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων. Πρᾶγμα, ὅπερ συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν Φαλαγγιτῶν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν. Τὰς διαλέξεις ταύτας παρακολουθοῦν καὶ πλῆθος χωρικῶν καὶ ἀγροτῶν.

— Ἐκτὸς τούτων γίνονται πρὸς τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ὁμιλίαι σχετικαὶ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὸ ἔργον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀργάνωσιν, ὡς καὶ ἠθοπλαστικαὶ τοιαῦται.

— Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας σπεύδουν ἐνθουσιῶντες οἱ νέοι καὶ ἐγγράφονται εἰς τοὺς καταλόγους τῆς Ε. Ο. Ν. ἀθρόως.

— Τὴν ὅλην κίνησιν παρακολουθεῖ μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ὁ κ. Νομάρχης, παρέχων παντοῦ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὰς ὁδηγίας του πρὸς ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς.

ΠΥΡΓΟΣ

Ζωηρὰ παρατηρεῖται κίνησις εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἠλείας. Τὰ μαθήματα συνεχίζονται, παρακολουθούμενα μετὰ ζήλου ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Κατὰ τὰς τακτικὰς συγκεντρώσεις γίνονται ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις σχετικαὶ πρὸς τὸ ἔργον καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ μας Κράτους. Τακτικὰ ἐπίσης ἐκκλησιάζονται οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων.

— Ἡ αὐτὴ κίνησις παρατηρεῖται καὶ εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Θηλέων τῆς ἰδίας Περιφ. Διοικήσεως. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐκτὸς τῶν μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῶν ἄλλων, διδάσκονται μουσικὴν καὶ χειροτεχνίαν, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν μόρφωσίν των ἐν γένει.

— Αἱ ἐγγραφαὶ νέων ἐνθουσιώντων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν συνεχίζονται εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς ἀθρόως.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

Ἡ κίνησις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως παρουσιάζεται ηὐξημένη. Ἐξακολουθοῦν παρακολουθούμενα μετὰ τοῦ ἰδίου πάντοτε ζήλου ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν τὰ διάφορα μαθήματα προπαιδεύσεως.

— Ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τελευταίως τὰ μαθητικὰ καὶ ἐξωσχολικὰ τμήματα τῆς Κυπαρισσίας, συνεργασθεὶς μετὰ τῶν βαθμοφόρων αὐτῶν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ὀργάνωσιν, καθὼς καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν.

— Ὡμίλησεν ἐπίσης εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν μονάδων εἰς τὸ πεδίον τῶν ἀσκήσεων, σχετικῶς μὲ τὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν θέσιν ταύτης ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κράτους.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Γενικῶς εἰς ἅπασαν τὴν Περιφ. Διοίκησιν παρατηρεῖται ζωηρὰ κίνησις μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεντρώσεις γίνονται, καθ' ἃς λαμβάνουν χώραν ὁμιλίαι ἐπὶ διαφόρων ἐνδιαφερόντων θεμάτων, ὡς αἱ τελευταίως «περὶ ἀθλητισμοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀγαθῶν» καὶ «περὶ δενδροκαλλιεργείας». Διοργανοῦνται ὡσαύτως καὶ ἐκδρομαὶ Φαλαγγιτῶν, πρὸ ἡμερῶν δὲ ἔλαβε χώραν καὶ ἡ πρώτη ἡμερησία ἐκδρομὴ Σκαπανέων εἰς μαγευτικὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐξωκκλήσιον. Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθησαν διάφοροι ἀθλητικαὶ παιδιαί. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν μικρῶν Σκαπανέων ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος.

— Τὸ τμῆμα Θηλέων τῆς Περιφ. Διοικήσεως Τριπόλεως ἔκαμε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ πρῶτον βῆμα τῆς συγκροτήσεώς του, καταρτισθείσης τῆς πρώτης ἐξωσχολικῆς ὁμάδος.

Φαλαγγῖται Ἁγίου Πέτρου Κυνουρίας

ΣΠΑΡΤΗ

Ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Περιφ. Διοικήσεως Λακωνίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν καὶ τὰς ἐγγραφὰς νέων μελῶν.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς ὅλων τῶν τμη-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

μάτων γίνονται τακτικῶς διαλέξεις παρακολουθούμεναι μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ πλῆθος πολιτῶν, οἵτινες ἐκδηλώνουν παντοιοτρόπως τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας.

Ἐδόθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ σχηματισμοῦ Ἀρρένων καὶ Θηλέων Βρεσθένων θεατρικὴ παράστασις στεφθεῖσα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Λαγίου μετέβησαν καὶ οἱ Φαλαγγῖται τῶν γειτονικῶν χωρίων, ὅπου παρηκολούθησαν τὴν Θείαν Λειτουργίαν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε. Ο. Ν. Τὸ ἀπόγευμα ἐπηκολούθησε παρέλασις καὶ λαμπαδηφορία τῶν Φαλαγγιτῶν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς Γυθείου, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κληθείσης.

ΑΙΓΙΝΑ

Εἰς ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Νήσου παρατηρεῖται ἀρκετὰ ἀποδοτικὴ κίνησις. Οὕτω ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων ἤρχισαν ἀθρόαι ἐγγραφαὶ Φαλαγγιτῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἐκγύμνασις τῶν τμημάτων συνεχίζεται ἐντατικῶς. Πρὸ ἡμερῶν ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. Αἰγίνης μετέβη εἰς Μέγαρα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ τμημάτων, ὅπου οἱ Φαλαγγῖται Αἰγίνης καὶ Μεγάρων παρήλασαν εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως, ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰω. Μεταξᾶ.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον συνεχίζονται, κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν, τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐδιδάχθησαν διάφορα θέματα

Ὁρκωμοσία νέων Φαλαγγιτῶν Ε. Ο. Ν. Κερκύρας.

ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας «περὶ ἀντιαεροχημικῆς προστασίας καὶ σκοποβολῆς».

— Ἐπίσης θαυμαστὴ καθ' ὅλα ἡ συντελουμένη πρόοδος εἰς τὸν σχηματισμὸν Θηλέων Ε. Ο. Ν. Κερκύρας. Αἱ Φαλαγγίτισσαι διδάσκονται ὑπὸ τῶν ἱκανῶν καθηγητριῶν καὶ διδασκαλισσῶν των Ἱστορίαν, προστασίαν ἀπὸ πολεμικῶν ἀερίων καὶ ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν, οἰκοκυρικὴν καὶ μαγειρικὴν καὶ διάφορα ἄλλα θέματα.

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἡ ἱκανοποίησις ἣν ἐξέφρασε προχθὲς διὰ τὸ πάρασημα καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς πόλεώς μας ὁ ὑπουργὸς - Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Τσολάκογλου, ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως μεγίστην ἠθικὴν ἐπιβράβευσιν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων των προσπαθειῶν διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ὀργανώσεως. Οἱ νέοι τῆς πόλεώς μας πλήρεις ἀλκῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, φέροντες τὴν τετιμημένην στολὴν τοῦ φαλαγγίτου, πρωτοποροῦν ἤδη εἰς τὴν σχετικὴν κίνησιν καθ' ὅλην τὴν Κρήτην. Τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἔκαμε κατὰ τὴν προχθεσινήν του ἐπίσκεψιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν αὐτὸς οὗτος ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Τσολάκογλου. Ἡ ἐπίσημος αὕτη ὁμολογία, ἐξοπλίζουσα μὲ νέας ἠθικὰς δυνάμεις τὴν νεολαίαν τοῦ Ἡρακλείου, θὰ συντελέσῃ ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ μείζων δραστηριότης ἐν τῇ ὡραίᾳ προσπαθείᾳ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ σκοποῦ τῆς ὀργανώσεως. «ΙΔΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ»

«Τὰ καθήκοντά σας εἶναι νὰ εἶσθε πιστοὶ εἰς τὸ σχολεῖον σας, πρότυπα μαθητῶν, νὰ μένουν οἱ καθηγηταί σας εὐχαριστημένοι, νὰ δείξετε ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς νεολαίας συμπληρώνει τὸ σχολεῖον. Πρέπει νὰ εἶσθε μεταξύ σας ἀλληλέγγυοι τόσον εἰς τὴν ζωήν σας ὅσον καὶ εἰς τὰς πράξεις. Μία καλὴ πρᾶξις ἑνὸς φαλαγγίτου ἀντανακλᾷ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀργάνωσιν. Ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθοῦν μὲ οἱονδήποτε τρόπον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πρέπει νὰ τὸ κάμνουν. Πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι ὅλοι εἴσαστε ἕνα πρᾶγμα». Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς συμβουλὰς τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας πρὸς τοὺς φαλαγγίτας τοῦ Παγκρατίου. Καὶ ὅλοι θὰ συμφωνήσουν ὅτι ποτὲ δὲν ἐδόθησαν καλλίτεραι καὶ παιδαγωγικώτεραι συμβουλαὶ πρὸς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος.

«ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ»

«Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον εἴχαμεν ἐκφράσει τὴν εὐχὴν νὰ εὕρῃ μιμητὰς ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Πατρῶν διὰ τὴν σκαλιστικὴν σιτοκαλλιέργειαν. Μὲ ἰδιαιτέραν, λοιπόν, εὐχαρίστησιν σημειώνομεν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας Βελεστίνου, διὰ τῆς ὁποίας οἱ προϊστάμενοι ὅλων τῶν σχηματισμῶν τῆς περιοχῆς καλοῦνται νὰ λάβουν τὰ μέτρα των, ὥστε ὅλοι οἱ Φαλαγγῖται νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ σπείρουν δύο τοὐλάχιστον στρέμματα μὲ τὸ σύστημα τῆς γραμμικῆς σπορᾶς.

»Οἱ Φαλαγγῖται, λοιπόν, τῆς Νεολαίας καὶ τὰ στελέχη της τοῦ Βελεστίνου, ἀκολουθοῦντες πιστῶς καὶ ἐφαρμόζοντες τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ των, ἂς ξέρουν ὅτι θὰ προσφέρουν εἰς τὰς οἰκογενείας των καὶ εἰς τὴν Πατρίδα ἀνυπολογίστου ἀξίας ὑπηρεσίαν».

«ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Ο ΔΗΜΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

«Κατὰ τὴν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν Σας οἰκονομικὴν δημοτικὴν περίοδον (1 Ἀπριλίου 1937 - 31 Μαρτίου 1938) ἐπεξετάθη ἐν τῇ περιφερείᾳ μας ὁ ὡραῖος καὶ πατριωτικὸς θεσμὸς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος. Ἔργον καὶ τοῦτο τοῦ Πατρὸς τῆς Πατρίδος Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον πρῶτος ἐστρατεύθη καὶ μὲ ἀξίαν θαυμασμοῦ προσπάθειαν εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ὁ πρῶτος νέος τῆς Ἑλλάδος, Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν., κ. Ἀλέκος Κανελλόπουλος. Τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας πρῶτος ἐνεστερνίσθη ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ ὁ Δῆμος ἡμῶν. Οἱ καρποὶ τοῦ ἔργου τῆς Νεολαίας εἶναι πολύτιμοι. Δημιουργεῖται νέα γενεὰ Ἑλλήνων πραγματικῶν, ἀπηλλαγμένων τῶν κριμάτων τοῦ παρελθόντος, γενεὰ ἥτις θὰ κρατήσῃ καὶ θὰ εὐρύνῃ τὸ Ἐθνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἐρειπίων ἐθεμελίωσε καὶ ἐστερέωσεν ἡ 4η Αὐγούστου 1936. Χάριν δὲ αὐτῆς τῆς δημιουργίας Ἑλλήνων [illegible] Μεσολογγ[illegible] θῇ οἱονδήποτε ποσὸν χρηματικὸν [illegible] ἢ ἐκτέλεσις οἱουδήποτε δημοτικοῦ ἔργου. Οἱ καλοὶ δημόται τῆς αὔριον θὰ συμπληρώσουν ὅ,τι χάριν αὐτῶν ἡμεῖς καθυστερήσαμεν».

(Ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου)

Σπασοκεφαλιές

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Παίρνετε δυὸ μολύβια μὲ μύτη καὶ τὰ τοποθετεῖτε στὸ τραπέζι, τὸ ἕνα ἀπάνω στ' ἄλλο, σὲ σχῆμα σταυροῦ. Ἀπευθύνεσθε τότε σ' ἕνα φίλο σας καὶ τοῦ λέτε:

— Μὲ δυὸ μολύβια εἶναι εὔκολο νὰ σχηματισθῇ σταυρός. Μπορεῖς ὅμως νὰ σχηματίσῃς σταυρό, χρησιμοποιῶντας ἕνα μολύβι μόνο;

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι εἴτε κοροϊδία, εἴτε καμμιὰ κουταμάρα. Θὰ βρεθοῦν καὶ διάφορες λύσεις ἄσχετες μὲ τὴν πραγματική. Ἴσως νὰ σᾶς ποῦν ὅτι θὰ σπάσῃς τὸ μολύβι στὴ μέση καὶ θὰ σχηματίσῃς τὸ σταυρό!

Ἐν τέλει ἀποφασίζετε νὰ δώσετε σεῖς ὁ ἴδιος τὴν λύσι, ἡ ὁποία εἶναι ἁπλουστάτη καὶ ἀρκετὰ ἀστεία: Παίρνετε τὸ ἕνα σας μολύβι καὶ ἐπάνω σ' ἕνα κομμάτι χαρτὶ ζωγραφίζετε ἕνα σταυρό!

ΜΙΑ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Αἱ κάτωθι δέκα τρεῖς συλλαβαὶ σχηματίζουν μίαν γνωστοτάτην λαϊκὴν παροιμίαν.

	κου	ζει	σου	
φα	μι	το	λι	γι
σου	σα	λι	λι	φα

Αἱ συλλαβαὶ δὲν εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν κανονικὴν των σειράν.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῦ εἶναι ἡ χωρικὴ ποὺ φυλάει τὶς χῆνες;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ...

Σὲ ἑκατὸ τετραγωνίδια — ποὺ σχηματίζονται ἐδῶ, χαράξωμε 11 ὁριζοντίους παραλλήλους γραμμὰς καὶ 11 καθέτους παραλλήλους, διασταυρουμένας — σὲ ἑκατὸ λοιπὸν τετραγωνίδια (10×10), θὰ τοποθετήσετε τοὺς ἀριθμοὺς 1—100, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν δέκα ἀριθμῶν κάθε στήλης, ὁριζοντίως καὶ καθέτως, νὰ εἶναι 505.

Εἶναι κάτι πραγματικὰ καταπληκτικό, γιατὶ κατὰ τὴν τοποθέτησι τῶν ἀριθμῶν 1—100 εἰς τὰ τετραγωνίδια, καθένας ἀπ' αὐτοὺς θὰ χρησιμοποιηθῇ μόνο μιὰ φορά. Τὰ 100 τετραγωνίδια περιέχουν 100 διαφορετικοὺς ἀριθμοὺς καὶ κάθε μιὰ ἀπὸ τὰς δέκα ὁριζοντίους καὶ τὰς δέκα καθέτους στήλας, δίδει ἄθροισμα 105.

Δὲν σᾶς ζητοῦμε νὰ βρῆτε τὴν σειρὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀριθμῶν γιατὶ θὰ πελαγώνατε κυριολεκτικῶς. Σᾶς δίδουμε ὁλόκληρη τὴν τοποθέτησι καὶ θὰ ἐξηγήσουμε ὕστερα πῶς ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ περίπτωσις μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς παιγνίδι.

Σὲ ἕνα χαρτὶ τραβᾶτε 11 ὁριζοντίους γραμμάς, παραλλήλους. Ἔπειτα διασταυρώνετε 11 καθέτους παραλλήλους γραμμὰς μὲ τὰς ὁριζοντίους. Σχηματίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον 10 παράλληλοι στῆλαι, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 10 τετραγωνίδια.

Καὶ ἀρχίζει ἡ τοποθέτησις τῶν ἀριθμῶν.

Εἰς τὴν πρώτην ὁριζόντιον στήλην τοποθετεῖτε τοὺς κάτωθι ἀριθμούς, ἕνα σὲ κάθε τετραγωνίδιο:

10, 11, 71, 70, 41, 51, 40, 30,81, 100.

Εἰς τὴν 2αν στήλην:

92, 19, 29, 62, 52, 42, 32, 79, 89, 9.

Εἰς τὴν 3ην στήλην:

93, 18, 28, 63, 53, 43, 33, 78, 88, 8.

Εἰς τὴν 4ην στήλην:

7, 84, 77, 37, 44, 54, 67, 27, 14, 94.

Εἰς τὴν 5ην στήλην:

5, 85, 76, 36, 46, 56, 65, 26, 15, 95.

Εἰς τὴν 6ην στήλην:

96, 86, 75, 35, 45, 55, 66, 25, 16, 6.

Εἰς τὴν 7ην στήλην:

4, 87, 24, 34, 47, 57, 64, 74, 17, 97.

Εἰς τὴν 8ην στήλην:

98, 13, 23, 68, 54, 48, 38, 73, 83, 3.

Εἰς τὴν 9ην στήλην:

99, 12, 22, 69, 59, 49, 39, 72, 82, 2.

Εἰς τὴν 10ην στήλην:

1, 90, 80, 31, 60, 50, 61, 21, 20, 91.

Ὅπως καὶ ἂν προσθέσετε τὰς ὁριζοντίους καὶ καθέτους στήλας τῶν 10 ἀριθμῶν, θὰ βρῆτε σὲ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς ἄθροισμα 505.

★

Καὶ τώρα τὸ παιγνίδι.

Παρουσιάζετε τὸν πίνακα ποὺ ἔχετε σχηματίσει κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον εἰς ἕνα φίλο σας καὶ τοῦ λέτε:

— Βάλε στὸ νοῦ σου μιὰ ἀπὸ τὰς καθέτους ἢ ὁριζοντίους στήλας τῶν 10 ἀριθμῶν. Καὶ χωρὶς νὰ μοῦ πῇς ποιὰ εἶναι, θὰ σοῦ βρῶ τὸ ἄθροισμα.

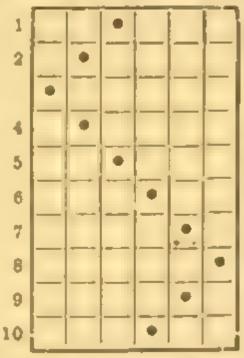
Ὁ ἄλλος δέχεται. Καὶ σεῖς ἀναγγέλλετε:

— Τὸ ἄθροισμα τῆς στήλης ποὺ ἔχεις στὸ νοῦ σου εἶναι 505!

Καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι πράγματι, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὰ 20 ἀθροίσματα ποὺ εἶναι στὸν πίνακα, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα ποὺ νὰ μὴ δίδῃ ἄθροισμα 505.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

Ὅπως εἰς τὸ σταυρόλεξο, θὰ συμπληρώσετε καὶ εἰς τὸ σχῆμα αὐτὸ — ὁριζοντίως μόνον — τὰ τετραγωνίδια, συμφώνως μὲ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων ποὺ δίδομεν κατωτέρω.

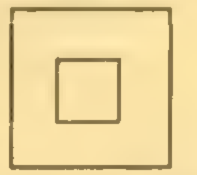
Ἐὰν συμπληρωθοῦν κανονικῶς πρέπει τὰ γράμματα ποὺ θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰ τετραγωνίδια τὰ σημειούμενα μὲ τελείας νὰ σχηματίζουν πρωτεύουσαν κράτους τῆς Εὐρώπης. Γιὰ τὴν ἀνάγνωσι τῆς ζητουμένης λέξεως θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὴν τελεία τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ θὰ συνεχίσετε μὲ τὰς ἄλλας.

1. Κάτοικος Βαλκανικοῦ κράτους. (Κλητικὴ ἑνικοῦ).
2. Παιγνίδι τῶν κοριτσιῶν.
3. Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἀξιώματα τῆς ἀρχαίας Ρώμης.
4. Σχολεῖον μουσικῆς.
5. Πρόσωπο τῶν παραμυθιῶν.
6. Μᾶς τὸν δίδει τὸ δένδρο, τὰ δημητριακὰ κλπ.
7. Ὑπάρχουν σ' ὅλα τὰ σπίτια.
8. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
9. Ἀνάκτορον.
10. Σκεῦος τοῦ τραπεζιοῦ κυρίως.

Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμένου φύλλου

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰς λύσεις τοῦ ἀριθμητικοῦ παιγνιδιοῦ ποὺ δίδει ὁριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως ἄθροισμα εἴκοσι (ἀριστερὰ) καὶ τοῦ παιγνιδιοῦ μὲ τὰ σπίρτα (δεξιά).

2	6	8	4
5	6	2	7
3	4	8	5
10	4	2	4

Εἰς τὸ παιγνίδι τῶν σπίρτων θὰ μείνουν δύο ἄνισα τετράγωνα, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα, ἐὰν ἀφαιρεθοῦν τὰ σπίρτα ποὺ λείπουν.

Ναὶ ἢ ὄχι: 1, 2, 3, 4, 5 ὄχι. 6, 7, 8, 9, ναί.

Λίγη ευθυμία

ΓΑΡΓΑΡΑ ΣΤΑ ΔΑΚΤΥΛΑ !

Όπως γνωρίζουν όλοι, οἱ κωφάλαλοι, ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ μιλήσουν, συνεννοοῦνται μεταξύ τους μὲ τὰ δάκτυλα, μὲ τὰ ὁποῖα κάνουν διαφόρους κινήσεις. Ἔχουν μία πραγματικὰ πολύπλοκη «γλῶσσα» τῶν δακτύλων.

Κάποτε ἕνας κωφάλαλος αἰσθάνθηκε ἕνα τρομερὸ μούδιασμα στὰ δάκτυλα. Ἦταν ἀδύνατον πλέον νὰ «μιλήση» καὶ ἔσπευσε νὰ καλέση ἕνα γιατρό. Ἡ συνεννόησις ἐγένετο γραπτῶς. Ἔκαμνε ὁ γιατρὸς τὰς ἐρωτήσεις του καὶ ἀπαντοῦσε ὁ ἄλλος πάλιν γραπτῶς. Ἐννοεῖται ὅτι ἔγραφε πολὺ δύσκολα.

Ἀλλά... ὁ κωφάλαλος ἦταν καὶ ἔξυπνος. Ἢ τοὐλάχιστον ἔκαμε τὸν ἔξυπνο. Ἔτσι, ὅταν τὸν ρώτησε ὁ γιατρὸς ἀπὸ τί ἔπασχε, τοῦ εἶπε:

—Ἔχω μιὰ τρομερὴ βραχνάδα γιατρέ. Ὁ λαιμός μου ἔκλεισε καὶ δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω.

Ὁ γιατρὸς κατάλαβε ἀμέσως τὴν «παραβολὴ» τοῦ πελάτου του. Ἔκανε ὅμως τὸν κουτὸ καὶ ἀπεφάνθη:

— Δὲν εἶναι τίποτα. Θὰ σοῦ δώσω μιὰ γαργάρα καὶ θὰ γίνης καλά.

Ὁ κωφάλαλος τὰ ἔχασε, γιατὶ δὲν περίμενε μιὰ τέτοια ἀπάντησι.

— Καὶ τί θὰ τὴν κάνω τὴ γαργάρα; ρώτησε.

— Θὰ βάλης μέσα τὰ δάκτυλά σου!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΛΑΓΟΣ

Στὸ ἑστιατόριο:

Ὁ πελάτης: Εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ λαγὸς ποὺ μοῦ ἔφερες εἶναι φρέσκος;

Τὸ γκαρσόνι: Τί λέτε κύριε! Πρὸ μιᾶς ὥρας ἀκόμη, φώναζε: «Μιάου, μιάου!».

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΣ

— Τράβα μιὰ στὸν ἀέρα γιὰ νὰ ξυπνήση ὁ λαγός. Εἴμεθα κυνηγοὶ καὶ ὄχι δολοφόνοι!...

Ὁ κόρακας ἐκδικεῖται

Ὁ κόρακας εἶχε δῆ κάποτε στὴν ἀκρογιαλιὰ μιὰ ὡραία ἄσπρη πέτρα ποὺ τὰ κύματα τῆς εἶχαν δώσει στρογγυλὸ σχῆμα. Σκέφθηκε ἀμέσως πὼς ἡ πέτρα αὐτὴ θὰ ἦταν σπουδαῖο στολίδι γιὰ τὴ φωλιά του καὶ ὅτι θὰ τὴ χρησιμοποιοῦσαν τὰ παιδιά του γιὰ νὰ ἀκονίζουν ἐπάνω της τὰ ράμφη τους. Τὴν πῆρε λοιπὸν καὶ μὲ μεγάλο κόπο, γιατὶ ἦταν πολὺ βαρειά, τὴν πῆγε στὴν φωλιά του.

Λίγες μέρες πρὶν εἶχε συμβῆ τὸ γνωστὸ ἐπεισόδιο. Ἡ πονηρὴ ἀλεποῦ, ὅπως ξέρουν ὅλοι, βλέποντας τὸν κόρακα νὰ κρατᾶ στὸ ράμφος του ἕνα φρέσκο κομμάτι κρέας, σκέφθηκε πὼς νὰ τὸ πάρη. Ἔπιασε λοιπὸν κουβέντα, κολάκεψε τὸν κόρακα ὅτι ἔχει τὴν ὡμορφότερη φωνὴ τοῦ κόσμου καὶ κατέληξε:

— Δῶσε μου τὴ μεγάλη χαρὰ ν' ἀκούσω ἕνα τραγουδάκι ἀπ' τὸ στόμα σου.

Τὸ πουλὶ κολακεύθηκε, ἄνοιξε τὸ στόμα του κι' ἔβγαλε ἕνα ἀπαίσιο «κρά». Ἀλλὰ

συγχρόνως τὸ κρέας ποὺ κρατοῦσε ἔπεσε καὶ ἡ ἀλεποῦ, ποὺ περίμενε αὐτὴ τὴ στιγμή, τὸ ἅρπαξε στὸν ἀέρα καὶ τὄβαλε στὰ πόδια.

Ὁ κόρακας κατάλαβε τὴ γκάφα του, ἀλλὰ ἦταν ἀργά. Ζητοῦσε ὅμως τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ.

• • •

Μιὰ μέρα ἡ ἀλεποῦ ξαναπέρασε ἀπ' τὸ δένδρο, ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶχε τὴ φωλιά του ὁ κόρακας. Πεινοῦσε πολὺ καὶ σκέφθηκε νὰ ξεγελάση πάλι τὸ κουτὸ πουλί.

Εἶπε λοιπὸν στὸν κόρακα:

— Τί γίνεσαι καλέ μου φίλε;

Ὁ κόρακας ἔκανε τὸν κουτό.

— Καλά, καλά. Ἐσὺ πῶς περνᾶς;

— Ἂς τὰ λέμε καλά. Σὲ θαυμάζω ὅμως φίλε μου. Πῶς τὰ καταφέρνεις καὶ ἔχεις πάντοτε τόσο σπουδαῖα φαγιά. Νὰ (...) τὸ ἄσπρο κομμάτι ποὺ βλέπω στὴ φωλιά σου θὰ εἶναι κανένα κομμάτι τυρί. Γιατί δὲν τὸ τρῶς;

Τὸ πουλὶ χαμογέλασε.

— Τὸ ἔχω γιὰ τὰ παιδιά μου, εἶπε.

— Καλὰ ὅλα γιὰ τὰ παιδιά σου, τὰ ἔχεις φάτο καὶ μιὰ νὰ χορτάσης καὶ σὺ μιὰ φορά.

Τὸ πουλὶ ἔκανε πὼς ἐπείσθηκε. Καὶ πῆρε τὸ κομμάτι τὸ τυρί, τὴν πέτρα δηλαδὴ στὸ ράμφος του. Ὅσο γιὰ τὴν ἀλεποῦ ἦταν ἐνθουσιασμένη. «Ὡς ἐδῶ σκέφθηκε, πηγαίνει καλά. Ἔχει τὸ τυρὶ στὸ ράμφος του. Τώρα πρέπει νὰ τὸ βγάλουμε ἀπ' ἐκεῖ. Χρειάζεται κατατσουκούνημα». Καὶ συνέχισε:

— Ἄχ, καλέ μου κόρακα! Ἔχεις ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου. Ἔχεις καὶ ὑπέροχη φωνή. Προχθὲς ἄκουσα ἕνα σπουργίτι κι' ἕνα σκυλο νὰ λέη ὅτι μπροστὰ στὴ φωνή σου δὲν ἀξίζει μιὰ δεκάρα τὸ κελάδημα τοῦ ἀηδονιοῦ. Τί νὰ σοῦ πῶ. Ὅταν ἀκούω τὸ γλυκό σου τραγοῦδι, νομίζω πὼς βρίσκομαι στὸν Παράδεισο. Βγάλε χρυσέ μου κόρακα μιὰ νότα καὶ θὰ εἶμαι σκλάβα σου.

— Κρά! ἔκανε τὸ πουλί.

Ἡ πέτρα, φυσικά, ἔπεσε ἀπ' τὸ στόμα του. Ἡ ἀλεποῦ ὥρμησε ἐνθουσιασμένη, ἀνοίγοντας τὸ στόμα της γιὰ ν' ἁρπάξη τὸ τυρί... Ἀλλὰ ἡ βαρειὰ πέτρα τῆς ἔσπασε τὰ ἄσπρα της δόντια. Τὸ στόμα της ἀλεποῦς γέμισε αἵματα, ἐνῷ ὁ κόρακας ρωτοῦσε εἰρωνικά:

— Πῶς σοῦ φάνηκε ἡ φωνή μου;

ΕΝΑΣ ΦΛΥΑΡΟΣ !

Δυὸ ὁδοιπόροι ἀνεχώρησαν ἀπὸ μιὰ πόλι γιὰ νὰ πᾶνε σὲ μιὰ ἄλλη. Ὁ δρόμος ἦταν μακρὺς καὶ ὁ ἕνας ὁδοιπόρος θέλησε ν' ἀνοίξη κουβέντα. Ἀλλὰ ὁ σύντροφός του δὲν ἔβγαζε λέξι ἀπ' τὸ στόμα του. Οὔτε ἀπαντοῦσε κἂν στὶς ἐρωτήσεις τοῦ ἄλλου. Ἦταν ἕνας τρομερὸς «σιωπηλός».

Ὕστερα ἀπὸ μονότονη πορεία πέντε ὡρῶν ἀντίκρυσαν ἐπὶ τέλους τὴν πόλι εἰς τὴν ὁποίαν πήγαιναν. Καὶ ὁ «σιωπηλὸς» ἔκρινε πρέπον νὰ ὁμιλήση:

—Ἐπὶ τέλους, φθάσαμε, εἶπε.

Καὶ ὁ ἄλλος:

—Ὤχ! ἀδερφέ, δὲ σταματᾷς τὴν πολυλογία! Μὲ σκότισες τόσες ὧρες!

ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ μικρὸς Γιάννης ρωτᾷ τὸν πατέρα του:

— Εἶναι ἀλήθεια πατέρα ὅτι γεννήθηκα στὴ Νέα Ὑόρκη;

— Ναί, παιδί μου.

—Ἐσεῖς ποῦ γεννηθήκατε;

— Στὸ Ναύπλιο.

— Καὶ ἡ μητέρα;

— Στὴν Κωνσταντινούπολι.

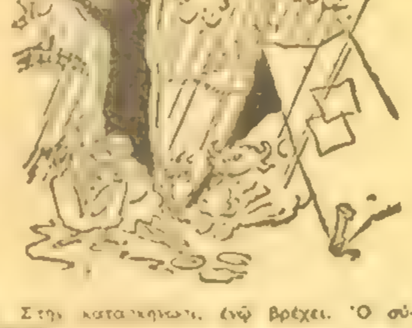
— Κι' ἔπειτα λένε ὅτι ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος! Πῶς ἔτυχε νὰ συναντηθοῦμε ἐμεῖς, τρεῖς ἄνθρωποι, ποὺ εἴμαστε ἀπὸ τόσο μακρινὰ μέρη;

ΘΑ ΤΗΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΕ !

Ὁ μηχανικός: Ἀγαπητέ μου, μὲ λύπη σοῦ ἀναγγέλλω ὅτι ἡ νέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ θὰ γίνη σὲ λίγο θὰ περάση μέσα ἀπὸ τὸ κτῆμα σου.

Ὁ χωρικός: Πῶς; Καὶ φαντάζεσαι ὅτι θὰ τῆς τὸ ἐπιτρέψω; Ἔννοια σου, κι' ἡ πόρτα μου εἶναι κλειστὴ σὲ κάτι τέτοιες ἐπισκέψεις...

ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ

Στὴν κατασκήνωσι, ἐνῷ βρέχει. Ὁ σύζυγος:

— Τί νὰ σοῦ κάνω γυναῖκα; Μὴ ξεχνᾶς ὅτι πρέπει νὰ ἀγαποῦμε τὰ ζῷα.

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΥΛΛΑΒΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Τὸ ὄνομα τοῦ ἱερωτέρου γυναικείου προσώπου τῆς Καινῆς Διαθήκης.
3. Κράτος τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.
4. Πλῆθος μέγα ἀνθρώπων.
5. Καίεται εἰς τὸν ναόν.
8. Ἐρωτηματικόν.
9. Ὄρη τῆς Ἀσίας, μία κορυφὴ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα τοῦ κόσμου.
12. Πρόθεσις.
13. Νομισματικὴ μονὰς εὐρωπαϊκοῦ κράτους μεγάλης ἀξίας
14. Τὸ πολυτιμότερον ὀρυκτόν, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου.

Ἡ διαφορὰ τοῦ συλλαβοσταυρολέξου ἀπὸ τὰ συνήθη σταυρόλεξα εἶναι ὅτι εἰς τὰ τετραγωνίδιά του τοποθετοῦμεν, ἀντὶ γραμμάτων, ὁλοκλήρους συλλαβάς. Τρία λ. χ. τετραγωνίδια, ἀντιπροσωπεύουν μίαν τρισύλλαβον λέξιν.

■	1		2	■
3		■	4	
■	5	6		■
7	■		■	8
9	10		11	
12		■	13	
■	14			■

ΚΑΘΕΤΩΣ.

1. Προϊὸν τοῦ λαχανοκήπου. Τρώγεται συνήθως ὡς σαλάτα.
2. Κακοανατεθραμμένο παιδὶ τοῦ δρόμου (δημοτική).
6. Μεγάλο βαρέλι.
7. Μὲ αὐτὰ ὑπεδέχθησαν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
8. Τὴν φοροῦν εἰς τὸ κεφάλι οἱ πάπαι τῆς Ρώμης καὶ οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.
10. Προβατίνα ἢ γίδα, ἡ ὁποία τρέφεται εἰς τὰ ἀγροτικὰ σπίτια, γιὰ τὸ γάλα της.
11. Ἡ ἄλλη ὀνομασία τῆς Τροίας.

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 2 4 4 5 6	=	Ἀρχαῖος βασιλεὺς
2 6 5 6	=	Ἐπίθετον
3 2 4 5 6	=	Ζωϊκὴ οὐσία
4 2 3 5 6	=	Φορεῖται
5 1 2 6	=	Ἑρπετὸν
6 5 1 5 6	=	Ἔχει πολλὰς γνώσεις

Ἀριθμητικὸν

2. 4. 6. 8. 10. + — × : = 2

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν κατὰ τὴν σειρὰν ποὺ εἶναι τοποθετημένοι, νὰ παρεμβληθοῦν τὰ τέσσαρα ἀριθμητικὰ σημεῖα, ὥστε νὰ προκύψῃ ἐξίσωσις 2.

Φωνηεντόλιπον

ς—ν ς—ρ σ τ ς—μ ν σ θ—π ρ—π τ ρ ς

Ἐὰν μεταξὺ τῶν συμφώνων παρεντεθοῦν καταλλήλως τὰ φωνήεντα ποὺ λείπουν, θὰ προκύψῃ ἕνα ὡραῖον ἀρχαῖον ρητόν, ἀναφερόμενον εἰς τὴν πατρίδα.

Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Εὐρώπης.

1) Χώρα τῆς Ἑλλάδος. 2) Συνήθως ὠφελεῖ, ἀλλ' ἐνίοτε βλάπτει τὴν γεωργίαν. 3) Μικρὸν ζῷον. 4) Μήν. 5) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ κράτους. 6) Ἀκρωτήριον (δημ.). 7) Ἡ μεγαλυτέρα πόλις τῆς Τουρκίας. 8) Πάρα πολὺ καλός.

Τρίγωνον

• • • • • • •	=	Ἀρχαῖος ρήτωρ
• • • • • •		Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
• • • • •		Ἐπίρρημα
• • • •		Μικρὸς Θεός
• • •		Μέλος προσώπου
• •		Αὐγή
•	=	Σύμφωνα

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Σ[illegible]ρόλεξον: Ὁριζοντίως. 1. [illegible]. 4. Ἰωάννινα. 6. ἰλ. 7. δάση. 10. [illegible]. 11. πλάι. 12. ἴνας. 13. ἀσπῶ. 14. [illegible]ρ 17. Ἀστραχάν. 18. παῖς. Καθέτως 1. νά. 2. Ἄννα. 3. ὄνος. 4. Ἰρλανδία 5. Ἀλιάκμων. 6. Ἶρις. 7. δασύ. 8. ἧπαρ 9. Σιών. 15. δῶρα. 16. ὧραι.

Κρυπτογραφικόν: [illegible]λημ. Ἔρις. Ῥέα. Ὅμηρος. ὕλη. [illegible] Αἶμος. Λίλλη. ἥλιος. Μασσαλία

Πυραμίς: Καθέτος. Αἶμος. Ὁριζοντίως. ρίς. Σάμος. Ἐσθονία, περιστερά.

Ἀκροστ[illegible] ([illegible] Σέρραι)

Ἡ λαϊκὴ παροιμία: «Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα».

Λογοπαίγνιον: Πῖος — τοῖα — πῦον.

Δικτυωτόν: Πλατεῖα, ἄροτρον, [illegible]

Μεσοστιχίς: Πυθαγόρας (ΠεΠος. ΣηκοΥάνας. λίΘος. ἈνΑφη. ΤάΓος. ΜαΟνι. λεοπάΡδαλις. ΔυρρΑχιον. ΘάΣος.

Ἡ λαϊκὴ παροιμία: «Κύλισε ὁ τέντζερης καὶ βρῆκε τὸ καπάκι».

Λεξίγριφος

1.

Τὸ πρῶτο δυσανάβατο
τρανὴ τ' ἄλλο Θεά
κι' ἀπὸ τὸ πρῶτο τ' ὅλο μου
ἔχει πολλὰ πολλά.

2.

Βλέπω κάτι τι λαμπρὸ
μοῦ ἀρέσει, τὸ φωνάζω
ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀρθῇ αὐτὸ
ζῶο βλέπω καὶ θαυμάζω.

Μεταγραμματισμὸς

1.

Μικρὴ νῆσος εἶμαι
στὸ Αἰγαῖο κεῖμαι
ἕνα γράμμ' ἀλλάζεις;
ἀπ' τὴ ζέστη σκάζεις.

2.

Ἂν τῆς μέσης του τὸ Νῖ
τοῦ τὸ κάνῃ ὁ λύτης Λῖ,
πάλι κάτι θὰ φανῇ
χωρὶς διαφορὰ πολλή.

Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις. Ἡ σειρὰ τῶν γραμμάτων θὰ μείνῃ ὡς ἔχει: Βάθος, κάμω, ἕδρος, βρέχω, ἀναξία

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

— Εὐτυχεῖς οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ποὺ ἄρχισε.

— Μπαίνουν στὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια μὲ χαρά, μ' ἐλπίδες καὶ χίλια δυὸ ὄνειρα...

— Τοὺς δέχθηκαν τὴν περασμένη Κυριακὴ οἱ παλαιότεροι μ' ἕνα χορὸ ποὺ διωργάνωσε ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας!

— Τί ὑποδοχὴ ἦταν αὐτή!...

— Γεμάτη ἀγάπη, στοργὴ κι' ἐγκαρδιότητα. Χαρούμενη κι' ἀνέφελη, χρωματισμένη μὲ τὸ ὑπερούσιο Ἑλληνικὸ Χρῶμα. Τὸ χρῶμα τῆς συναδελφώσεως καὶ τῆς Ἀγάπης.

— Ἄλλοτε ἡ ὑποδοχὴ αὐτὴ γινότανε στὰ προαύλια τῶν ἐκπαιδευτηρίων κι' ἀντὶ τραγούδια καὶ χορός, γίνονταν συμπλοκὲς καὶ τραυματισμοὶ καὶ χυνόταν αἷμα ποὺ βάφε τὴν πανέμορφη μέρα τῆς εἰσόδου τῶν πρωτοετῶν μὲ τὸ κόκκινο χρῶμα τοῦ μίσους καὶ τοῦ διχασμοῦ τῆς ἁγνῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

— Ἦταν μιὰ μέρα ἑνὸς σατανικοῦ παιχνιδιοῦ τῶν κακῶν καὶ ἀσώτων γιὰ νὰ κερδίσουν τ' ἀνίδεα παιδιὰ ποὔρχονταν νὰ σπουδάσουν στὴν Πρωτεύουσα.

— Σήμερα ὅμως;... Ὢ, σήμερα ἔσβυσαν αὐτά, ὅπως ἔσβυσαν κι' αὐτοὶ ποὺ τὰ προκαλοῦσαν καὶ στὴ θέσι τους ἄναψε μιὰ φωτεινὴ λαμπάδα ποὺ σκορπᾷ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἑνότητος. Τὸ θεϊκὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Διανοήσεως. Τὸ φῶς ποὺ φωτίζει τὸ δρόμο ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἐπικρατείας ν' ἀκολουθήσουν τὰ ἑλληνικὰ νειᾶτα.

— Αὐτὸ τὸ ἴδιο φῶς φώτιζε καὶ τὴν περασμένη Κυριακὴ τὴν ὄμορφη γιορτὴ τῆς Δ.Α.Σ.

— Ἀγαπημένοι, χαρούμενοι κι' ἀδελφωμένοι οἱ νέοι φοιτηταί μας, γλέντησαν τὴν εἴσοδό τους ἕως τὶς πρωϊνὲς ὧρες. Οἱ παλαιότεροι μὲ συγκίνησι καὶ στοργὴ τοὺς παρακολουθοῦσαν σὰν μεγαλείτεροι ἀδελφοί, σὰν προστάτες... Κι' ὁ χαιρετισμός τους, ποὺ τὸν μετέφερε ἕνας παληὸς ἀγωνιστὴς τῆς Ε. Ο. Ν., ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα ποὺ πλημμυρίζουν κάθε Ἑλληνικὴ ψυχή, καὶ ποὺ ἦρθαν νὰ τὰ δυναμώσουν τὰ ἁπλᾶ καὶ ὡραῖα λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Αἰγυπτίων φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀλεξανδρείας κ. Labib Vounan, τὰ ὁποῖα παραθέτομεν ὅπως ἀκριβῶς τὰ εἶπε μὲ τὰ σπασμένα Ἑλληνικά, ἀλλὰ πάντως Ἑλληνικά:

«Ἀγαπητοί μου συνάδελφε,

»Ἡ βραδειὰ αὐτὴ εἶναι μεγάλη εὐκαιρία γιὰ νὰ σᾶς »ἀναγγέλω ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι γενικῶς καὶ οἱ φοιτηταὶ εἰ»δικῶς ἀγαπᾶνε τὴν Ἑλλάδα.

»Ἡ φιλία τῶν δύο κρατῶν, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἑλλάς, »δὲν εἶναι σημερινή, ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ τὰ παληὰ χρόνια.

»Πρέπει νὰ γνωρίζῃ κάθε Αἰγύπτιος καὶ μάλιστα κάθε »Ἕλλην ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι πατρὶς τῆς Φιλοσοφίας, εἶναι »πατρὶς τῆς Τέχνης.

»Πρέπει νὰ ξεύρῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι πατρὶς τῶν με»γάλων ἐκείνων ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρέτησαν τὴν ἀν»θρωπότητα γενικῶς καὶ τὴν Αἴγυπτο εἰδικῶς.

»Ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ πρέπει νὰ ξεύρῃ ὅτι ἡ Ἑλ»ληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ μητέρα τῶν γλωσσῶν. Εἶναι »σπουδία γλῶσσα, εἶναι πλουσία γλῶσσα, εἶναι...ριζικὴ »γλῶσσα.

»Καὶ τώρα γιὰ νὰ σᾶς βεβιώσω ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι φοι»τηταὶ ἀγαπᾶνε τὴν Ἑλλάδα, αὐτοὶ ποὺ βλέπετε μαζὶ »σας ἀπόψε, εἶναι προσκιπικὴ ὁμὰς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ »Πολυτεχνείου.

»Ὁ Πρύτανις τοὺς εἶπε: Ποῦ θέλετε νὰ πᾶτε πρῶτον. »Εἴπανε ὅλοι μαζί:

»Θέλομε νὰ πᾶμε εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν πολυαγα»πημένη μας φιλινάδα!!

»Αὐτὴ εἶναι μιὰ βεβαίωσις γιὰ νὰ ξεύρετε ὅτι ὅλοι οἱ »Αἰγύπτιοι φοιτηταὶ ἀγαπᾶνε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ νὰ ξεύ»ρετε ὅτι αὐτοὶ εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι.

»Καὶ τώρα ὄχι μόνον μὲ τὸ στόμα, νὰ μιλήσω ἀλλὰ »μ' ὅλην τὴν καρδιά μου νὰ φωνάζω:

»Ζήτω ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἑλλὰς

»Ζήτω ὁ κύριος Μεταξᾶς».

Θἄταν ἀρκετὸς αὐτὸς ὁ ὕμνος, κοντὰ στοὺς τόσους ἄλλους παγκόσμιους ὕμνους, ποὺ ἔχουν εἰπωθῆ γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας, γιὰ νὰ θυμίσουν στοὺς νέους μύστας τῆς Ἐπιστήμης τὰ καθήκοντά τους ὄχι ὡς ἐπιστημόνων ἀλλὰ ὡς Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι μὲ τὴν ζωοδότρα πνοὴ τοῦ Μεγάλου Ὁδηγητοῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες μιὰν ἔχουν πιὰ σκέψι:

Στὰ πάντα νὰ μπῆ ἡ Ἑλληνικὴ σφραγίδα. Στὶς ἐπιστῆμες, στὶς τέχνες, στὸ ἐμπόριο, παντοῦ, παντοῦ!

Κι' ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημαϊκὴ Νεολαία ἔταξε ὡς σκοπό της καὶ φιλοδοξεῖ νὰ βάλῃ τὴν πρώτη καὶ τὴν καλλίτερη σφραγίδα τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἐμπρὸς λοιπὸν πρωτοετεῖς φοιτηταί.

Ἐμπρὸς Ἑλληνόπουλα.

Τὸ Μέλλον εἶναι δικό μας.

Καλῶς ἤλθατε στὰ θρανία τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων μας, πρωτοετεῖς φοιτηταί.

Μ. Γ. Δεῖμ.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἤρξατο ἡ λειτουργία τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ στεγασθοῦν 100 ἄποροι φοιτηταί. Ὁ Οἶκος τοῦ Φοιτητοῦ ἀνεκαινίσθη τελείως. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως δὲ τῆς λειτουργίας ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπιτελάρχης κ. Μουνδρέας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Δ.Α.Σ. καὶ ἄλλων ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν., προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν αἰθουσῶν τοῦ Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

(ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΙΚΡΑΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΣ)

Ὕστερα ἀπὸ τὶς μεγάλες ζέστες, ὕστερα ἀπὸ τὶς χαρὲς καὶ τὶς τρέλλες τοῦ καλοκαιριοῦ τὸ φθινόπωρο ἁπλώνοντας ἁπαλὰ τὰ φτερά του στὴ φύσι, σκόρπισε παντοῦ τὸ χρυσάφι τῶν μαραμένων φύλλων καὶ τὴ βαθειὰ τῶν δειλινῶν μελαγχολία!

Τὸ μελαγχολικὸ καὶ γεμᾶτο ποίησι φθινόπωρο ἦρθε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐποχὴ τῆς νεότητος, τῆς ξενοιασιᾶς, τ' ὄμορφο καλοκαίρι.

Διακρίνει κανεὶς τώρα στὴ φύσι ὅλες τὶς ἁρμονίες τῶν χρωμάτων, οἱ τελευταῖες τρέλλες τῶν ἀποδημούντων πουλιῶν γεμίζουν τὸν αἰθέρα, λὲς καὶ ἡ φύσις ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατά της γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ τελευταία ἀναλαμπὴ στὴν ἐποχὴ ποὺ φεύγει. Ὡς καὶ ἡ θάλασσα, ἡ γαλανὴ αὐτὴ θεά, παρουσιάζει τώρα κάποια σχετικὴ ἀλλαγὴ μὲ τὴν ὄψι ποὺ εἶχε ὅταν τὸ γελαστὸ καλοκαίρι βασίλευε στὴ φύσι.

Εἶναι πάλι ἀτάραχη, γαλήνια κατὰ τὶς πρωϊνὲς ὧρες, ἀλλὰ πόσο γρήγορα τώρα ὁ Ποσειδῶν ἀνακατεύει μὲ τὴν τρίαινά του τὰ γαλανὰ νερά.

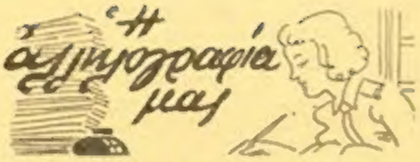
Πόσην ἐπίδρασιν ἔχει ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐποχῆς στὴν ψυχοσύνθεσί μας.

Αἰσθάνεται κανεὶς νὰ γεννιέται μέσα του κάποια τάσι πρὸς τὸν ρωμαντισμό, τὴν ἀνάγκη νὰ ὀνειροπολήσῃ τὰ περασμένα, τὶς ἀναμνήσεις ποὺ μᾶς ἄφησε φεύγοντας γοργά, γοργὰ ἡ ἐποχὴ τῶν διακοπῶν, τῆς ἀμεριμνησίας...

Ἄλλως τε ὅλα λὲς καὶ συμφωνοῦν μ' αὐτὴν τὴν ἔνδόμυχο τάσι τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ, παρουσιάζει μιὰ χτυπητὴ ἀντίθεσι ἀπὸ τὸ καλοκαίρι στὸ φθινόπωρο.

ΦΛΩΡΑ ΠΕΡΑΧΙΑ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ.—Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 759 ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΚΙΛΚΙΣ.—Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπόδειξις ἀποσταλῇ ἐν καιρῷ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ.—Ἡ ἡμετέρα Κοινότης ἐνεγράφη συνδρομήτρια. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Κον ΜΗΤΣΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.— Ἐπιταγή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν διὰ κρίσεις σας. Κον Κ. ΖΙΑΖΑΔΗΝ. ΦΑΛ. ΚΑΛΑΜΑΣ.—Ὁμοίως. Κον ΑΡΤΕΜΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΝ. ΘΕΣ)ΝΙΚΗ.— Εὐχαριστοῦμεν διὰ κρίσεις σας. Τὸ ποίημά σας ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. Κους Ε. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ καὶ ΧΑΡΙΛΑΟΝ ΧΑΜΠΙΛΟΜΑΤΗΝ, ΠΑΤΗΣΙΩΝ 79.—Εὐχαριστοῦμεν διὰ εὐγενῆ ἐπιστολήν σας. Κον ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΠΕΘΑΙΝΟΝ, ΚΟΙΝΟΤ. ΣΚΟΥΠΑΣ.—Ἀπεστάλη τὸ 1ον τεῦχος. ΠΡΩΤΟΝ ΕΞΑΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΟΥΦΛΙΟΥ. — Εὐχαριστοῦντες διὰ προθυμίαν σας, γνωρίζομεν ὅτι ἀδύνατον διαχείρισις ἀνταποκριθῇ εἰς τμηματικὰ ἐμβάσματα, λόγῳ τεχνικῶν δυσχερειῶν. Κον ΛΕΟΝΑΡΔΟΝ ΚΑΛΕΓΚΑΝ. ΔΙΣΤΟΜΟΝ.—Ἐκτιμῶμεν δεόντως δίκαιον αἴτημά σας, δυστυχῶς τὸ περιοδικὸν δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΠΑΠΙΓΚΟΥ.—Ἀποσταλεῖσα συνδρομὴ ἀφορᾷ παλαιὰν ἔκδοσιν. Παρακαλοῦμεν λάβητε γνῶσιν ἀγγελίας δημοσιευθείσης εἰς 1ον τεῦχος Σελ. 32 κανονιζούσης σχέσεις παλαιῶν συνδρομητῶν. Ἔναρξις ἀποστολῆς νέου διετάχθη. Κον ΘΩΜΑΝ.—Ἐνεγράφης. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΜΙΧ. ΣΚΑΛΤΟΥΝΗΗΝ. Ἐνεγράφης. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΡ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΝ. Ἐνεγράφητε εὐχαριστοῦμεν. Κον ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΡΥΠΗΝ. Ἔμβασμα ἐλήφθη ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΣΠΥΡ. ΔΟΚΟΓΙΑΝΝΗΝ. Ἔμβασμα ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον Γ. ΓΚΑΓΚΟΥΛΙΑΝ. Ἔμβασμα ἐλήφθη ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΝ ΓΡΗΓ. Ἔμβασμα ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΟΜΗΡ. ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΝ. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΝΟΥ. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ. Δὲν προβλέπεται διάθεσις τευχῶν πρὸς τμηματικὴν πώλησιν. Παρακαλεῖσθε ὅπως προμηθευθῆτε διὰ τῶν Πρακτορείων. ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΤΩ ΠΑΝΑΓΙΑΣ. Ὁμοίως ὡς ἄνω. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Κατάλογός σας ἐλήφθη. 8 συνδρομηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Κον Α. ΠΑΠΑΔΑΝΤΩΝΑΚΗΝ, ΧΑΝΙΑ. Τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὸ περιοδικὸν μᾶς συγκινεῖ. Τὰ γραφόμενά σας ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν. ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΕΛΟΠΙΟΥ. Δὲν προβλέπεται ἀποστολὴ τμηματικὴ πρὸς διάθεσιν, ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατοῦμεν νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν ζητηθέντα. Κον ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ. Συγχαίρομεν διὰ προσπαθείας σας. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Κον ΘΩΜΑΝ ΔΟΥΣΚΑΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Κον Σ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ. ΒΟΪΟΝ, ΚΟΖΑΝΗΣ. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΛΙΑΔΗΝ ΦΡΙΞΟΝ ΕΝΤΑΥΘΑ. Συγχαίρομεν δι' ἀσχολίας σας. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΖΑΝΝΕΤΟΝ ΔΗΜΟΥΛΙΑΝ, ΛΑΚΩΝΙΑ. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Συνεργασία σας ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν. Κον Ν. ΒΕΡΒΕΣΟΝ Φαλαγγίτην ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ, ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ καλούς σας λόγους. Κον ΠΑΝ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ, ΜΕΣΣΗΝΗ, ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη εἰς ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Τὸ σταυρόλεξόν σας, λόγῳ ἀπειρίας τοιούτων, θὰ λάβη σειρὰν δημοσιεύσεως. Κον ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΣΙΚΑΒΕΛΛΗΝ, μαθ. Γυμν. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ καλάς σας γνώμας. Κον ΧΑΡ. ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ, ΚΑΤΑΚΩΛΟΝ. Συγχαίρομεν διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΘΩΜΑΝ ΜΠΕΡΣΙΜΗΝ Δημ)λον, ΑΙΤΩΛΙΚΟΝ-ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Ἀποστείλατε ἐργασίαν σας ἵνα μετὰ τὴν ἔγκρισιν λάβη σειρὰν δημοσιεύσεως. Κον ΕΥΘΥΜΙΟΝ ΚΥΡΙΤΣΗΝ, ΣΤΥΛΙΔΑ, ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ. Περὶ οὗ γράφετε, δύνασθε νὰ τὸ εὕρητε ἀποτεινόμενος εἰς οἱονδήποτε βιβλιοπωλεῖον. Κον ΦΟΙΒΟΝ ΜΑΥΡΙΔΗΝ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Ἀσκήσεις σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗΝ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ. Προσπαθεῖτε νὰ αὐτοδημιουργῆτε. Κον ΣΤΕΦ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΝ, Δημ)λον, ΑΡΔΕΑ-ΑΛΜΩΠΙΑΣ, ΠΕΛΛΗ. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Δ' καὶ Γ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ Α' Περιφερείας, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ἀνευρίσκονται εἰς ὅλα τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας. Κον ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΞΑΟΠΟΥΛΟΝ, ΝΑΞΟΝ. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΧΡΗΣΤΟΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ, ΠΕΙΡΑΙΑ. Οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μὲ τὴν παλαιὰν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ. Κον ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, μαθητήν, ΚΑΤΩ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ. Τὰ τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐν καιρῷ λόγῳ προσωρινῆς ἐλλείψεως. Κον ΧΡΗΣΤΟΝ ΤΟΖΑΝΗΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΝ. Τὰ ποιήματά σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΣΜΑΝ ΚΥΡΚΟΝ, καθ)τὴν ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ἡ συνεργασία σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΑΝΤΑΖΗΝ, ΑΡΓΟΣ. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον ΚΟΥΠΑΛΙΑΝΙΔΗΝ Α., ΤΡΙΚΚΑΛΑ. Δὲν εἶναι εὔκολον ὡς τὸ θεωρεῖτε. Κον ΠΟΥΛΑΤΖΑΝ Β., ΠΕΙΡΑΙΑ. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Δίδα ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΓΑΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟ. Ποίημά σας ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΚΑΠΟΠΑΛΟΝ ΠΑΝΑΓ., ΜΕΣΣΗΝΗ. Οἱ λόγοι σας μᾶς εὐχαρίστησαν. Ποίημά σας ἐλήφθη. Κον ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΓΚΙΚΑΝ, ΚΙΑΤΟ. Συνεργασία ὑμῶν ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον ΘΕΟΔ. ΥΦΑΝΤΟΓΛΟΥ, ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Τὸ τετράστιχόν σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ ΠΕΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΓΥΘΕΙΟΥ. Ποίημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΧΟΥΠΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ, ΧΑΛΚΙΔΑ. Συνεργασία ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑΡΑΜΗΤΑΝ. Παρακαλοῦμεν γράψατε ἀκριβῶς διεύθυνσίν σας. Κον ΜΙΧΑΗΛ ΛΑΖΑΡΗΝ, ΛΕΥΚΑΣ. Ἀπευθυνθῆτε εἰς κεντρικὴν Διοίκησιν. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ, ΚΙΛΚΙΣ. Ἡ ὑπογραφὴ Κ. Σπυρόπουλος ἐτέθη ἐκ παραδρομῆς. ΣΧΟΛΙΚΗΝ ΕΦΟΡΕΙΑΝ, ΜΗΘΥΜΝΗΣ. Θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἅμα τῇ ἀνατυπώσει. Κον ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΜΟΥΣΤΑΚΑΝ ΠΛΑΤΑΝΟΝ ΚΡΑΘΙΔΟΣ. Ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα ἀναγράφεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. Κον ΔΗΜ. ΘΕΡΙΑΝΟΝ, ΖΑΚΥΝΘΟΝ. Τὸ ποίημά μας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Κον Ι. Δ. Παρακαλεῖσθε, ὅπως διέλθητε ἐκ τῆς Ἠλεκτρο - μηχανολογικῆς ἑταιρίας ἐγκαταστάσεων Φειδίου 1, δι' ὑπόθεσίν σας. Κους ΑΝΤΩΝΙΟΥ καὶ ΜΑΡΤΟΥΛΑΝ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ. Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν Κον Α. ΔΡΙΒΑΚΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΝ. Φωτογραφία ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Καν ΦΟΥΛΑΝ ΤΣΑΤΣΟΜΟΙΡΟΥ, ΕΝΤΑΥΘΑ. Τὸ ποίημά σας ἀπεστάλη εἰς ἐπιτροπήν. Κον ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΗΝ ΣΩΤΗΡ. ΕΝΤΑΥΘΑ. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΓΟΝ ΝΙΚΟΛ., ΣΠΑΡΤΗΝ. Ἡ φωτογραφία σας θὰ λάβῃ σειρὰν δημοσιεύσεως. Σταυρόλεξον ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Κον Γ. ΚΩΝΣΤΑΝ Δ. Α. Σ. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΟΝΤΟΛΕΦΑΝ ΑΓΗΣ, πτυχιοῦχον, Α. Σ. Θ. Σ. Ε. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΑΥΚΑΛΙΟΝ Σ., ΑΡΔΕΑ. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ. Οἱ μαθηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. Κον ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ ΚΑΡΑΜΗΤΟΥ. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε ἀκριβῆ διεύθυνσιν. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΝ ΔΙΟΝ., Κέρκυραν. Τὸ ποίημα ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. ΕΤΑΙΡΙΑΝ Ε.Φ.Ε.Κ., Θεσ)νίκην. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ, Ἅγιον Ἀθανάσιον. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε ἀκριβῆ διεύθυνσιν. Κον ΔΡΟΣΗΝ ΣΤΑΥΡΟΝ. Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. ΝΙΚΟΝ ΜΠΟΧΛΟΓΟΡΟΝ, Λαγκαδᾶ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς συγχαίρομεν δι' ὡραίαν ἐπιστολήν σας. Κον ΔΡΙΒΑΚΟΝ. Φωτογραφία ἐλήφθη καὶ ποίημα. Κον ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΝ ΛΕΩΝΙΔΑΝ. Συγχαίρομεν διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΖΑΒΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓ., Θεσ)νίκην. Οἱανδήποτε συνεργασίαν καὶ ἂν στείλετε γίνεται δεκτὴ μετὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς. Κον ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΝ ΑΛΕΞ., Ν. Παλάτια Ἀττικῆς. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΧΑΙΡΕΦΩΝΤΑ ΜΠΑΡΟΝΗΗΝ. Συνεργασία σας ἐλήφθη, τεθεῖσα ὑπὸ κρίσιν. Κον Δ)ΤΗΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΧΙΛΙΟΜΟΔΙΟΥ. Συγχαίρομεν διὰ προσπαθείας σας. Συνεργασίαι μαθητῶν σας ἐστάλησαν ἐπιτροπήν. Κον ΠΑΠΑΜΠΟΥΚΛΗΝ ΔΗΜ., Δημ)λον Μελισσοχωρίου, Θεσσαλονίκην. Ἐμβατήριόν σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρὸς κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΙΩ. ΑΤΖΑΡΑΝ, Φαλ)γην Νεαπόλεως Βοΐου. Διάλεξίς σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς κρίσεις σας. Κον ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ ΕΥΣΤΑΘ., Παιδαγ. Ἀκαδ. Τριπόλεως. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Κον ΛΟΥΚΑΝ ΚΥΖΙΡΙΔΗΝ, Λάρισαν. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΚΩΝΣΤ. ΝΥΜΦΟΠΟΥΛΟΝ. Ποιήματά σας ἐστάλησαν πρὸς κρίσιν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΛΙΑΝ ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΝ, Ξηροκαμπ. Λακωνίας. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ γραφόμενά σας. Κον Α. Κ., Ναύπακτον. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΗΡΑΚΛΗΝ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Πύργον. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Κον ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΝ ΧΡ., Καθ)τὴν Ζ' Γυμν. ἀρρ., ἐνταῦθα. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΡΙΣΤ. ΜΠΕΡΣΙΜΗΝ, Μεσολόγγιον. Συμμεριζόμεθα τὸν ἐνθουσιασμόν σας. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Κον ΦΤΑΜΕΓΚΟΝ ΓΕΩΡΓ., Κιάτον. Φωτογραφία σας θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν της. Καθυστερεῖ διότι προηγοῦνται πολλαὶ ἄλλαι. Κον ΧΡ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ, Γυμνασιάρχην Πύργου. Ἔχετε δίκαιον. Ἀπεστάλη τὸ περιοδικὸν καὶ εἰς τοὺς ἐκ παραδρομῆς παραλειφθέντας. Δὲν προβλέπεται πώλησις κατὰ τεύχη. Κον ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΙΣΚΟΠΑΚΗΝ. Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λόγια. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Σ., Δ)αν Ἡμιγυμνασίου Μακρακώμης. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τεῦχος ἐξηντλήθη. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως ἀποστείλωμεν ὑμῖν ἅμα τῷ ἐφοδιασμῷ τῶν γραφείων μας.

Εἰς τὸ προσεχὲς αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἐρωτώντων διὰ τὸ μικρὸν ραδιόφωνον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐλάβομεν:

ΑΝΤ. Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Πραγματεία «Πρὸς σπουδάζοντα νέον».

«ΞΕΝΙΑ» ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου τουριστικῶν ξενοδοχείων. Τεῦχος Νοεμβρίου 1938.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 8)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράφατε καθαρὰ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον)

....

Ἐπάγγελμα .... Ἡλικία ....

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμὸς ἢ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ)

....

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε)

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεῖα Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 8 — 3 Δεκεμβρίου 1938

ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν καὶ μαθητῶν	Μὴ μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δρ.	100 —	125
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	» 50 —	65
ΤΡΙΜΗΝΟ »	» 25 —	35
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Σελίνια	15

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συντάγματος. Ἀθῆναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ ὅλους

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν ειδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

★

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.», Πλατεῖαν Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

★

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἀποσταλεισῶν μέχρι σήμερον εἶναι μακραὶ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζὰ ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

★

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καί, συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειρὰν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θὰ βραδύνῃ. Ἐξαίρεσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

Πολλοὶ ἀποστέλλουν τὰς ἀτομικάς των φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη θὰ δημοσιευθῇ. Τὸ περιοδικὸν ἐνδιαφέρουν μόνοι φωτογραφίαι ὁμαδικῆς ὀργανώσεως τελετῶν, ἑορτῶν, ἐκδρομῶν, ἀγώνων ἀθλητικῶν κλπ., ὡς καὶ ἱστορικῶν τοπίων, ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.ἄ., τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς ἐκδρομάς ἢ ἐπισκέψεις των, τὰ τμήματα λαμβάνουν.

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγράφουν, ὄπισθεν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ καταλλήλου φωτισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

★

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγραφοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, μέχρις ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν ἐπωνυμίαν μὲ 5 καὶ 10 ὅμοια.

★

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοινώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφοδιασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσους ἐζήτησαν.

Ἡ ἔπαρσις τῆς σημαίας εἰς τὸ Στρατόπεδον
τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».